

NORSK LOVTIDEND

2^{NDEN} AVDELING

Samling av lover, forordninger m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1942

3dje hefte

Utgiver: *Byråsjef C. Lampe.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI OSLO

Nærværende hefte inneholder følgende lover:

		Side
1942		
Juli	2. Lov nr. 1 om endring i lov om handelsnæring	570
—	2. Lov nr. 2 om forlenget gyldighet av forordning om gjeldsforhandling for kommuner ..	571
—	16. Lov nr. 1 om endring av lov om døve, blinde og åndsvake barns undervisning etc.	601
—	16. Lov nr. 2 om godkjenning av avtaler om minstesatser for utlånsrenter m. m.	601
—	23. Lov nr. 1 om Kommunenes fellesfond	619
—	23. Lov nr. 2 om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	620
—	23. Lov nr. 3 om opphevelse av lov om hogstpålegg m. v. for eiendommer som er under odelsløsning	621
—	23. Lov nr. 4 om endring i forordning om lønnsregulering for politiets tjenestemenn	621
—	30. Lov om tillegg til lov om menighetsråd og menighetsmøter	628
—	31. Midlertidig lov om endring i rusdrikkløven ..	629
Aug.	6. Lov nr. 1 om endring i bestemmelsene om melding og registrering av fødsler, vigsler og dødsfall	631
—	6. Lov nr. 2 om endringer i forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene	632
—	6. Lov nr. 3 om endringer i forordning om straff for svarthandel og snikhandel	633
—	6. Lov nr. 4 om endringer i forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene	633
—	6. Midlertidig lov nr. 5 om borgervakt til vern mot stats- eller partifiendtlige handlinger ..	634
—	20. Lov nr. 1 om endring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	642
—	20. Lov nr. 2 om endring i lov om bygningsvesenet	643
—	20. Lov nr. 3 om endring i lov om brannvesenet ...	649
—	20. Lov nr. 4 om endring i lov om offentlige slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v.	651
—	20. Lov nr. 5 om endring i lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige	652

(Forts. 3dje side.)

i hovedeiendommen og uten obligasjonseierens samtykke 18 sept. har oppgitt noen av sine rettigheter etter festekontrakten, (for eksempel veket prioritet for retten til festeavgiften, eller for retten til å ryddiggjøre tomten i tilfelle av misligholdelse osv. til fordel for obligasjoner i festet). Et slikt senere avkall fra eieren binder selvsagt ikke eieren av obligasjonen i hovedeiendommen. Denne obligasjon må derfor i dette tilfelle anmerkes på pantobligasjonen i festet i samsvar med tinglysingslovens § 11, 3 punktum. Det er antagelig bare dette siste tilfelle som det er tenkt på i ovennevnte rundskrivelse av 25 juli 1923.

Tilsvarende regler vil gjelde for tinglygingsanmerkning på andre dokumenter som gjelder feste, og når det gjelder andre heftelser i hovedeiendommen, jfr. tinglysingslovens § 11, 2 ledd.

Betingete forandringer i rettigheter som er tinglyst tidligere.

Departementet antar at det ikke er adgang til å nekte tinglysing av forandring i en tidligere tinglyst rett, selv om forandringen er gjort betinget av at det enten allerede er tinglyst — eller at det skal tinglyses — forandringer i andre tinglyste rettstiftelser. Tinglygingsdommeren bør så vidt mulig undersøke om betingelsen er oppfylt, jfr. bestemmelsen i artikkel 21, nest siste ledd, i tinglysforskriftene av 13 desember 1935.

Departementet finner imidlertid at særlig de betingete prioritetsvikelser vanskeliggjør grunnbokføringen og hindrer oversikten i grunnboken. Departementet vil derfor henstille at tinglysing av betingete rettstiftelser så vidt mulig søkes unngått.

Anmerkning om forandring av firma.

Departementet har antatt at en attest om at et selskap har forandret sitt firma ikke kan tinglyses, jfr. tinglysingslovens §§ 12 og 33. Forandringen kan anmerkes i grunnbok og personregister i tilknytning til tidligere tinglysinger vedkommende firmaet. Slik anmerkning blir å foreta uten betaling.

Tinglysingslovens § 13.

Departementet antar at kravet etter tinglysingslovens § 13 til grunnbokhjemmel til rettigheter som det blir rådet over ved rettshandel, må gjelde når de rettigheter som blir overdratt sammen med en eiendom, er særlig nevnt i dokumentet. Blir derimot rettigheter overdratt sammen med en eiendom mer i sin alminnelighet, f. eks. i uttrykk som «med alle tilliggende rettigheter til veg og havnegang som fra

18 sept. gammel tid» eller «med herligheter og rettigheter», antar departementet at det ikke er nødvendig å kreve disse rettigheter nærmere angitt og i tilfelle grunnbokhjemmelen brakt i orden for disse rettigheter.

Godkjennelse av grunnbokhjemmel.

Departementet har i en rekke tilfelle uttalt at en kan se bort fra hjemmelsmangel som har sin grunn i et hjemmelsbrudd som ligger langt tilbake i tiden, når dette etter forholdene i det enkelte tilfelle antas å være ubetenkelig. Hvilket tidsrom en her skal regne med må avgjøres i hvert enkelt tilfelle. Departementet har i enkelte tilfelle godkjent grunnbokhjemmel hvor hjemmelsbruddet ikke lå mer enn ca. 40 år tilbake i tiden. Godkjennelsen av grunnbokhjemmelen bør anmerkes i grunnboken.

Grunnbokhjemmel ved ekspropriasjonsserverv.

Utskrift av et ekspropriasjonskjønn kan kreves tinglyst etter begjæring fra eksproprianten. Selv om ekspropriasjonen gjelder et grunnstykke som ikke er særskilt skyldsatt, er det ikke nødvendig å holde skylddeling på forhånd. Tinglysing av skjønnsutskriften gir imidlertid ikke eksproprianten grunnbokhjemmel. Tinglysingen vil dog gi rettsvern for ekspropriantens rett til å kreve avståing. Denne rett vil i tilfelle bli hvilende som en heftelse på den eiendom hvorfra det blir ekspropriert.

Skal eksproprianten få grunnbokhjemmel som eier av den eksproprierte grunn, vil det alltid være nødvendig å tinglyse et dokument som gir uttrykk for eiendomsøvergang. Dette kan være skjøte fra ekspropriatus, erklæring fra ekspropriatus om at ekspropriasjonen er gjennomført, eller utskrift av overleveringsforretning med legitimasjon for at ekspropriasjonssummen er betalt eller deponert. Det er i alle tilfelle et vilkår at ekspropriatus selv har grunnbokhjemmel, eller at den som har grunnbokhjemmel har gitt samtykke.

Derksom ekspropriasjonen gjelder grunn som ikke er særskilt skyldsatt, vil det ikke kunne tinglyses noe hjemmelsdokument med mindre det på forhånd blir holdt skylddelingsforretning over den eksproprierte grunn. Om retten til å kreve skylddeling viser en til rundskrivelse fra Finansdepartementet av 16 august 1938 (Lovtidend side 606).

Tinglysing av pantsettelse av aksjeselskaps faste eiendommer.

Når et signaturberettiget styremedlem i et aksjeselskap pantsetter aksjeselskapets faste eiendommer for selskapets

egen gjeld, antar departementet at tinglysingsdommeren ikke 18 sept. har plikt til å undersøke om utstederen i forhold til selskapet har rett til å foreta pantsettelsen, med mindre det foreligger særskilt grunn til mistanke om at pantsettelsen er rettsstridig.

Tinglysingslovens § 14.

Etter tinglysingslovens § 14, 1 ledd, skal overgang av grunnbokhjæmmel ved arv anmerkes i grunnboken i de tilfelle hvor ikke tinglysing av skjøte finner sted. Det er ikke foreskrevet noen bestemt form for anmerkning av hjemmelsovergang ved arv. Departementet antar at begjæring om slik anmerkning bør føres inn i tinglysingsdagboken, hvorved det fastsatte gebyr for anmerkningen blir sportelført der.

Departementet har antatt at et testament som bestemmer over eiendomsretten til en fast eiendom — når arvefallet inntreffer — blir å regne som hjemmelsbrev for arvingen i forhold til bestemmelsen i tinglysingslovens § 21, 3 ledd, jfr. Ot. prp. nr. 9 for 1935 side 38, spalte 2, ad punkt 8. En i testamentet fastsatt bruksrett til eiendommen for en tredjemann får da rettsvern etter reglene i lovens § 21, 3 ledd, uten tinglysing som stiftet gjennom forbehold i et hjemmelsdokument. Når dommeren anmerker hjemmelsovergangen etter tinglysingslovens § 14, må han samtidig — *ex officio* — anmerke i grunnboken alle rettstiftelser i testamentet vedkommende eiendommen.

Tinglysingslovens § 15, 2 ledd.

Bestemmelsen i tinglysingslovens § 15, annet ledd, hvor etter den som har grunnbokhjæmmel til et feste med særskilt blad i grunnboken også regnes for å ha grunnbokhjæmmel som eier av bygninger på den leide grunn, må antas å være undergitt den samme begrensning som nevnt i paragrafens første ledd, nemlig at ikke grunnboken utpeker en annen som berettiget til bygningene.

At en person har grunnbokhjæmmel til en rettighet, vil vesentlig si at tinglysingsdommeren i alminnelighet ikke behøver å undersøke om vedkommende virkelig er innehaver av rettigheten og berettiget til å foreta rettstiftelser med hensyn til denne. Om en person regnes for å ha grunnbokhjæmmel til en rettighet, er dette dog ikke i og for seg avgjørende for spørsmålet om hans erverv av rettigheten har rettsvern etter reglene i tinglysingslovens §§ 20—23.

Tinglysingslovens § 15, annet ledd, har vært praktisert noe forskjellig ved overdragelse av hus på leid grunn. Fram-

18 sept. går det intet av grunnboken om bygninger på et feste, vil den som får seg overdratt festekontrakten også få grunnbok-hjemmel som eier av mulige bygninger på festet. Nevner overdragelsen imidlertid bare selve festeretten, kan ikke en mulig overdragelse også av bygningene på festet anses som tinglyst.

Framgår det av grunnboken at en person har hjemmel både til festet (som leier) og til bygninger på dette (som eier), vil en senere tinglyst overdragelse fra ham av festekontrakten alene ikke gi erververen grunnbokhjemmel til bygningene, selv om det er partenes mening at også bygningene skal overdras. Det er videre klart at ervervet av bygningene ikke får rettsvern i dette tilfelle.

Dommeren må kunne kreve opplysninger for å bringe klart på det rene hva som i det enkelte tilfelle blir overdratt, og i mangel herav avvise dokumentet fra tinglysing.

Melding etter tinglysningslovens § 28, 2 ledd.

Departementet antar at melding etter § 28, 2 ledd, i tinglysningsloven ikke kan kreves tinglyst før dette er påkrevd for å unngå sletting av den heftelse meldingen gjelder. Spørsmålet om når tinglysing tidligst skal kunne finne sted må avgjøres etter forholdene i det enkelte tilfelle. Departementet antar at tinglysing av slik melding ikke bør tillates tidligere enn 3 år før 30-års fristen etter § 28, 1 ledd, i tinglysningsloven løper ut, med mindre særlige forhold gjør det nødvendig å tinglyse meldingen på et tidligere tidspunkt.

Makulering av avlyste pantedokumenter.

I forskriftene om tinglysing av 13 desember 1935, artikkel 24, noten, nest siste ledd, uttales at attest for slettingen (avlysingen) skal gis på dokumentet på en slik måte at påtegningen ikke kan fjernes. Departementet vil på foranledning inn-skjerpe at et avlyst dokument skal makuleres eller avstemples, slik at dokumentet ikke kan bli misbrukt.

Tinglysningslovens § 32, 2 ledd.

Departementet antar at bestemmelsen i tinglysningslovens § 32, 2 ledd, ikke kommer til anvendelse når det føres uomstøtelig bevis for at dokumentet er tilintetgjort. Foreligger det løs kvittering fra kreditor etter dokumentet må det være bevist at dette ikke var transportert til noen annen før det ble tilintetgjort.

Sletting av bortkomne, ikke utbetalte pantobligasjoner til 18 sept. offentlige og halvoffentlige banker og innretninger.

Departementet har tidligere uttalt at bortkomne, ikke utbetalte pantobligasjoner til Hypotekbanken kunde slettes på grunnlag av en erklæring fra banken. Departementet har dog senere fraveket dette og i en rekke tilfelle uttalt at pantobligasjoner til Hypotekbanken eller til andre offentlige eller halvoffentlige banker og innretninger ikke kan slettes på grunnlag av erklæringer om at obligasjonen er kommet bort, at lånet ikke har vært og ikke vil bli utbetalt, samt at obligasjonen ikke er gjenstand for transport eller at den ikke har vært transportert. Dette gjelder selv om vedkommende bank eller innretning erklærer å ville overta mulig erstatningsansvar på grunn av slettingen.

Tinglysingslovens § 39 nr. 3.

- a) Departementet antar at det ikke er noe vilkår for å anvende bestemmelsen i § 39 nr. 3 i tinglysingsloven at eieren ikke kan bringe grunnbokhjemmelen i orden på annen måte, f. eks. ved skjøte fra den som har hjemmelen.
- b) I rundskrivelse av 26 mars 1936 uttalte departementet om vilkårene for å anvende bestemmelsen i § 39, nr. 3, bl. a.:

«Lovbestemmelsen må kunne benyttes også i tilfelle av at eierskiftet er inntrådt i tiden etter tinglysingslovens ikrafttreden, såfremt den nye eier samtykker i det, jfr. for øvrig Harbeks og Solems kommentar til loven, side 172 under punkt 7.»

Departementet har senere fraveket denne oppfatning. En har antatt at det ikke er noe vilkår for å bruke bestemmelsen i § 39 nr. 3 at den som søker hjemmelen ordnet var eier allerede da tinglysingsloven trådte i kraft. Bestemmelsen antas bare å kunne brukes av den som er eier av eiendommen på den tid bestemmelsen blir brukt, men ikke av en tidligere eier (jfr. lovens uttrykk «den som utøver eierrådigheten og skriftlig erklærer å være eier»). Forutsetningen er dog at bruddet i hjemmelsrekken skriver seg fra tiden før tinglysingsloven trådte i kraft den 1 januar 1936.

- c) Tinglysingslovens § 39, nr. 3, krever at eiendommen er særskilt matrikulert eller i byene oppmålt og kartlagt. Departementet antar at det ikke er nødvendig at eiendommen var særskilt matrikulert, eller i byene oppmålt og kartlagt, allerede da tinglysingsloven trådte i kraft.
- d) Det antas ikke å være noe til hinder for at eieren av en ideell andel i en eiendom bruker bestemmelsen i § 39 nr. 3 for å skaffe seg grunnbokhjemmel.

- 18 sept. e) Departementet har antatt at tinglysingslovens § 39 nr. 3 kan anvendes for å bringe grunnbokhjemmelen i orden til en særskilt matrikulert rettighet.
f) Departementet antar at tinglysingslovens § 39 nr. 3 ikke kan anvendes for å bringe i orden grunnbokhjemmel som fester av en eiendom selv om festet omfatter en særskilt matrikulert eiendom.

18 sept. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om feieregulator for Stange bygningskommune, Hedmark fylke.

18 sept. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene, gjøres gjeldende for Sogn og Fjordane fylke.

18 sept. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet, hvorved det med heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Vardal herred, Opland fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.

18 sept. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet, hvorved det med heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Lardal herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.

21 sept. **Forordning. *)** (Forsyningsdepartementet.)

Opplessing, avlessing, til- og bortkjøring av gods.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Den som skal sende eller motta gods med jernbane eller som får dette i oppdrag, skal foreta opplessing eller avlessing av jernbanegodsvognen uten unødig opphold og i alle tilfelle innen utløpet av den frist som fastsettes.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

**) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

§ 2. Den som skal motta gods eller som får dette i oppdrag, skal sørge for at godset straks blir fjernet fra avlessingstedet når dette er offentlig trafikert. Dette gjelder også gods som er losset fra skip. 21 sept.

§ 3. Plikten for senderen eller mottakeren til å etterkomme bestemmelsene i §§ 1 og 2 gjelder også på søn- og helgedager og ellers uten hensyn til den alminnelige arbeidstid, unntatt tiden fra kl. 15 henholdsvis 24 og 31 desember, påske- og pinseften til kl. 22 den neste dag.

§ 4. Den som ikke selv rår over tilstrekkelige transportmidler til å etterkomme bestemmelsene i §§ 1 og 2 skal uten opphold gi transportutvalget eller transportformidlingsentralen underretning herom. Transportutvalget eller den det bemyndiger kan pålegge eier, besitter eller bruker av lastebil som er registrert i utvalgets distrikt eller som beror der, å utføre det nødvendige arbeid for vedkommendes regning. Bestemmelsene i § 3 får tilsvarende anvendelse.

Det er forbudt for den som selv rår over tilstrekkelige transportmidler å kreve bistand fra transportutvalget eller transportformidlingsentralen.

§ 5. Den som skal motta gods eller som får dette i oppdrag skal sørge for at han i tiden fra kl. 6 til kl. 21 kan motta melding om ankommet gods og om den frist som blir fastsatt i henhold til § 1. Bestemmelsene i § 3 får tilsvarende anvendelse.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 25 sept.
i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Lesja herred, Oppland fylke.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Ulstein herad, Møre og Romsdal fylke, jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41. 25 sept.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om opphevelse 28 sept.
av avsnitt D («Forskrifter») i bygningsvedtektene for Nesodden herred, Akershus fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter 28 sept.
for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Lavangen herred, Troms fylke.

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

Sept.

Kapiteltakster for året 1942 fastsatt av Statens kornforretning i henhold til lov nr. 9 av 25 juni 1937 og forskrifter fastsatt av Kirke og undervisningsdepartementet 15 oktober 1937.

Ettårilige kapiteltakster for 1942.
Gjelder for samtlige bispedømmer.

	Kr. pr. 100 kg.	Kr. pr. hl.
Hvete	35,00	26,25
Rug, 1 kvalitet	35,00	24,85
» 2 —	28,00	19,88
Bygg, 1 —	31,00	19,22
» 2 —	24,80	15,38
Havre, 1 —	28,00	14,00
» 2 —	22,40	11,20
Blandkorn, 1 —	29,50	16,61
» 2 —	23,60	13,29
Erter, 1 —	75,00	60,00
» 2 —	60,00	
Gjennomsnitt for hvete, rug og erter		37,03
Byggmalt	46,50	25,11
Havremalt	42,00	
Blandkornmalt	44,25	
Rugmel, 1 kvalitet	36,50	
» 2 —	29,20	
Byggmel, 1 —	29,00	
» 2 —	23,20	
Havremel, 1 —	39,50	17,88
» 2 —	31,60	
Blandmel, 1 —	34,25	
» 2 —	27,40	

De siste 10 og 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt for de forskjellige bispedømmer.

Oslo bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kilogram rugmel	kr. 28,30
100 — byggmel	» 24,87
100 — havremel	» 25,73
100 — blandmel	» 25,30
1 hektoliter bygg	» 12,57
1 — havre	» 8,96

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1 hektoliter i gjennomsnitt for hvete, rug og erter..	kr. 21,04
1 — bygg	» 14,20
1 — blandkorn	» 12,04

1 hektoliter havre	kr. 10,75	Sept.
1 — letthbygg	» 9,31	
1 — letthavre	» 7,29	

Hamar bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet
av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kilogram rugmel	kr. 27,92
100 — byggmel	» 24,75
100 — havremel	» 25,49
100 — blandmel	» 25,12
1 hektoliter bygg	» 12,51
1 — havre	» 8,87
100 kilogram byggmalt	» 27,33
100 — havremalt	» 23,77
100 — blandkornmalt	» 25,55

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de
siste 20 års kapiteltakster.

1 hektoliter i gjennomsnitt for hvete, rug og erter..	kr. 20,56
1 — bygg	» 14,42
1 — blandkorn	» 12,07
1 — havre	» 11,08
1 — letthbygg	» 9,13
1 — letthavre	» 7,39

Agder bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram bygg	kr. 20,13
1 hektoliter bygg	» 12,48
100 kilogram havre	» 17,75

Stavanger bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram bygg	kr. 19,87
100 — havre	» 17,29

Bjergvin bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter hvete	kr. 17,82
1 — rug	» 15,12
1 — bygg	» 12,28
1 — havre	» 8,65
1 — blandkorn	» 10,47
1 — malt	» 18,07

Sept. De siste 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	hvet	kr. 19,84
1 —	rug	» 16,78
1 —	bygg	» 13,73
1 —	havre	» 10,08
1 —	blandkorn	» 11,95
1 —	malt	» 22,69

Nidaros bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	såbygg	kr. 12,60
1 —	såhavre	» 9,09

Hålogaland bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	såbygg	kr. 13,37
--------------	--------	-----------

(Fraskilles ved innbindingen.)

Skrivelse *) fra Finans- og tolldepartementet om at 27 juni. avgiftsatsen og refusjonsatsene for brennevin fra 1 juli 1942 som no blir å gi følgende tillegg:

Avgiftsatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %), tillegges kr. 2,10.

Refusjonsatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råsprit, rensset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftsats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonsatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om utvidelse 29 juni. av grensene for Alvdal branndistrikt, Hedmark fylke.

Skrivelse fra Kirkedepartementet.

29 juni.

Til bruk i Nes pinsemenighet, Årnes, er godkjent en vigselformular enslydende med den som ved kongelig resolusjon 9 september 1927 ble godkjent for menigheten «Filadelfia» i Oslo.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet, hvorved det med 29 juni. hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917, nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Vang herred, Hedmark fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om at Admini- 30 juni. strasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Hedmark fylke.

Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om at Admini- 1 juli. strasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene skal gjelde i Akershus fylke.

Rundskrivelse fra Innenriksdepartementet.

1 juli.

På foranledning av Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete har departementet bestemt at bylæger og distriktslæger, i tilfelle hvor norske kvinner skal

*) Kunngj. 7 juli i Lovtid. 1 nr. 38.

**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

1 juli. inngå ekteskap med tyske statsborgere, skal gi de opplysninger om disse kvinner og deres nærmeste pårørende som forlanges i den tyske Erbgesundheitsgesetz av 18 oktober 1935. Disse opplysninger skal gis på skjema som medfølger hver enkelt sak og på direkte henvendelse fra Reichskommissar i hvert enkelt tilfelle.

1 juli. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet, hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Porsgrunn kommune skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

1 juli. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke, jfr. lov 16 juni 1939 § 41.

1 juli. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Beiarn herred, Nordland fylke, jfr. lov 16 juni 1939 § 41.

2 juli. **Lov *)** om endring i lov om handelsnæring
Nr. 1. av 8 mars 1935.

I lov om handelsnæring av 8 mars 1935 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 3. Under særlige omstendigheter kan vedkommende regjeringsdepartement like overfor fysisk person dispensere fra kravet i denne lov om at vedkommende skal være innvåner av riket, og fastsette nærmere vilkår for slik dispensasjon.

§ 16, fjerde ledd (nytt).

Vedkommende regjeringsdepartement kan i særlige tilfelle dispensere fra kravet om vitnesbyrd som nevnt under punkt 2, når det finner at ansøkeren har den nødvendige alder og modenhet og på annen måte har legitimert å ha de nødvendige kunnskaper.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.

Finn Thrana.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

Lov*) om forlenget gyldighet av forord- 2 juli.
ning av 13 august 1941 om gjeldsforhand- Nr. 2.
ling for kommuner.

Forordning av 13 august 1941 om gjeldsforhandling for kommuner skal gjelde til 1 juli 1943.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Finn Thrana.

Ministerpresidentens beslutning.

2 juli.

Vevring herred av Kinn og Vevring lensmannsdistrikt, Sogn og Fjordane fylke, legges til Naustdal lensmannsdistrikt fra 1 september 1942.

Navnet på de to lensmannstillinger blir etter omreguleringen Kinn lensmannstilling og Naustdal og Vevring lensmannstilling.

Kinn lensmannstilling settes i lønnsklasse: Lensmann I, i lønnsregulativet, grunnlønn kr. 3 270 med 2 alderstillegg av kr. 275 etter 3 og 6 år.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Finn Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om regulering av 2 juli.
politidistriktene i Telemark fylke.

I medhold av lov om politiet av 13 mars 1936 § 3 besluttet:

I. Det nuværende Telemark politimesterembete oppheves fra 1 august 1942.

II. Fra 1 august d. å. bestemmes:

1. Skien politimesterembete utvides med Gjerpen og Siljan herreder, Porsgrunn by, Eidanger herred, Brevik by, Bamble herred med Stathelle og Langesund ladesteder, Holla og Lunde herreder.
2. Notodden politimesterembete utvides med herredene Kviteseid, Lårdal og Mo, Nissedal og Fyresdal.
3. Rjukan politimesterembete utvides med herredene Rauland og Vinje.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

Finn Thrana.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

2 juli. **Ministerpresidentens beslutning.*)**

Handelsdepartementets sjef gis herved bemyndigelse til å treffe de avgjørelser som etter lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 § 23, 2 punktum, og lov om opplegging av reservefond m. v. i selskaper av 8 april 1938 § 1, 2 punktum, og § 3 nr. 9 er tillagt Kongen.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Finn Thrana.

2 juli. **Ministerpresidentens beslutning.*)**

Handelsdepartementets sjef gis herved bemyndigelse til å treffe de avgjørelser som etter §§ 1—4 i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien er tillagt Kongen.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Finn Thrana.

2 juli. **Ministerpresidentens beslutning.**

Forsyningsdepartementets og Handelsdepartementets sjef gis herved bemyndigelse til å omorganisere de nevnte to departementer innenfor deres nuværende fagområder og innenfor de budsjetter som er eller blir bevilget for dem.

Oslo 2 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Finn Thrana.

2 juli. **Forordning.**)** (Forsyningsdepartementet.)

Forbud mot omsetning av vinterolje.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med vinterolje forstås i denne forordning autosmøreolje (vinter S. A. E. 10—30) og gearolje (vinter S. A. E. 90).

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

§ 2. Det er forbudt for forhandlere av mineralolje, herunder mineraloljeselskaper, å selge eller på annen måte overdra vinterolje. 2 juli.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve vinterolje som overdras i strid med bestemmelsen i første ledd.

§ 3. Forhandler av mineralolje skal innen 3 august 1942 sende transportutvalget oppgave i tre eksemplarer over sin beholdning av vinterolje pr. 1 august 1942.

Denne bestemmelse gjelder ikke for mineraloljeselskapene.

§ 4. Kommunikasjonsdirektoratet eller den direktoratet bemyndiger vil i særlige tilfelle kunne gjøre unntak fra omsetningsforbudet i § 2.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 2 juli.
«Gardbruker Karl Friis Kildals legat» til reisestipendier for lærere ved Norges landbrukshøgskole på As eller for elever som er uteksaminert fra denne høgskole med beste karakter til reisestipendier til utlandet, opprettet ved fru Kristine Christies testament av 6 oktober 1939.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 2 juli.
«Fru Thoma Pettersen og frøken Benny Scheens legat til fordel for eldre damer i Tønsberg», opprettet av fru Thoma Pettersen og frøken Benny Scheen ved deres likelydende testamenter av 4 september 1939.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 2 juli.
«Ole Halvorsen og hustru Severine Halvorsens legat til beste for vanføre», opprettet ved testament av 1 desember 1911, med tillegg av 15 mai 1915 og kodisill av 29 desember 1922.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om utvidelse 2 juli.
av Lierbyen bygningsdistrikt, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 3 juli.
gjennomføring av husleieloven i Sola herred, Rogaland fylke, jfr. lov 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

- 3 juli. **Skrivelse ***) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Lebesby herred, Finnmark fylke, jfr. lov 16 juni 1939 § 41.
- 3 juli. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Oppegård herred, Akershus fylke.
- 3 juli. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Hurum herred, Buskerud fylke.
- 4 juli. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 110 for Kristiansand.
- 6 juli. **Forordning. ***) (Handelsdepartementet.)

Fredning av kastevåger m. v. i fetsild-distriktet.

I medhold av kongelig resolusjon 3 desember 1937, jfr. lov om sild- og brislingfiskeriene 25 juni 1937 § 26, bestemmer Handelsdepartementet:

§ 1. På de områder og innenfor de grenser som angis nedenfor skal det inntil 14 oktober 1942 kl. 24 være forbudt å bruke snurpenot til snurping. Oppsnurpet sildefangst skal det dog være tillatt å slepe inn på fredet område for låssetning, liksom det på fredet område skal være tillatt å anvende snurpenot til opptak og låssetning av sild som er lovlig stengt, dog unntatt sperr over våg eller fjord hvor avstanden er over 300 meter fra midtpunktet av notveggen til innerste punkt av vågen eller fjorden, hvor vanndybden er 2 meter ved alminnelig lavvann.

I Møre og Romsdal fylke.

1. *Årvågffjorden* (kart nr. 219). Området innenfor en rett linje fra Espenes lykt over Storø og videre over vestpynten av Lilleø til lands på sørsiden av fjorden.
2. *Kalvelandsvågen* (kart nr. 219). Området innenfor en linje fra vestligste Alfarskjær til sørpynten av Kalvø og videre fra østpynten av Kalvø i nordvestlig retning til nærmeste skag på Skarsø.

I Sør-Trøndelag fylke.

3. *Vinjeffjorden* (kart nr. 219). Området innenfor en linje over fjorden fra Hovedhammeren til Bølfjellet.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

4. *Sørfjorden i Skjornfjorden* (kart nr. 43). Området innenfor en rett linje fra Bergkalnes over Steilestenene lykt til Refsnes. 6 juli.
5. *Bjugnfjorden* (kart nr. 43). Området innenfor en linje fra Bymannen jernsøyle til ytterste tange av Engsnes.
6. *Skråfjorden* (kart nr. 44). Området innenfor en rett linje over fjorden fra land til land over vestligste pynt av Grimstad og vestligste pynt av Bromsen holme.
7. *Sundskjørbukten og Simavik* (kart nr. 44). Området innenfor en rett linje fra Simaviks nordligste pynt til ytre ende av Kvalvikskjæret over midten av Sundskjørholmen til land på vestsiden av Sundskjørbukten.
8. *Beskelandsfjorden* (kart nr. 44). Området innenfor en rett linje fra Grønningen til Ramsnova.
9. *Brandsfjorden* (kart nr. 45). Området innenfor en linje tvers over fjorden på grunnryggen hvor 23 meters loddskuddet står.

I Nord-Trøndelag fylke.

10. *Valvågen* (kart nr. 48). Området innenfor en rett linje fra Store Arnø over vestligste pynt av Sandø og videre over vestpynten av Hamlandsø til vestpynten av Jægtholmen.
11. *Øyavågen* (kart nr. 48). Området innenfor en linje over vågens munning langs skillet mellom mørkt og rødt i Lørdagsvikens lykt.
12. *Borgenfjorden* (kart nr. 221). Området innenfor Strømmen bru.

I Nordland fylke.

13. *Skillebotn* (kart nr. 53). Området innenfor en rett linje fra Kjølse over jernsøyle utenfor Garsholmen til Revlen og videre til land ved Medalsjøen.

§ 2. Ved overtredelse av denne forordning kommer straffe- og rettergangsbestemmelsene i §§ 78, 79 og 80, 1 ledd, i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 til anvendelse.

Forordning.*) (Forsyningsdepartementet.)

6 juli.

Omsetning og bruk av huder og skinn.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. *Hva som forstås ved produsent.* Ved produsent forstås i denne forordning eier av okse, ku, kvige, rempling, kalv, gris, hest, føll, sau, lam, karakul, geit, risbit, kje, tam-

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 39.

6 juli. rein, kanin, hund, katt og eier av felt hjort, rådyr, dådyr, elg, villrein, bever, oter, ekorn, røyskatt, gaupe, hare, grevling og skarv.

Er noen på rettstridig måte kommet i besittelse av dyr som nevnt i første ledd, regnes besitteren som produsent.

§ 2. *Hva som forstås ved oppkjøper, hudgrossist og pelsgrossist.* Ved oppkjøper forstås person eller bedrift som har Norges lærstyes bevilling til å drive oppkjøp, innsamling eller liknende av huder og skinn.

Ved hudgrossist forstås i denne forordning handlende som er godkjent av Norges lærstyre som hudgrossist.

Ved pelsgrossist forstås i denne forordning handlende som er godkjent av Norges lærstyre som pelsgrossist.

Det kan settes vilkår for bevillingen og for godkjenningen.

Den som nektes bevilling eller godkjenning som omhandlet i denne paragraf, kan innanke avgjørelsen for Forsyningsdepartementet, som avgjør saken endelig.

§ 3. *Hva som forstås ved garver og leiegarving.* Ved garver forstås i denne forordning enhver som har Norges lærstyes bevilling til å framstille lær og skinn av rå huder og skinn. § 2, 4 og 5 ledd, får tilsvarende anvendelse.

Ved leiegarving forstås i denne forordning garving av huder og skinn som ikke kjøpes eller eies av den som utfører garvingen.

§ 4. *Hva som forstås ved bereder og leieberedning.* Ved bereder forstås enhver som har Norges lærstyes bevilling til å berede skinn til pelsbruk. § 2, 4 og 5 ledd, får tilsvarende anvendelse.

Ved leieberedning forstås beredning av huder og skinn som ikke kjøpes eller eies av den som utfører beredningen.

§ 5. *Salg fra produsent til hudgrossist eller oppkjøper.* Produsent av dyr som er nevnt i § 1, skal straks og senest innen 1 måned etter at dyret er slaktet eller felt, tilby de avflådde huder og skinn fra de døde dyr til hudgrossist eller oppkjøper og avstå disse i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder. Hvis slaktingen har funnet sted på offentlig slaktehus, er fristen bare 14 dager. Har noen huder og skinn i besittelse for produsent, skal besitteren innen 3 uker fra slaktingen gjøre slikt tilbud som bestemt, hvis han ikke har fått melding fra produsenten om at denne har gjort tilbudet.

Kan ingen hudgrossist eller oppkjøper overta tilbudte huder eller skinn, skal produsenten eller besitteren senest innen 2 måneder etter slaktingen sende inn melding til Norges

lærstyre med oppgave over når og til hvem hudene eller skinnene ble tilbudt. 6 juli.

§ 6. *Salg fra produsent til garver eller bereder.* Salg og kjøp mellom produsent og garver eller bereder er ikke tillatt. Slikt tilbud fra produsent som nevnt i § 5 kan i stedet for til hudgrossist dog rettes til garver eller bereder hvis garveren eller berederen før 1 april 1940 har kjøpt huder og skinn i smått direkte fra produsenter (torgkjøp og liknende) og har bevilling til slike småkjøp av Norges lærstyre. Bevillingen kan gjøres avhengig av fastsatte vilkår. Den som nektes å foreta småkjøp, kan innanke vedtaket til Forsyningsdepartementet. Levering til bereder etter denne paragraf kan bare skje for huder og skinn av føll, geit, kje og rein som kan nyttes til pelsbruk.

Det er forbudt for garver og bereder å selge rå huder og skinn som er tildelt etter bestemmelsene i § 10, uten tillatelse fra Norges lærstyre.

§ 7. *Salg fra produsent til andre enn hudgrossist, oppkjøper, garver eller bereder.* Det er forbudt å overdra eller erverve rå huder og skinn av dyr som nevnt i § 1 på annen måte enn bestemt i § 5 og § 6, jfr. § 9.

§ 8. *Import av huder og skinn.* Den som innfører huder og skinn av dyr som er nevnt i § 1, eller av vilt kveg og kips, skal straks etter å ha mottatt varene sende Norges lærstyre skriftlig melding om når og hvor innførselen har funnet sted bilagt med oppgave over arten og mengden av de huder og skinn som er innført.

§ 9. *Salg til hudgrossist.* Oppkjøper plikter å tilby mottatte huder og skinn til hudgrossist straks eller senest 14 dager etter ervervelsen og avstå disse råvarer i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

Andre eiere av huder og skinn av dyr som nevnt i § 1, enn produsent, oppkjøper, hudgrossist, garver, bereder og pelsgrossist plikter å tilby hudene og skinnene til hudgrossist innen en måned fra denne forordnings ikrafttreden og avstå dem i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen, med mindre de på søknad har fått Norges lærstyres skriftlige tillatelse til å beholde skinnene til eget bruk.

Beredte skinn som eieren var i besittelse av før denne forordnings ikrafttreden, er unntatt fra bestemmelsen i 2net ledd.

§ 10. *Salg fra hudgrossist og importør til garver, bereder og pelsgrossist.* Det er forbudt for hudgrossist og importør å selge eller på annen måte overdra ugarvete og uberedte

- 6 juli. huder og skinn av dyr som er nevnt i § 1, og av vilt kveg og kips til andre enn garver, bereder eller pelsgrossist som har kjøpetillatelse fra Norges lærstyre.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve fra hudgrossist eller importør huder og skinn som nevnt i første ledd uten slik kjøpetillatelse som der er bestemt.

Det er forbudt for hudgrossist og importør å bruke rå huder og skinn til annet enn slikt salg som bestemt i første ledd.

Tillatelsen kan tilbakekalles av Norges lærstyre.

Norges lærstyre bestemmer mengden av den månedlige utnyttelse av tillatelsene. Huder og skinn til garver eller bereder skal tildeles i forhold til den mengde garveren eller berederen innarbeidet i 1937, 1938 og 1939. Det er forbudt å kjøpe og selge større mengder eller andre huder og skinn enn det som er bestemt ved den månedlige tildeling. Ved tildelingen fastsetter Norges lærstyre den saltvekt eller det stykkantall som skal beregnes på tillatelsen.

Lærstyret kan gi hudgrossist og importør pålegg om å avstå huder og skinn mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder. Avståingen kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

§ 11. *Om garvers eller bereders innarbeiding og beredning.* Norges lærstyre kan bestemme hvor meget garver hver måned kan eller skal innarbeide og hvor meget bereder kan eller skal berede av huder og skinn. Likeledes kan Norges lærstyre treffe bestemmelse om arten av det råstoff som den enkelte garver eller bereder skal bruke og om hva slags lær og skinn råstoffet skal garves eller beredes til. Det kan også i enkelttilfelle gi garver eller bereder pålegg om framstilling for bestemte oppdrag i samsvar med de til enhver tid gjeldende prisreguleringsbestemmelser. Rå huder og skinn må ikke forarbeides til lær og skinn av andre bedrifter enn dem som er nevnt i § 3 og § 4.

Bestemmelser etter denne paragraf kan innankes for Direktoratet for industriforsyning. Anke har ikke oppsettende virkning.

§ 12. *Om adgang til leiegarving eller leieberedning.* Det er forbudt å innlevere til eller utføre leiegarving eller leieberedning av huder og skinn uten tillatelse fra Norges lærstyre.

§ 13. *Dispensasjon m. v.* Norges lærstyre kan gi forskrifter om omsetning og bruk av huder og skinn av fisk og andre sjøpattedyr enn kobbe og sel. Det kan også gi andre utfyllende forskrifter og gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

Forskriftene trenger godkjenning av Direktoratet for 6 juli. industriforsyning.

§ 14. *Straff og inndraging.* Overtredelse eller medvirkning til overtredelse er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2.

§ 15. *Tidligere bestemmelser m. v.* Forordning av 12 desember 1941 om omsetning og bruk av huder og skinn oppheves. Forskrifter som er gitt i medhold av nevnte forordning, skal dog gjelde inntil de blir opphevet eller endret ved forskrift gitt i medhold av denne forordning.

Bevilling som er gitt av Norges lærstyre i medhold av § 5, 3 ledd, i forordning av 12 desember 1941 om omsetning og bruk av huder og skinn, har fortsatt gyldighet inntil Lærstyret bestemmer noe annet.

Forordning.*) (Justisdepartementet.)

8 juli.

Forskrifter til utfylling og gjennomføring av lov av 16 april 1942 om tillegg til lov om utgivelse av en offentlig kunngjørings-tidende m. v. av 19 juni 1882.

Med hjemmel i lov av 16 april 1942 nr. 2 § 2 har sjefen for Justisdepartementet fastsatt disse forskrifter:

§ 1. Det tillegg som bladet Fritt Folk skal utgi fra 1 september 1942 og som skal inneholde kunngjøringer som etter lovgivningen skal eller kan rykkes inn i Norsk lysingsblad, betegnes med titelen «Offentlige kunngjøringer». Det skal anføres at tillegget utgis etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 19 juni 1882 med tilleggslov av 16 april 1942. Navnet på tilleggets redaktør anføres til enhver tid.

Tillegget nummereres på vanlig måte.

Annonsene skal ordnes gruppevis og systematisk slik at annonser av samme art til enhver tid kommer på samme plass i tillegget.

I tillegget kan ikke inntas andre kunngjøringer enn slike som etter lovgivningen til enhver tid skal eller kan innrykkes der. Således må det her ikke inntas artikler av noen art, reklame eller liknende eller i det hele stoff som hører hjemme i bladet for øvrig. Tilleggets redaktør kan i det enkelte tvilstilfelle kreve departementets avgjørelse om en annonse kan rykkes inn eller ikke. Departementets avgjørelse er endelig.

Tillegget sendes ut i regelen hver yrkedag sammen med bladet. Bladet er ansvarlig for riktig ekspedisjon.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

8 juli. Tillegget skal være løst eller løst festet så det uten vanskelighet kan tas ut og arkiveres.

§ 2. Tillegget skal redigeres av Norsk lovtidends redaktør uten særskilt godtgjørelse.

§ 3. Abonnement på «Offentlige kunngjøringer» skjer i forbindelse med abonnement på bladet Fritt Folk. Det skal ikke beregnes særskilt tillegg i abonnementsprisen av denne grunn.

§ 4. Det føres særskilt journal for annonser i tillegget med angivelse av vedkommende rekvirent, tiden for mottakelsen av annonsen og dens innrykning. Videre føres særskilt rubrikk for annonseinntektene av tillegget.

Justisdepartementet kan til enhver tid foreta de undersøkelser og den kontroll vedkommende utgivelsen av tillegget som det finner påkrevd. Departementet kan herunder gi pålegg om mulige forandringer.

Spørsmål om endringer i tilleggets redaksjon eller ekspedisjon m. v. må på forhånd forelegges departementet til godkjenning.

§ 5. Annonseprisene i tillegget må til enhver tid være godkjent av Justisdepartementet.

Fra 1 september 1942 og inntil videre godkjennes følgende priser:

1. For statens annonser kr. 0,25 pr. mm. Den samme pris gjelder for tvangsauksjonsannonser.

2. For alle andre annonser kr. 0,30 pr. mm.

Vanlig sats er skutt borgis. Forlanges petsats kommer hertil det til enhver tid gjeldende reguleringstillegg. Nærmere bestemmelser om annonsenes betaling treffes av Fritt Folk.

For ekspedisjon av annonser til «Offentlige kunngjøringer» er for øvrig samme bestemmelser gjeldende som for Norsk lysingsblad.

8 juli. **Forordning *** (Landbruksdepartementet) om fiske med stong etter laks og sjøaure i Opoelva, Odda herad, Hordaland fylke.

8 juli. **Forordning *** (Landbruksdepartementet) om fredningsone ved laksetrapp i Ingafoss (Skjellestadfoss) i Sogndalselva, Sogndal herred, Sogn og Fjordane fylke.

8 juli. **Forordning *** (Landbruksdepartementet) om fisket etter sjøaure i sjøen med bunden redskap innen Fosen fiskeridistrikt, Sør-Trøndelag fylke.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet om at det i henhold 8 juli.
til lov om jordmødre av 19 desember 1898 nr. 2 § 9 har be-
stemt at Farsund jordmorstilling på nærmere
vilkår inndras fra den dag fylkesmannen bestemmer.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Landbruksdeparte- 8 juli.
mentet, hvori førstnevnte departement med hjemmel av § 3
nr. 9 i lov av 8 april 1938 om opplegging av reserve-
fond m. v. i selskaper og Ministerpresidentens beslutning
av 2 juli 1942 unntar andelsmeierier fra bestemmelse-
sene i nevnte lovs §§ 1 og 2.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund skal 8 juli.
haldast i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den
tida bufe beiter i Flesberg herad, Buskerud fylke.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet om at det inntil 8 juli.
videre skal være tilatt innen Nes herred, Buskerud fylke,
å la gravær født tidligere enn 15 april i angjeldende år gå
på beite i samarbeidstreking, derunder også innbefattet sam-
beite i innmark inntil 1 september; jfr. lov av 4 juli 1919
§ 1, 3 ledd.

Lov *) om avgift av offentlige tillatelser 9 juli.
og autorisasjoner.

§ 1. Innenriksdepartementet kan i samråd med vedkom-
mende fagdepartement fastsette at innehaver av tillatelse eller
autorisasjon av det offentlige (stat eller kommune eller hel-
eller halvoffentlig institusjon som hører under disse) til å
utøve yrke eller næring skal betale en årlig avgift for å kunne
bruke tillatelsen eller autorisasjonen, med mindre han alle-
rede etter gjeldende bestemmelser plikter å betale slik avgift.

§ 2. I samråd med vedkommende fagdepartement fast-
setter Innenriksdepartementet avgiften for hvert kalenderår
og bestemmer hvem avgiften skal tilfalle, dog skal den brukes
til formål av betydning for vedkommende yrke eller næring.
Den kan drives inn ved utpantning.

§ 3. Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter om
avgiften, dens betaling m. v., samt om vilkårene for at til-
latelsen eller autorisasjonen skal tre ut av kraft når avgiften
ikke betales.

Oslo 9 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Finn Thrana.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

9 juli. **Ministerpresidentens beslutning** *) om avgift til statskassen fra apotekere for 1942—1943.

For budsjettåret 1 juli 1942—30 juni 1943 skal apotekere svare avgift til statskassen av omsetningen ved apotekene etter disse regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 pst. for salg av alminnelige handelsvarer m. m.

3. Av den omsetning som blir igjen, svares disse avgifter:

Av 1ste kr. 5 000 (eller del derav)	1 pst.
» 2net » 5 000 (—»—)	2 »
» 3dje » 5 000 (—»—)	3 »
» 4de » 5 000 (—»—)	4 »
» 5te » 5 000 (—»—)	5 »
» 6te » 5 000 (—»—)	6 »
» 7de » 5 000 (—»—)	7 »
» omsetning over dette	8 »

De avgifter som er utregnet på denne måte, skal økes: for apotek med omsetning:

over kr. 75 000 til og med kr. 100 000 med ..	10 pst.
» » 100 000—kr. 150 000	20 »
» » 150 000—» 200 000	30 »
» » 200 000	40 »

Avgift av omsetningen ved filialapotek og vanlig medisinsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. En regner som omsetning ved et apotek alle summer som er kommet inn ved salg av varer, enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

- 1) Summer som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek;
- 2) summer som er kommet inn for insulin, som apotekerne selger uten fortjeneste, og
- 3) summer som apoteket har krevd opp til å dekke den vanlige omsetningskatt til staten.

§ 3. Reglene i §§ 1 og 2 gjelder også apotekere som svarer avgift til «Fondet til innløsning av salgbare apotekprivilegier», men slik at en fra den avgiften som er regnet ut på denne måte, trekker fra den avgiften apotekeren betaler til «Det farmasøytiske institutts fond».

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

§ 4. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

§ 5. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 6. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

Oslo 9 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Finn Thrana.

Ministerpresidentens beslutning *) om utbetaling av skøyteholdsbidrag og losguttbidrag av Losfondet. 9 juli.

I henhold til lov av 14 februar 1930 om losvesenet § 40, punkt 2 b, bestemmes:

De bidrag som Sjøfartsdepartementet beslutter å yte loser til skøytehold og til losgutter for tiden fra 1 juli 1942 til 30 juni 1943, utres av Losfondet.

Oslo 9 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

Finn Thrana.

Forordning. *) (Forsyningsdepartementet.)

10 juli.

Endring i forordning om kork
av 22 januar 1941.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1, tredje ledd, i forordning om kork av 22 januar 1941 skal lyde så:

Tillatelse gis av Direktoratet for industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

- 10 juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Handelsdepartementet om at ambulerende hjelpekontrollører i Statens ferskfiskkontroll overføres fra 2 til 1 klasse med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket.
- 10 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Sem herred, Vestfold fylke.
- 11 juli. **Forordning** *) (Handelsdepartementet.)

Forandring av Handelsdepartementets instruks (forskrifter) for kontroll og vraking av saltet sild av 28 juli 1937.

I medhold av lov nr. 10 av 22 juni 1934 om kontroll med sild og lov nr. 5 av 25 juni 1937 om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v., jfr. kongelig resolusjon av 28 juli 1937, bestemmes herved:

I.

Følgende bestemmelser i Handelsdepartementets instruks (forskrifter) for kontroll og vraking av saltet sild av 28 juli 1937 skal heretter lyde således:

§ 10. Partier på mindre enn 100 tønner kan, hvis vraking på rekvirentens pakkhus medfører større utgifter (arbeidsomkostninger og reiseutgifter) enn avgiften utgjør, forlanges fremstilt til vraking på det sted, hvor vraker (hjelpevraker) har sin bopel. Dog skal rekvirentens ønske om vraking på stedet så vidt mulig imøtekommes, hvis han erklærer seg villig til å betale det beløp hvormed utgiftene overskrider avgiften.

Det samme gjelder partier på under 500 tønner hvis reisen fra vrakerens bopel (en veg) medfører lengre reisetid enn 12 timer.

§ 30. Under betegnelsen fetsild kommer bare sild hvis rogn og melke ikke er utviklet eller er lite utviklet og som har ister eller tegn på ister, og som ikke er så småfallende at det går over 20—25 stk. av den på 1 kg.

Fetsild skal være fagmessig tilvirket i nye eller lyse (blanke) tønner, under anvendelse av passende nytt salt og lake av 25° styrke.

Saltet skal måles eller veies slik at alle tønner i samme parti får like meget salt. Saltningsdatum skal være tydelig påført tønnes underbunn eller hals.

Det må påses at silden før den saltes i enhver henseende har vært omhyggelig behandlet og er helt frisk (uten bunnsmak) så den er vel egnet for formålet.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

Garnsild må være tint av garnene ved inntrekningen og 11 juli. være fylt i kasser etter hvert. Denne behandling må være skjedd så omhyggelig og hurtig at silden er kommet i kassen før den er blitt stiv, hvorefter kassene straks skal være plassert i rommet. For åpne båters vedkommende må silden være tilsvarende omhyggelig behandlet.

Landnotsild skal være låsstått og åtfri. Opptak må ikke skje under sånne forhold eller på sånn måte at sildens kvalitet skades.

Silden må ikke være trengt mer enn nødvendig og opp-tak skje med små håver og med stor forsiktighet.

Snurpenotsild (ikke låsstått sild) tillates bare anvendt når den er av særlig fin kvalitet og er opptatt i små håver.

Notsild og snurpesild skal, såfremt den ikke blir levert umiddelbart til saltefartøy, straks være pakket i halvkasser og kassene må være overdekket.

All fetsild skal være fersknippet. Garnsild og snurpesild skal hvis den inneholder skadelig åte, være fullganet. Under tilvirkingen må silden skjermes mot vind, sol og regn.

Fiskepakket fetsild skal sorteres etter streker som følger: (samfengt) 0 $\frac{4}{6}$, I $\frac{6}{8}$, II $\frac{8}{10}$, III $\frac{10}{12}$, IV $\frac{12}{14}$, V $\frac{14}{16}$, VI $\frac{17}{20}$, VII $\frac{20}{25}$.

Sorteringen skal være så jevn at der for 0/IV ikke er mer enn 10 %, og for V/VII ikke mer enn 20 % sild som faller utenom denne ramme. Sild som er mer enn 1 sild (for V/VII 2 sild) utenfor rammen må ikke forekomme.

Merkene skal være revet med streker på tønnens hals.

Den fiskepakket tønne skal inneholde minst 70 kg ved forfangst- og sommerkvalitet, og for ister, høst- og vintersild minst 75 kg.

Silden skal omhyggelig flolegges. Langstrakt og beska-diget (hodeløs) sild kastes ut.

Partier som bærer preg av ikke å være behandlet etter disse bestemmelser kan ikke godkjennes som god handels-vare, men kan, hvis feilene kan rettes, fremstilles til fornyet vraking etter § 15.

§ 32. Eksportpakket skarpsaltet fetsild skal være ganet (eventuelt fullganet) i fersk tilstand og være fagmessig inn-lagt i 90, 100, 105 eller 110 kg's pakning med norsk flo og forholdsvis for pakning i $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{8}$ tønner.

Sommerfetsild og forfangstfetsild kan, men bare når sor-teringen og behandlingen er som bestemt i § 30, godtas i på-pakket fiskepakning (ikke omlagt) med en garantert mini-mumsvekt av 90 eller 100 kg. Under veiningen skal vrakeren også ved veining av de tønner hvor pakningen forekommer

11 juli. lettest så vidt mulig overbevise seg om at hele partiet holder den av rekvirenten garanterte vekt.

Under påpakningen skal også underbunnen slås opp og flørne rettes (avstøttes). Tønnene skal bores og forlakes og båndene spikres som vanlig ved eksportpakning.

Forfangstfetsild kan også godtas før silden er helt salttrukken når varen er velbehandlet, sunn og frisk ved besikten. Vekten skal skjønnsmessig beregnes etter saltmoden sild. I attesten anføres at vekten er skjønnsmessig.

Fetsild av størrelse inntil 8 stkr. pr. kg kan sorteres med en variasjon av inntil 100 sild pr. tønne eller 1 sild pr. kg. For øvrig kan varieres som følger: 4/5, 5/6, 6/7, 7/8, 8/10, 10/12, 12/14, 14/16, 16/18, 18/20 og 20/25 stykker pr. kg (eller 8/9, 9/11, 11/13, 13/15, 15/17, 17/20 og 20/25).

§ 33. All fetsild som utføres her fra riket i tønner skal av eksportøren være tydelig merket etter følgende regler:

På oppslagsbunnen skal være anført med sjablon eller stempel og med mørk, holdbar farge:

1. Eksportørens fulle navn, eller et varemerke som skal være godkjent av og innregistrert hos Fiskeridirektøren. Anonyme varemerker er ikke tillatt.
2. «Norsk fetsild» samt angivelse av stykketall pr. tønne eller kg og nettopakning.

Påpakket forfangstfetsild som ikke er salttrukket og matjesbehandlet fetsild merkes med «cirka» foran vektangivelsen.

3. Kvalitetsbetegnelsen som følger:

Landnotsild og tilsvarende kvalitet av snurpenotsild betegnes med «Not», garnsild og snurpenotsild ellers med «Garn».

4. a. Sommerfetsilden merkes med «Kv. S». (Sommerkvalitet).
- b. Isterfetsilden merkes med «Ister».
- c. Høstfetsilden merkes med «Kv. H.» (Høstkvalitet).
- d. Vinterfetsilden merkes «Kv. V.» (Vinterkvalitet).
- e. Forfangstfetsild merkes med «Mai» eller «Juni», således at «Mai» betegner den tidligst fangete som blir godkjent som eksportvare, «Juni» den sild som nærmer seg «Kv. S.». Merket retter seg således mer etter kvaliteten enn etter den nøyaktige fangstdatum.
- f. Matjesbehandlet sild merkes dessuten «Matjes».

§ 45. All saltsild skal være omlagt (eksportpakket) og behandlet og merket etter bestemmelsene for eksportvare også når den er beregnet på innenlands konsum (se dog § 46).

§ 46. Ved fetsild er det adgang til å godkjenne 80 kg's 11 juli. pakning og for forfangstfetsild og Kv. S. også påpakket fiskepakning med en garantert minimumsvekt av 80 kg (se § 32).

Ved storsild til innenlands konsum kan samtlige de i § 27, 2 avsnitt, nevnte vekter godkjennes.

§ 47. Silden skal være merket som for eksportvare bestemt.

§ 52. Saltsild som selges til innenlands konsum skal være underkastet vraking.

Vrakingen skal foretas umiddelbart før varen leveres fra (den fagkyndige) grossists lager i et vrakerdistrikt. Se § 63.

Hvis saltsild blir levert fra tilvirker direkte til detaljist eller ikke fagkyndig grossist, skal den være vraket før den utbys til salg.

I forbindelse med begjæring om innenlands vraking underskriver rekvirenten en tilsvarende erklæring som ved eksportvraking, på dertil anordnet skjema.

§ 55. Vrakingen skjer etter samme regler som for eksportvraking. Ved fetsild skal, hvis pakningen ikke har vært forhåndskontrollert, alle tønner slås opp og minst 5 % veies. Det legges vekt på å konstatere at sorteringen er jevn hele tønnen igjennom.

§ 63. Til gjennomførelse av den i denne instruks omhandlete vraking og kontroll opprettes følgende vrakerdistrikter:

Harstad vrakerdistrikt: Lofoten og Vesterålen i Nordland fylke, Troms og Finnmark fylker.

Bodø vrakerdistrikt: Den øvrige del av Nordland fylke.

Trondheim vrakerdistrikt: Nord- og Sør-Trøndelag fylker.

Kristiansund vrakerdistrikt: Nordmøre og Romsdal.

Ålesund vrakerdistrikt: Sunnmøre.

Florø vrakerdistrikt: Sogn og Fjordane fylke.

Bergen vrakerdistrikt: Bergen by og Hordaland fylke (unnatt Sunnhordland sorenskriveri).

Haugesund vrakerdistrikt: Sunnhordland sorenskriveri i Hordaland fylke og Haugesund by, Torvastad, Skåre, Skjold, Vats og Utsira herreder i Rogaland fylke.

Karmøy vrakerdistrikt: Avaldsnes, Stangaland, Åkra, Skudenes, Tysvær og Bokn herreder i Rogaland fylke.

Stavanger vrakerdistrikt: Resten av Rogaland fylke og Vest-Agder fylke.

Oslo vrakerdistrikt: Kyststrekningen fra og med Aust-Agder fylke til svenskegrensen med Oslo by.

11 juli.

II.

Instruksens §§ 45 og 46 gis overskriften: «Varens behandling», og instruksens §§ 52—57 overskriften: «Vrakingens utførelse».

11 juli.

Forordning.*) (Finansdepartementet.)

Om beregning og oppkreving av krigs-
tilleggsavgift på tobakkvarer.

§ 1. Avgiftsplikten oppstår ved levering fra innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

Avgiften erlegges av den som plikter å beriktige tobakkstempelavgiften, jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29 april 1915.

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges varens detaljsalgspris.

Avgiften skal regnes pr. pakningsenhet og blir å føre opp særskilt i faktura eller annet avregningsdokument.

Ved innførsel fra utlandet av varer som plikter stempelavgift etter verdien legges den pris varen er stemplet etter til grunn for avgiftsberegningen. For de øvrige varer skal importøren gi skriftlig erklæring på tro og love om varenes detaljsalgspris som avgiften beregnes etter, såfremt tolloppsynet ikke finner grunn til å dra erklæringen i tvil. Kan importøren ikke angi detaljsalgsprisen, ansettes denne skjønnsmessig av tolloppsynet.

§ 3. Innenlandsk tilvirker skal for hver måned sende oppgave over pliktig avgift til direktøren for tobakkbeskatningen m. v. Oppgaven gis på fastsatt skjema og må være kommet fram til direktøren innen 20 dager etter månedens utløp.

§ 4. Avgift av innenlands tilvirkete varer betales til direktøren for tobakkbeskatningen m. v. innen utgangen av den første måned etter den hvori varene er levert.

Ved for sen betaling erlegges $\frac{1}{2}$ pst. rente pr. måned eller del derav til betaling skjer.

Ved innførsel fra utlandet betales avgiften ved tollbehandling. Dog kan importør som har tillatelse til å stemple på eget lager istedenfor ved tollbehandlingen, få varen utlevert av tollvesenet uten avgiftsberiktigelse. I så fall får bestemmelsene om tilvirkers oppgave- og avgiftsplikt tilsvarende anvendelse.

§ 5. Tilvirkere og stemplingsberettigete importører plikter å innrette sin bokførsel slik som det av hensyn til avgiftskontrollen måtte finnes hensiktsmessig.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

§ 6. Blir fordring på vederlag hvorav avgift er betalt, 11 juli. helt eller delvis uerholdelig, kan fradrag for avgiften gjøres i oppgaven for den første måned etter utløpet av det regnskapsår da tapet ble konstatert, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført og avskrivning foretatt på kundens konto.

§ 7. Kontrollen med avgiften utføres av kontrollen med tobakkbeskatningen m. v.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter lov nr. 11 av 19 mai 1933 § 2.

Forordning. *) (Finansdepartementet.)

11 juli.

Om beregning og oppkreving av krigs- tilleggsavgift på øl.

§ 1. Avgiftsplikten oppstår ved levering fra innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet. Øl som overføres til annen tilvirker avgiftsberiktiges ved levering fra denne.

§ 2. Avgiften beregnes på grunnlag av detaljsalgssprisen og skal føres opp særskilt i faktura eller annet avregningsdokument.

For øl som leveres til forhandler eller direkte til forbruker, legges salgssprisen fra forhandler til grunn for avgiftsberegningen. For øl som leveres til skjenking fastsetter departementet avgiftsgrunnlaget.

Den som driver både salg og skjenking av øl skal ved hvert kjøp gi erklæring om hvordan ølet skal disponeres. Omsettes ølet annerledes enn oppgitt plikter han å erlegge den i tilfelle for lite beregnede avgift med et tillegg på 25 %.

§ 3. Avgift av innenlands tilvirket øl betales til vedkommende oppebørselsbetjent for hver måned innen den 15 i den følgende måned etter oppgave på fastsatt skjema.

Ved innførsel fra utlandet betales avgiften av A/S Vinmonopolet etter departementets nærmere bestemmelse.

Betales ikke avgiften ved forfall, erlegges $\frac{1}{2}$ pst. rente pr. måned til betaling skjer.

§ 4. Tilvirker plikter å innrette slik bokføring som departementet av hensyn til avgiftskontrollen måtte finne påkrevd.

§ 5. Blir fordring på vederlag for levert øl hvorav avgift er betalt, helt eller delvis uerholdelig, kan tilvirkeren gjøre fradrag for avgiften i oppgaven for den første måned etter utløpet av det regnskapsår da tapet ble konstatert, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført og avskrivning foretatt på kundens konto.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

- 11 juli. § 6. Kontrollen med avgiften utøves av kontrollen med ølbeskatningen.
- § 7. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter lov nr. 11 av 19 mai 1933 § 2.
- 11 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vestby herred, Akershus fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.
- 13 juli. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om at lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og lov om brannvesenet av 15 august 1908 i sin helhet gjøres gjeldende for Sauda herred, Rogaland fylke.
- 13 juli. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene, gjøres gjeldende i Eid herred, Sogn og Fjordane fylke.
- 13 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Eidskog herred, Hedmark fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.
- 14 juli. **Ministerpresidentens beslutning** *) om formue- og inntektskatt til statskassen for budsjett-terminen 1942—43.

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1 juli 1942—30 juni 1943 erlegges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b. Inntektskatt av selskapets hele inntekt, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd:

Av de første kr. 100 000	15 pst.
» » neste » 100 000	17 »
» » » » 300 000	18 »
» det overskytende beløp	20 »

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

- c. Fondskatt med 7 pst. av den del av selskapets inntekt 14 juli, som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. A. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formueskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kr.
— neste »	40 000	» 0,50	—»—
— — »	50 000	» 1	—»—
— — »	50 000	» 1,50	—»—
— — »	50 000	» 2	—»—
— — »	100 000	» 2,50	—»—
— — »	200 000	» 3	—»—
— — »	500 000	» 3,50	—»—
— — »	1 000 000	» 4	—»—
— — »	2 000 000	» 5	—»—
— overskytende beløp »	6		—»—

- b. Inntektskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	4 000	6,2	pst.
av de neste »	4 000	9,3	»
—»— »	4 000	12,3	»
—»— »	6 000	15,4	»
—»— »	7 000	18,4	»
—»— »	10 000	21,4	»
—»— »	15 000	24,5	»
—»— »	20 000	27,5	»
—»— »	20 000	30,6	»
—»— »	20 000	33,6	»
—»— »	30 000	36,6	»
—»— »	30 000	39,7	»
—»— »	30 000	42,7	»
—»— »	50 000	45,8	»

av det overskytende beløp 48,8 »

II. B. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939):

- a. Formueskatt med 2 av hvert tusen.
b. Inntektskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

III. Av gjensidige livsforsikringselskaper:

- a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1000.

- 14 juli. b. Inntektskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringselskaper:

- a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b. Inntektskatt med 35 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, liknes særskilt):

Inntektskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

- a. Formueskatt: som etter II A. a.
- b. Inntektskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

Av de første kr.	3 000	3,4	pst.
av de neste »	3 000	7,4	»
—»— »	3 000	11,4	»
—»— »	5 000	15,4	»
—»— »	6 000	19,0	»
—»— »	8 000	21,8	»
—»— »	10 000	24,6	»
—»— »	12 000	27,4	»
—»— »	15 000	30,2	»
—»— »	20 000	33,1	»
—»— »	30 000	36,1	»
—»— »	30 000	39,8	»
—»— »	30 000	42,7	»
—»— »	50 000	45,1	»
—»— »	50 000	48,5	»
—»— »	50 000	51,5	»
—»— »	50 000	54,2	»
—»— »	50 000	56,5	»
—»— »	50 000	58,5	»
av det overskytende beløp	60,0		»

For skattepliktige i klasse 0 og 1 med skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000 gjelder ikke foranstående tabell, men skattebeløpene finnes etter den tabell som er inntatt i avdeling C nedenfor.

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for 14 juli. landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser etter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, iliknes formueskatt til kommunen, blir de også å ilikne formueskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat eller av norsk kommune, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som er fastsatt i særskilt forskrift.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl iliknes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å ilikne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved skattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Oppebærer noen som har tatt opphold i utlandet lønn eller pensjon av en norsk kommune skattlegges han i vedkommende kommune. Ved likningen i Oslo medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende liknes særskilt.
- c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal

14 juli. skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når noen er iliknet statskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen etter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er iliknet statskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sånt tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være framkommet ved feilaktige likningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for så vidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefrie. Skattepliktig som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å ilikne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) iliknes skatt, når inntekten — ansatt underrett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt likning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det framkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har noen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham opp i 8de klasse, forhøyes det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer som av

den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast 14 juli. bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skattekasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utlikne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som framkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under beslutningens avdeling A § 1 I utgjør tillegget 30 % av skatten av inntekt (selskapskatten, ikke fondskatten).
2. For skattepliktige som går inn under beslutningens avdeling A § 1 II—IV utgjør tillegget 20 % av statskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under V er fritatt for å erlegge tilleggsskatt.
3. For andre skattepliktige (beslutningens avdeling A § 1 VI) utgjør tillegget:
 - a. I klasse 0 og 1 — unntatt for skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000 —:

	30 pst. av statskatten av inntekt.
--	------------------------------------
 - b. » klasse 2: 25 pst. av statskatten av inntekt.
 - c. » klasse 3: 20 pst. av statskatten av inntekt.
 - d. » klasse 4: 15 pst. av statskatten av inntekt.
 - e. » klasse 5 og høyere skattekl.: 10 pst. av statskatten av inntekt.

§ 2. Avrundingsregelen i avsnitt A § 6 gjelder for utregningen av det samlede skattebeløp, tillegget iberegnet.

C.

Beregningstabell for statskatt for skattepliktige etter § 1 VI i klasse 0 og 1 med skattbar inntekt over kr. 10 000 til og med kr. 150 000. Skattbar inntekt over kr. 20 000 inn til kr. 150 000 avrundes nedad til nærmeste hele eller halve tusen.

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
10 100	1 091	10 400	1 165
200	1 115	500	1 189
300	1 140	600	1 214

14 juli.	Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
	10 700	1 238	15 100	2 386
	800	1 263	200	2 416
	900	1 288	300	2 447
	11 000	1 312	400	2 477
	100	1 337	500	2 508
	200	1 362	600	2 538
	300	1 386	700	2 568
	400	1 411	800	2 599
	500	1 436	900	2 629
	600	1 460	16 000	2 660
	700	1 485	100	2 690
	800	1 510	200	2 720
	900	1 534	300	2 751
	12 000	1 559	400	2 781
	100	1 583	500	2 812
	200	1 608	600	2 842
	300	1 633	700	2 872
	400	1 657	800	2 903
	500	1 682	900	2 933
	600	1 707	17 000	2 964
	700	1 731	100	2 994
	800	1 756	200	3 024
	900	1 781	300	3 055
	13 000	1 805	400	3 085
	100	1 830	500	3 116
	200	1 854	600	3 146
	300	1 879	700	3 176
	400	1 904	800	3 207
	500	1 928	900	3 237
	600	1 953	18 000	3 268
	700	1 978	100	3 298
	800	2 002	200	3 328
	900	2 027	300	3 359
	14 000	2 052	400	3 389
	100	2 082	500	3 420
	200	2 112	600	3 450
	300	2 143	700	3 480
	400	2 173	800	3 511
	500	2 204	900	3 541
	600	2 234	19 000	3 572
	700	2 264	100	3 602
	800	2 295	200	3 632
	900	2 325	300	3 663
	15 000	2 356	400	3 693

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt	14 juli.
19 500	3 724	39 500	11 260	
600	3 754	40 000	11 479	
700	3 784	40 500	11 698	
800	3 815	41 000	11 917	
900	3 845	41 500	12 136	
20 000	3 876	42 000	12 356	
20 500	4 050	42 500	12 575	
21 000	4 224	43 000	12 794	
21 500	4 399	43 500	13 013	
22 000	4 573	44 000	13 232	
22 500	4 748	44 500	13 452	
23 000	4 922	45 000	13 671	
23 500	5 096	45 500	13 890	
24 000	5 271	46 000	14 109	
24 500	5 445	46 500	14 328	
25 000	5 620	47 000	14 548	
25 500	5 794	47 500	14 767	
26 000	5 968	48 000	14 986	
26 500	6 143	48 500	15 205	
27 000	6 317	49 000	15 424	
27 500	6 492	49 500	15 644	
28 000	6 666	50 000	15 863	
28 500	6 863	50 500	16 083	
29 000	7 060	51 000	16 303	
29 500	7 256	51 500	16 523	
30 000	7 453	52 000	16 743	
30 500	7 650	52 500	16 963	
31 000	7 847	53 000	17 183	
31 500	8 044	53 500	17 403	
32 000	8 240	54 000	17 623	
32 500	8 437	54 500	17 843	
33 000	8 634	55 000	18 063	
33 500	8 831	55 500	18 283	
34 000	9 028	56 000	18 503	
34 500	9 224	56 500	18 723	
35 000	9 421	57 000	18 943	
35 500	9 618	57 500	19 163	
36 000	9 815	58 000	19 383	
36 500	10 012	58 500	19 603	
37 000	10 208	59 000	19 823	
37 500	10 405	59 500	20 043	
38 000	10 602	60 000	20 263	
38 500	10 821	60 500	20 483	
39 000	11 040	61 000	20 703	

14 juli.	Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt
	61 500	20 923	83 500	30 603
	62 000	21 143	84 000	30 823
	62 500	21 363	84 500	31 043
	63 000	21 583	85 000	31 263
	63 500	21 803	85 500	31 483
	64 000	22 023	86 000	31 703
	64 500	22 243	86 500	31 923
	65 000	22 463	87 000	32 143
	65 500	22 683	87 500	32 363
	66 000	22 903	88 000	32 583
	66 500	23 123	88 500	32 803
	67 000	23 343	89 000	33 023
	67 500	23 563	89 500	33 243
	68 000	23 783	90 000	33 463
	68 500	24 003	90 500	33 683
	69 000	24 223	91 000	33 903
	69 500	24 443	91 500	34 123
	70 000	24 663	92 000	34 343
	70 500	24 883	92 500	34 563
	71 000	25 103	93 000	34 783
	71 500	25 323	93 500	35 003
	72 000	25 543	94 000	35 223
	72 500	25 763	94 500	35 443
	73 000	25 983	95 000	35 663
	73 500	26 203	95 500	35 883
	74 000	26 423	96 000	36 103
	74 500	26 643	96 500	36 323
	75 000	26 863	97 000	36 543
	75 500	27 083	97 500	36 763
	76 000	27 303	98 000	36 983
	76 500	27 523	98 500	37 203
	77 000	27 743	99 000	37 423
	77 500	27 963	99 500	37 643
	78 000	28 183	100 000	37 863
	78 500	28 403	100 500	38 083
	79 000	28 623	101 000	38 303
	79 500	28 843	101 500	38 523
	80 000	29 063	102 000	38 743
	80 500	29 283	102 500	38 963
	81 000	29 503	103 000	39 183
	81 500	29 723	103 500	39 403
	82 000	29 943	104 000	39 623
	82 500	30 163	104 500	39 843
	83 000	30 383	105 000	40 063

Skattbar inntekt	Skatt	Skattbar inntekt	Skatt	14 juli.
105 500	40 283	128 000	50 183	
106 000	40 503	128 500	50 403	
106 500	40 723	129 000	50 623	
107 000	40 943	129 500	50 843	
107 500	41 163	130 000	51 063	
108 000	41 383	130 500	51 283	
108 500	41 603	131 000	51 503	
109 000	41 823	131 500	51 723	
109 500	42 043	132 000	51 943	
110 000	42 263	132 500	52 163	
110 500	42 483	133 000	52 383	
111 000	42 703	133 500	52 603	
111 500	42 923	134 000	52 823	
112 000	43 143	134 500	53 043	
112 500	43 363	135 000	53 263	
113 000	43 583	135 500	53 483	
113 500	43 803	136 000	53 703	
114 000	44 023	136 500	53 923	
114 500	44 243	137 000	54 143	
115 000	44 463	137 500	54 363	
115 500	44 683	138 000	54 583	
116 000	44 903	138 500	54 803	
116 500	45 123	139 000	55 023	
117 000	45 343	139 500	55 243	
117 500	45 563	140 000	55 463	
118 000	45 783	140 500	55 683	
118 500	46 003	141 000	55 903	
119 000	46 223	141 500	56 123	
119 500	46 443	142 000	56 343	
120 000	46 663	142 500	56 563	
120 500	46 883	143 000	56 783	
121 000	47 103	143 500	57 003	
121 500	47 323	144 000	57 223	
122 000	47 543	144 500	57 443	
122 500	47 763	145 000	57 663	
123 000	47 983	145 500	57 883	
123 500	48 203	146 000	58 103	
124 000	48 423	146 500	58 323	
124 500	48 643	147 000	58 543	
125 000	48 863	147 500	58 763	
125 500	49 083	148 000	58 983	
126 000	49 303	148 500	59 203	
126 500	49 523	149 000	59 423	
127 000	49 743	149 500	59 643	
127 500	49 963	150 000	59 960	

14 juli.

D.

Dersom den samlede skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddskatt og alderstrygdavgift, etter endelig likning for noen skattepliktig på noe trinn av den skattbare inntekt ved statskattelikningen overstiger 90 pst. av inntekten, blir etter søknad den iliknete statskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektskatt til kommunen, innskuddskatt, alderstrygdavgift og formueskatt å fordele forholdsmessig på den hele skattbare inntekt.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under beslutningens avdeling A § 1 VI (andre skattepliktige), jfr. avdeling C.

Oslo 14 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

14 juli. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for gnr. 87, bnr. 6, av Nedre Gjetum i Bærum.

15 juli. **Forordning** *) (Forsyningsdepartementet.)

Om omsetning av spisesjokolade.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Det er forbudt å overdra og erverve spisesjokolade uten mot samtidig levering av slik kjøpslegitimasjon som Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

Overdragelse og erverv av kjøpslegitimasjon er forbudt.

Som spisesjokolade regnes alle produkter som inneholder kakao og sjokolade unntatt kokesjokolade, søt kakao og kakaopulver.

§ 2. Overtredelse og medvirkning til overtredelse er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 § 2.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 40.

§ 3. Forordning om omsetning og rasjonering av spise- 15 juli.
sjokolade av 15 november 1941 og forskrifter om omsetning
og rasjonering av spisesjokolade av 19 januar 1942 oppheves.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet-omm nytt 3 ledd 15 juli.
i § 2 i torgvedtekten for Ålesund, om endring av dens
§ 13 samt nytt avsnitt C i dens bestemmelser om avgifter
for salg fra torg og torghall.

Lov *) om endring av lov av 4 juni 1915 16 juli.
om døde, blinde og åndsvake barns under- Nr. 1.
visning etc. § 3.

I lov av 4 juni 1915 om døde, blinde og åndsvake barns
undervisning etc. skal § 3 lyde slik:

Berettiget til opptakelse i og opphold ved de skoler som
omhandles i de foregående paragrafer er:

døde barn mellom det fylte 7de og fylte 21de år,

blinde barn mellom det fylte 8de og fylte 21de år,

åndsvake barn mellom det fylte 8de og fylte 21de år,

døde og blinde barn i inntil 11 skoleår, og

åndsvake barn i inntil 8 skoleår, med mindre de enten

a. lider av noen legemlig svakhet, som ifølge lægeattest
gjør det unyttig eller utilrådelig å sende dem i skole, eller

b. har nådd skolens mål.

Barn, som ikke innen de forannevnte aldersgrenser har
tilbrakt det nevnte antall år i skolen, er, når foreldrene
ønsker det, og Kirke- og undervisningsdepartementet, etter å
ha innhentet erklæring fra direktøren for døde-, blinde- og
åndsvakeskolene, finner det hensiktsmessig, berettiget til
fortsatt opphold ved skolen i 2 år.

Oslo 16 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om godkjenning av avtaler om min- 16 juli.
stesatser for utlånsrenter m. m. Nr. 2.

§ 1. Avtaler mellom aksjebanker og sparebanker om
minstesatser for renter og provisjoner ved diskontering og
utlån må for å bli gyldige godkjennes av Finansdepartementet.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

16 juli. Departementet kan tilbakekalle en meddelt godkjenning når
Nr. 2. det finnes påkrevd av almene hensyn.

Rettsvirkningen av gjeldende avtaler opphører fra denne
lovs ikrafttrede.

§ 2. Finansdepartementet gir nærmere forskrifter til ut-
fylling og gjennomføring av denne lov.

Oslo 16 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

16 juli. **Ministerpresidentens beslutning.*)**

Lægeundersøking av arbeidere ved visse
bygge- og anleggsarbeider.

I.

Arbeid på bygg og anlegg som etter planen gjennom
et tidsrom av minst 1 måned sysselsetter eller skal syssel-
sette minst 300 arbeidere, som er innkvartert på eller i nær-
heten av arbeidsplassen, blir ført opp på den lista som er
nevnt i § 9 i lov om arbeidervern av 19 juni 1936.

II.

1. Arbeidsgiver må ikke for framtiden tilsette arbeider
med arbeid av den art som nevnt under I uten at det etter
lægeundersøking er antatt at arbeideren ikke lider av smitt-
som sjukdom.

Før arbeid av denne art blir formidlet eller tilvist en
arbeider, skal arbeidsformidlingskontoret på stedet ha for-
visset seg om at arbeideren har lægeattest i samsvar med
disse forskriftene.

2. Lægeundersøking blir foretatt etter et skjema som
arbeidstilsynet fastsetter.

3. Utgiftene ved lægeundersøkingen bæres av arbeids-
giveren. Blir arbeidet pålagt av Direktoratet for arbeidsfor-
midling og arbeidsløshetsstrygd i samsvar med forordningen
av 9 juli 1941, utres utgiftene av dette direktorat mot refu-
sjon hos arbeidsgiveren såfremt arbeideren etter lægeattesten
kan overta arbeidet.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

4. Attesten for den påbudte lægeundersøking skal opp- 16 juli.
bevares av arbeidsgiveren på eller i nærheten av arbeids-
plassen og være tilgjengelig for arbeidstilsynet.

5. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter
arbeidervernloven.

Oslo 16 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning.

16 juli.

Sosialdepartementets sjef blir med dette gitt fullmakt
til å konstituere formenn for husleierettene for en enkelt sak
eller for et tidsrom av inntil 1 år.

Oslo 16 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Forsyningsdepartementet.)

16 juli.

Om omsetning, rasjonering, bruk og
behandling m. v. av korn og erter av norsk
produksjon.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om
sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre
varer bestemmes:

Kapitel I. Treskefrist, treskekontroll m. v.

§ 1. Produsent plikter å sørge for at treskingen blir av-
sluttet innen 15 november i avlingsåret. Forsyningsnemnda
kan i ekstraordinært vanskelige tilfelle gi en kort utsettelse,
men ikke lenger enn til 1 desember. Før treskingen er av-
sluttet og før de foreskrevne oppgaver i forbindelse med
treskingen er innlevert til forsyningsnemnda, jfr. §§ 4 og 6,
kan malingsanvisning for korn ikke utleveres.

Oversitter en produsent den frist som er satt for treskin-
gen, kan forsyningsnemnda besørge avlingen tresket på pro-
dusentens bekostning. Hele kornavlingen skal da avleveres
til Statens kornforretning, og verdien av kornavlingen kan
brukes til dekning av utgiftene ved treskingen.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

16 juli. § 2. Det er forbudt å treske korn uten under kontroll av en person som forsyningsnemnda har oppnevnt til å veie kornet (kornveier).

Enhver produsent plikter å underrette forsyningsnemnda med en ukes varsel om når han akter å begynne treskingen av årets avling. Produsenten plikter å treske på den tid han oppgir.

§ 3. Forsyningsnemnda skal innen 15 august nevne opp en kornveier for hver produsent i kommunen. Samme kornveier kan oppnevnes for flere produsenter når det brukes ambulerende treskeverk eller det ellers er på det rene at treskingen vil foregå til forskjellig tid hos produsentene.

Som kornveier må ikke nevnes opp noen som er beslektet eller besvogret med vedkommende produsent i opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskenbarn, som er eller har vært ansatt i produsentens tjeneste, eller som av andre grunner må antas å stå i avhengighetsforhold til produsenten. Så vidt mulig bør heller ikke noen av produsentens nærmeste naboer nevnes opp som kornveier.

Den som blir oppnevnt som kornveier plikter å ta imot vervet.

For den tid kornveieren må være til stede på bruket av hensyn til treskekontrollen har han krav på lønn av vedkommende produsent etter den timebetaling som er vanlig i distriktet for treskearbeid. Ut over dette skal kornveieren utbetales av kommunen 5 øre pr. 100 kg korn som er veid ifølge treskelistene. Kommunen kan få disse utgifter refundert av staten. Tvist om kornveierens betaling avgjøres av forsyningsnemnda.

§ 4. Kornveieren skal føre resultatet av kornveieingen opp på treskeliste. Før treskingen begynner skal han veie opp alle kornbeholdninger av eldre høst og føre disse opp for seg på treskelisten. Produsenten plikter å vise kornveieren alle eldre beholdninger og gi de nødvendige opplysninger.

Kornveieren skal være til stede under hele treskingen og skal delta i treskearbeidet i den utstrekning veiingen av kornet tillater det.

Produsenten plikter å sørge for at treskingen utføres fagmessig forsvarlig, at kornet blir rensset fra halm og agner, at all lo blir tresket og at alt korn blir anbrakt på skikket lagerrom. Kornveieren skal påse at dette blir gjort. Produsenten plikter straks å sørge for å få rettet de feil kornveieren påtaler vedrørende treskingen og lagringen av kornet. Blir ikke dette gjort, skal kornveieren forlange treskingen eller lagringen stoppet inntil feilen er rettet. Blir feilen ikke

rettet innen en rimelig frist, skal kornveieren rapportere for- 16 juli.
holdet til forsyningsnemnda.

Treskelistens riktighet skal attesteres av så vel produsent som kornveier. Så snart treskingen er avsluttet, skal kornveieren sende den attesterte treskeliste til forsyningsnemnda.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere instruks for kornveierne.

§ 5. Lensmannen skal innen 15 august nevne opp det nødvendige antall personer til å kontrollere beholdningene av korn hos produsentene i distriktet.

Den som blir oppnevnt som kornkontrollør plikter å ta imot vervet.

Som kontrollør hos en bestemt produsent kan ikke tjenestgjøre noen som står i slikt forhold til produsenten som nevnt i § 3, annet ledd, første punktum.

Kommunen plikter å skaffe kontrollørene nødvendig måle- og veieutstyr.

Kontrollørene betales av kommunen med minst den vanlige timebetaling for dagsarbeid i distriktet. Staten refunderer kommunen $\frac{6}{10}$ av utgiftene, dog ikke ut over kr. 1,50 pr. bruk som er kontrollert. Utgiftene med fornyet kontroll som omhandlet i § 6, fjerde ledd, bæres av kommunen.

Twist om kontrollørenes betaling avgjøres av fylkesforsyningsnemnda.

§ 6. Så snart treskingen er avsluttet, og senest innen 14 dager etter, skal kornbeholdningene kontrolleres av to av de oppnevnte kontrollører.

Produsenten plikter å påvise for kontrollørene alle beholdninger av korn og gi de nødvendige opplysninger.

Produsenten skal holde korn av eldre og ny høst atskilt inntil kontroll av beholdningene og treskelistens oppgaver er blitt foretatt.

Avviker samlet kornbeholdning etter kontrollen med 15 % eller mer fra oppgaven i treskelisten, skal det foretas ny kontroll med fullstendig oppveiling av kornbeholdningen.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere instruks for kontrollørene.

Kapitel II. Kornregnskap, bruk av korn hos produsent, maling, møllekontroll m. v.

§ 7. Forsyningsnemnda skal føre kornregnskap for hver enkelt produsent i kommunen.

Treskelistens oppgaver skal som regel legges til grunn for kornregnskapet. Er det foretatt fornyet kontroll av korn-

16 jull. beholdningen, jfr. § 6, fjerde ledd, skal resultatet av denne kontroll legges til grunn for regnskapet.

§ 8. Det er forbudt uten etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering å bruke korn eller malingsprodukter herav til annet enn folkemat. Unntatt fra forbudet er bruk av korn til såvare, jfr. §§ 9 og 10.

Bruk av helt korn til fôr er forbudt. Som helt korn regnes i denne forbindelse også korn som er knust, bløytt, kôkt eller på annen måte behandlet for tilberedning som fôr; åker på rot, utresket lo, urenset dråse, korn blandet med meller eller andre former hvor korn forekommer blandet med andre bestanddeler.

§ 9. Produsenten plikter i den utstrekning han har skikket såvare å holde av et tilstrekkelig kvantum til dekking av såkornbehovet det påfølgende år, beregnet etter det areal han skal tilså, jfr. dog § 23, annet ledd.

Det skal regnes med følgende såmengder pr. dekar:

	I distrikt				II distrikt			
	Radsåing		Bredsåing		Radsåing		Bredsåing	
	kg	ltr	kg	ltr	kg	ltr	kg	ltr
Vårhvete	23	31	28	35	25	33	30	39
Høsthvete	20	26	24	31	22	29	26	34
Vårrug	22	31	26	36	23	32	28	39
Høstrug	17	24	21	29	20	28	24	32
Bygg	20	31	24	37	23	35	27	42
Havre	25	51	29	60	28	58	33	68
Erter	30	39	32	42	32	42	38	49
Blandkorn	22	40	26	47	25	46	28	51
Grønnfôr	30	55	34	62	33	60	36	65

For blanding av erter i havre kan regnes inntil 5 kg erter pr. dekar mot tilsvarende reduksjon av havremengden.

Til I distrikt hører følgende fylker:

Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag.

Til II distrikt hører fylkene:

Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Nordland, Troms og Finnmark.

§ 10. Det er forbudt å nytte såkornet uten etter anvisning fra forsyningsnemnda.

Anvisning på såkorn gis like før våronna. Anvisningen 16 jull. utstedes på grunnlag av oppgave fra produsenten over den såmengde han vil bruke og det areal som skal tilsås. Det skal likevel ikke anvises større såmengde pr. dekar enn angitt i § 9.

§ 11. Produsent har rett til å dekke inntil 75 % av rasjonene av husholdningsmel, gryn og erter for sin husholdning fram til 20 september det påfølgende år, jfr. dog § 23, annet ledd.

Produsent har også rett til å holde tilbake korn og erter til dekning av inntil 75 % av rasjonene av mel, gryn og erter til de av gårdens faste arbeidere som har egen husholdning og til kårfolk som ikke får levert tilstrekkelig korn ifølge kårkontrakt, for tiden fram til 20 september det følgende år.

Det kvantum korn som blir holdt tilbake til dekning av rasjonene av husholdningsmel, gryn og erter kan ikke økes om det senere i perioden kommer til flere hustandsmedlemmer.

Av rasjonene kan inntil 50 % dekkes av hvete og rug.

Produsenten skal innen 15 september i avlingsåret levere inn til forsyningsnemnda oppgave over hvor stort kvantum av de forskjellige kornslag og erter han ønsker å bruke i egen husholdning og som trenges for levering til faste arbeidere og kårfolk som nevnt i annet ledd.

§ 12. Produsent som har holdt tilbake korn til delvis dekning av husstandens rasjoner av husholdningsmel, gryn og erter og for levering av mel, gryn og erter til faste arbeidere og kårfolk som ikke får levert nok korn og erter ifølge kårkontrakt, skal så snart treskekontrollen er avsluttet tildeles malingsanvisning for korn og grå erter og anvisning på bruk av gule og grønne erter. Det anviste kvantum fordeles på 2 perioder, 1ste periode fra 20 september til 19 mars og 2nen periode fra 20 mars til 19 september. Det kvantum som er anvist for maling i 2nen periode kan ikke males eller brukes før 20 mars.

Produsenten kan forlange å få det kvantum korn og erter som er holdt tilbake fordelt på de to perioder etter eget ønske. Det må dog ikke anvises større mengder for en enkelt periode enn det som tilsvarer full dekning av rasjonene i perioden. Har produsenten ikke truffet noen bestemmelse, fordeles det tilbakeholdte kvantum jevnt på de to perioder.

§ 13. Ved utdeling av mel- og brødkort skal forsyningsnemnda klippe merker for en forholdsmessig del av det kvantum korn og erter som er holdt tilbake til dekning av rasjonen av mel, gryn og erter i produsentens husstand, slik at det i rasjoneringsåret blir klipt merker for hele det tilbakeholdte kvantum. For tjenere som er medlemmer av pro-

16 juli. produsentens husstand skal det ikke klippes merker for lenger tid enn de sikkert kommer til å bli på bruket.

På samme måte skal det klippes merker av rasjoneringskortene til faste arbeidere og kårfolk som produsenten skal levere mel, gryn og erter til, slik at det i rasjoneringsåret blir klipt merker for hele det kvantum korn produsenten har holdt tilbake til slik levering.

Produsenten plikter å levere til faste arbeidere og kårfolk mel, gryn og erter av et kornkvantum som svarer til det som det er klipt merker for. Kliet tilfaller produsenten.

Ved fraklipping av merker regnes en kilo gule og grønne erter, 1,2 kg rug, hvete og grå erter, 1,4 kg bygg, 1,6 kg blandkorn og 1,7 kg havre å tilsvare merker for 1 kg matmel eller gryn.

§ 14. Produsenten har rett til å bestemme hvilken utmalingsgrad han ønsker for det korn han får male av egen avl til matmel i egen husholdning. Dog kan ikke utmalingsgraden være lavere enn det som svarer til omregningstallene fra korn til mel.

§ 15. Det er forbudt å levere eller å ta imot korn eller grå erter til maling uten at det er levert eller samtidig leveres mølla malingsanvisning for et kvantum som minst svarer til det kvantum som skal males, etter at eventuelt tidligere malte kvanta i angjeldende malingsperiode er trukket fra. Korn som det ikke samtidig eller på forhånd er levert malingsanvisning for, skal avvises og returneres til produsenten.

Møllen plikter å veie kornet ved mottakingen og skal føre opp den fulle vekt på rapportskjemaet. Reduksjon for tørkesvinn skal ikke beregnes uten at kornet er så rått at det ikke kan males uten å være tørket på mølla.

Det er forbudt for produsent å male korn på godkjent gårdsmølle uten at han har fått utlevert malingsanvisning for det kvantum som skal males.

Statens kornforretning fører kontroll med møllenes maling av korn for produsentene.

§ 16. Det er forbudt å male og å la male hele grønne og gule erter.

Uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering er det forbudt å male og å la male korn og grå erter til fôr. Dette gjelder også maling mot malingsmerker som allerede er levert.

§ 17. Maling av korn på gårdsmøller er ikke tillatt uten etter samtykke fra forsyningsnemnda. Samtykke kan bare gis for gårdsmøller som er godkjent av Statens kornforretning til å utføre slik maling.

Forsyningsnemnda skal oppnevne en pålitelig mann til å 16 juli.
foreta veiing av det korn som males på godkjent gårdsmølle.
Det er forbudt å male og la male korn før slik veiing har
funnet sted.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan be-
stemme at gårdsmøller som ikke er godkjent av Statens korn-
forretning, skal plomberes.

§ 18. For hver sjette måned, første gang 20 mars 1943,
skal møllene sende oppgave til forsyningsnemnda over hvor
meget som er malt for de forskjellige produsenter av de for-
skjellige kornslag.

Kapitel III. Omsetning av norskavlet korn og erter, produsentens avleveringsplikt m. v.

§ 19. Det er forbudt for produsent å selge eller på annen
måte overdra modent og umodent korn på rot, eller utresket lo
eller grønnfór av korn og åkererter til andre enn produsent.
Overdragelse til produsent kan bare finne sted med forsy-
ningsnemndas samtykke.

Det er forbudt for produsent å selge eller på annen måte
overdra korn og erter eller malingsprodukter herav til andre
enn Statens kornforretning eller forretninger som er godkjent
av Statens kornforretning som kjøper av norsk korn.

Såkorn kan bare omsettes i samsvar med bestemmelser
gitt av Statens kornforretning i samråd med Direktoratet for
provisiantering og rasjonering.

Unntatt fra forbudet i annet ledd er levering av korn
til oppfylling av kår- og forpaktingskontrakter, og levering
av husholdningsmel, gryn og erter til kårfolk og faste jord-
bruksarbeidere.

Kjøp eller erverv på annen måte i strid med bestemmel-
sene i de foregående ledd er forbudt.

§ 20. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte
overdra og erverve modent og umodent korn på rot eller
utresket lo eller grønnfór av korn og åkererter eller korn
og malingsprodukter av korn som er omsatt i strid med be-
stemmelsene i § 19.

§ 21. Den del av kornavlingen som produsenten ikke har
lov å holde tilbake til dekking av såkornbehovet det påføl-
gende år, for levering til oppfylling av kår- og forpaktings-
kontrakter og til dekking av brødkornrasjonene i egen, faste
jordbruksarbeideres og kårfolks husholdning, jfr. §§ 9 og 11,
skal selges til Statens kornforretning. Kornet betales etter
de priser som til hver tid gjelder for Statens kornforretnings
innkjøp av norskavlet korn.

16 juli. Innmeldingen av korn til salg skal utføres av forsyningsnemnda. Innmeldingen skal være i orde. for samtlige produsenter i kommunen senest 20 desember i avlingsåret.

Produsent plikter å avlevere kornet etter ordre fra Statens kornforretning og i overensstemmelse med sluttseddelens bestemmelser.

Får produsenten en restbeholdning av korn utover det kvantum som er unntatt fra salgsplikten og det kvantum som er innmeldt til salg og levert, skal han straks gi forsyningsnemnda oppgave over denne restbeholdning.

§ 22. Statens kornforretning og godkjente forretninger skal ved utgangen av hver måned sende skriftlig melding om mottatte kornpartier til forsyningsnemnda på selgerens hjemsted. For korn som er solgt, men som inntil videre skal lagres hos produsenten, sendes ikke kvittering før levering har funnet sted.

§ 23. Produsenten er ansvarlig for den beholdning han sitter inne med etter kornregnskapet, og plikter å sørge for at beholdningen oppbevares på tryggende måte. Selv om det måtte oppstå svikt i beholdningen, plikter produsenten å levere det kvantum som er innmeldt til salg, med mindre han godtgjør at svikten skyldes omstendigheter som ikke kan legges ham eller hans folk til last. Uten at produsenten godtgjør dette kan han heller ikke kreve å få dekket den svikt som beholdningsunderskuddet måtte medføre i hans og husstandens rasjoner.

Mener forsyningsnemnda at en produsent ikke selv kan lagre sin kornbeholdning forsvarlig, skal den etter å ha innhentet jordstyrets uttalelse nekte vedkommende å holde tilbake korn til dekking av såkornbehov og matmelrasjoner, med mindre han godtgjør å ha skaffet seg skikket lagerrom. Produsenten skal underrettes skriftlig om dette. Har han ikke innen 14 dager etter underrettelsen anskaffet seg tilfredsstillende lagerrom, skal hele hans beholdning av korn og erter innmeldes for salg til Statens kornforretning.

Forsyningsnemnda kan forlange avgitt oppgaver over produsentenes kornbeholdninger og la foreta kontrolltelling ved kontrollører som nevnt i § 6 i den utstrekning den finner det nødvendig. Hos produsenter som etter bestemmelse av Statens kornforretning har lager av såkorn for salg, eller som av annen rettmessig grunn har lager av korn pr. 15 januar utover det han kan bruke til såkorn og dekking av rasjonene, skal det minst en gang i tiden 15 januar—1 mars foretas beholdningskontroll.

Kapitel IV. Alminnelige bestemmelser.

16 juli.

§ 24. Med produsent menes i denne forordning enhver som sår eller har sådd korn eller erter på egen eller leid grunn uansett arealets størrelse.

Som produsent regnes også den som mottar korn eller erter i medhold av kår- eller forpaktningskontrakt.

Bestemmelsene om korn gjelder også for erter selv om erter ikke er særskilt nevnt.

Med erter menes åkererter.

§ 25. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi utfyllende bestemmelser.

§ 26. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 § 2, første ledd.

§ 27. Forordning av 20 august 1941 om omsetning og rasjonering og behandling m. v. av korn og erter fra og hos produsenter, og forskrifter gitt i medhold av forordningen gjelder fortsatt for korn fra høsten 1941 og tidligere år, dog ikke utover 20 september 1942.

Forordning.*) (Forsyningsdepartementet.)

16 juli.

Om omsetning og forsendelse av skogsbær, nyper og hasselnøtter.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med skogsbær menes i denne forordning blåbær, tyttebær og molter. De bestemmelser som er fastsatt for skogsbær skal også gjelde for nyper og hasselnøtter.

§ 2. Plukker av skogsbær kan av egen innsamling dekke et rimelig behov i egen husholdning. Resten av de innsamlete skogsbær skal frambyes til salg til de kjøpere som er nevnt i § 3.

§ 3. Det er forbudt for plukker av skogsbær å selge eller på annen måte overdra skogsbær til andre enn:

1. Sykehus, pleiehjem, gamlehjem, barnehjem og internatskoler i plukkerens egen kommune.
2. Norges bærslag og dets underavdelinger og mottakerstasjoner.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

16 juli. § 4. Norges bærslag og dets underavdelinger og mottakerstasjoner plikter å ta imot alle skogsbær som frambyes til salg og som er av vanlig handelskvalitet. Bærene skal betales etter de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved leveringen.

§ 5. Direktoratet for proviantering og rasjonering godkjenner grossister i skogsbær. Godkjenning kan bare gis til den som tidligere er godkjent som grossist i bær av Prisutvalget for grønnsaker, frukt og bær. Godkjenningen kan når som helst trekkes tilbake av direktoratet.

§ 6. Skogsbær som mottas av Norges bærslag og dets underavdelinger og mottakerstasjoner fordeles av Berrådet på godkjente grossister. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere regler for fordelingen.

§ 7. Det er forbudt for grossist å selge eller på annen måte overdra skogsbær til andre enn:

1. Godkjent grossist.
2. Detaljist.
3. Sykehus, gamlehjem, pleiehjem, barnehjem, hoteller og restauranter og liknende.

Norges bærslag og dets underavdelinger kan dog også selge til konserverfabrikker etter nærmere bestemmelse fra Berrådet.

§ 8. Uten samtykke fra Berrådet er det forbudt for konserverfabrikker å selge eller på annen måte overdra friske skogsbær som de har kjøpt.

§ 9. Grossistene plikter å fordele de innkjøpte skogsbær etter de retningslinjer som angis av Direktoratet for proviantering og rasjonering. De skal føre liste over alle salg og andre overdragelser av skogsbær. Listen skal ved utgangen av hver uke leveres inn til Norges bærslag eller den som Bærslaget bestemmer. Blir slik liste ikke levert, eller finner Berrådet at bærene ikke blir fordelt etter de retningslinjer som Direktoratet for proviantering og rasjonering har fastsatt, kan rådet nekte videre leveranse til vedkommende grossist.

§ 10. Det er forbudt for detaljist å selge eller på annen måte overdra skogsbær til andre enn private forbrukere innen detaljistens naturlige omsetningsdistrikt. Til hver forbruker kan bare overdras inntil 2 kg av hvert slag skogsbær. Salg eller overdragelse på annen måte av skogsbær fra detaljist til sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, restauranter og liknende er forbudt.

§ 11. Detaljistene skal føre liste over alle overdragelser av skogsbær. Listen skal på forlangende sendes inn eller ut-

leveres til Bærrådet eller forsyningsnemnda eller til disses 16 juli. kontrollører.

§ 12. Kjøp eller erverv på annen måte av skogsbær i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er forbudt.

Det er likeledes forbudt å erverve eller overdra skogsbær som er omsatt i strid med bestemmelsen gitt i eller i medhold av forordningen.

§ 13. Det er forbudt å ta imot for transport og transportere skogsbær med mindre:

1. Forsendelsen skjer til Norges bærslag og dets underavdelinger og mottakerstasjoner.
2. Forsendelsen er forsynt med spesielt merke som fastsettes av Norges bærslag.

§ 14. Unntatt fra forbudet i § 13 er:

1. Medbringelse av skogsbær som reisegods til plukkerens bosted.
2. Transport av skogsbær fra det sted bærene er plukket og fram til plukkerens bosted i samme kommune og til kjøper som nevnt i § 3 nr. 1.
3. Transport av skogsbær fra detaljist til forbruker innen detaljistens naturlige omsetningsdistrikt.

§ 15. Bestemmelsene i §§ 2—3, 5—11 og 13—14 skal ikke gjelde for omsetning og forsendelse av skogsbær i Nordland, Troms og Finnmark.

For omsetning av skogsbær i disse fylker kan fylkesmannen gi bestemmelser.

Skogsbær som skal sendes ut av Nordland, Troms eller Finnmark, kan bare leveres til Norges bærslag. Det er forbudt å ta imot for transport og transportere skogsbær ut av disse fylker med mindre forsendelsen skjer til Norges bærslag.

§ 16. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi utfyllende bestemmelser.

§ 17. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 § 2, første ledd.

§ 18. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves forordning om omsetning av skogsbær av 30 juli 1941 og forskrifter gitt i medhold av forordningen.

- 16 juli. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om at lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres gjeldende for Jessheim bygnings- og branddistrikt, Akershus fylke, innen nærmere angitte grenser.
- 16 juli. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for Gomalandet i Kristiansund.
- 16 juli. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (15 mai til 15 oktober om nødvendig) i Orkdal herred, Sør-Trøndelag fylke.
- 18 juli. **Forordning.***) (Forsyningsdepartementet.)

Om opprettelse av Norges gassgeneratorstyre.

I medhold av lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Det opprettes et Norges gassgeneratorstyre.

Gassgeneratorstyret kan gi forskrifter om regulering av innførsel, utførsel, tilvirking, fordeling, omsetning og bruk av gassgeneratorer og andre innretninger til erstatning av flytende brensel for drift av motorer av enhver art.

Gassgeneratorstyret kan også gi forskrifter om regulering av innførsel, utførsel, tilvirking, fordeling, omsetning og bruk av drivstoffer for gassgeneratorer og innretninger av den art som er nevnt i 2net ledd. Videre kan Gassgeneratorstyret gi forskrifter om utnyttelsen av biprodukter (tre-tjære m. v.) i forbindelse med tilvirking av drivstoffene.

I tvilstilfelle avgjør Kommunikasjonsdirektoratet med endelig virkning hva som skal forstås med drivstoff for gassgeneratorer og innretninger av den art som er nevnt i 2net ledd.

Ved disse forskrifter kan det ikke gjøres endringer i den til enhver tid gjeldende valutaregulering ved vareimport eller i de gjeldende bestemmelser om utførselsforbud som håndheves av Handelsdepartementet.

Forskriftene trenger godkjenning av Kommunikasjonsdirektoratet som også bestemmer hvorledes forskriftene skal kunnngjøres.

§ 2. Norges gassgeneratorstyre ledes av en formann. Han skal ha så mange rådgivere som Forsyningsdepartementet bestemmer.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

Formannen og rådgiverne oppnevnes av Forsyningsdepartementet. Departementet kan når som helst løse formannen eller rådgiverne fra vervet og oppnevne andre i deres sted.

Forsyningsdepartementet bestemmer også hvem av rådgiverne som skal være stedfortreder for formannen, hvis denne har forfall.

§ 3. Formannen avgjør sakene.

Før formannen avgjør viktige saker, skal han legge dem fram for rådgiverne. Disse plikter å uttale seg om hvordan vedkommende sak etter deres mening bør avgjøres. Stemmegivning skal ikke finne sted. Hvis flertallet av rådgiverne ikke er enig med formannen, kan dennes avgjørelse ikke settes i verk før Forsyningsdepartementets godkjenning i tilfelle foreligger.

De avgjørelser som blir truffet, skal føres inn i en særskilt protokoll. Har saken vært lagt fram for rådgiverne, skal også deres meningsyttringer refereres. Blir saken avgjort etter forhåndsrådslagning i samlet møte, må rådgiverne — hvis de ikke er enige i formannens avgjørelse — kreve sin oppfatning protokollert. I motsatt fall anses de for å være enige i formannens avgjørelse.

Avskrifter av protokollen skal snarest mulig etter at saken er behandlet, tilstilles Kommunikasjonsdirektoratet i 2 eksemplarer.

§ 4. Formannen ansetter en forretningsfører til å forestå ledelsen av styrets daglige forretninger og kan gi ham fullmakt til å treffe avgjørelse i mindre viktige saker.

Formannen ansetter også kontorets øvrige personale. Ansettelsene trenger godkjenning av Kommunikasjonsdirektoratet.

Fastsettelsen av lønninger trenger godkjenning av Forsyningsdepartementet. Personalet kan avskjediges av departementet. For øvrig fastsettes arbeidsvilkårene av formannen.

§ 5. Norges gassgeneratorstyre kan slutte avtaler som er nødvendige for gjennomføring av styrets oppgaver.

Hvis Gassgeneratorstyret forplikter staten økonomisk, skal avtalen på forhånd være godkjent av Forsyningsdepartementet.

§ 6. Utgiftene med driften av Norges gassgeneratorstyre dekkes ved avgifter.

§ 7. Norges gassgeneratorstyre har rett til å innhente oppgaver som gjelder styrets formål etter § 1, i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for direktoratene i Forsyningsdepartementet, og enhver plikter å gi oppgaver

18 juli. i samme utstrekning som når oppgaven forlanges av et direktorat.

§ 8. Personer som er knyttet til Norges gassgeneratorstyre, skal ha taushetsplikt om de ting de får kjennskap til i forbindelse med virksomheten.

§ 9. Statens gassgeneratornemnd og Omsetningsentralen for generatorbrensel opphører. Den myndighet som etter gjeldende bestemmelser er tillagt disse institusjoner, overføres til Norges gassgeneratorstyre. Dog skal tillatelse til å ta i bruk gassgeneratorer eller innretninger som nevnt i § 1, jfr. avsnitt III i forskrifter av 1 april 1941 om drift av motorer med drivstoffer som erstatter flytende brensel (gitt av Statens gassgeneratornemnd i medhold av Forsyningsdepartementets forordning av 5 mars 1941), gis av Kommunikasjonsdirektoratet.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning, er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2.

18 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med hjemmel i lov nr. 2 av 25 mai 1917 fastsettes at Notodden kommune, Telemark fylke, skal kunne kreve kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler innen byens grenser for å anvende disse til hergerge for husville. (Jfr. kongelig resolusjon av 20 august 1920.)

20 juli. **Forordning.** *) (Forsyningsdepartementet.)

Endring i forordning av 15 mai 1942 om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 15 mai 1942 om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer gjøres følgende endringer:

Kapitel III skal ha som overskrift:

Forbud mot unødvendig kjøring, helligdagskjøring m. v.

§ 7 skal lyde:

Det er forbudt å bruke motorkjøretøy med norsk kjennerke til fornøydelseskjøring, turkjøring, kjøring til eller fra teater, kino, restauranter, fester, selskapelige sammenkom-

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

ster og stevner eller til annen liknende kjøring som ikke kan anses for å være strengt nødvendig, når kjøretøyet drives med rasjonert brensel.

Kommunikasjonsdirektoratet kan fastsette at bestemmelsen i foregående ledd for enkelte transportutvalgs distrikter skal gjelde også for kjøring med urasjonert drivstoff.

Transportutvalget kan etter skriftlig søknad, når særlige hensyn tilsier det, gjøre unntak fra forbudet i første ledd og fra bestemmelser som Kommunikasjonsdirektoratet treffer i medhold av bestemmelsen i annet ledd. Tillatelsen, som bare kan gis for det enkelte høve, skal utferdiges skriftlig og bringes med under kjøringen.

§ 8 skal lyde:

Det er forbudt å bruke personmotorkjøretøy med norsk kjennemerke når kjøretøyet ikke har sitteplass for mer enn 8 personer — medregnet føreren — i tiden mellom kl. 23 og kl. 6 og i tiden mellom kl. 16 dagen før søndag eller annen helligdag og kl. 6 den påfølgende hverdag.

Unntatt fra forbudet er:

1. Kjøring av prester, læger, jordmødre og dyrlæger i tilfelle der det trengs øyeblikkelig hjelp.
2. Kjøring av syke og gravide til sykehus, fødehjem m. v.
3. Kjøring med drosje som kjører i «Beredskapstjeneste».
4. Kjøring med drosje eller leievogn av reisende fra og til jernbanestasjon, brygge og rutebilholdeplass.
5. Kjøring som ikke kan utsettes og som det er uomgjengelig nødvendig å bruke motorkjøretøy til. I slike tilfelle skal føreren av motorkjøretøyet (eller vedkommende institusjon i tilfelle en offentlig etat disponerer motorkjøretøyet) på forhånd melde fra til nærmeste politimyndighet.
6. Kjøring etter oppdrag fra de tyske militære myndigheter når det innhentes skriftlig tillatelse fra den tyske oppdragsgiver. Tillatelsen skal bringes med under kjøringen og forevises ved kontroll.

Det er dessuten forbudt å bruke drosje eller leievogn utover 10 km fra grensen for den kommune hvor kjøretøyet er stasjonert. Når særlige hensyn tilsier det, kan Trafikkkontoret etter tilråding fra vedkommende transportutvalg gjøre unntak for drosje eller leievogn som er stasjonert utenfor by.

Unntatt fra forbudet i tredje ledd er slik kjøring som er nevnt ovenfor under nr. 1—6.

20 juli. **Skrivelse *)** fra Handelsdepartementet, hvorved det i medhold av § 1, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913, jfr. Ministerpresidentens beslutning av 9 april 1942, bestemmes:

1. Lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 skal gjelde i Lillestrøm herred, Akershus fylke, fra 1 september 1942.

2. De som driver håndverksnæring i Lillestrøm herred, må melde seg for lensmannen i Skedsmo innen 1 oktober 1942 for å beholde sin rett til uten håndverksbrev å fortsette den håndverksnæring som de har drevet før 1 september 1942.

21 juli. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet om bevillingstvang for den som gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat og drikke i Ås herred, Akershus fylke.

21 juli. **Skriv **)** frå Landbruksdepartementet om at hund skal haldas i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tida bufeet beiter i Haus herad, Hordaland fylke.

22 juli. **Midlertidig forordning. *)** (Forsyningsdepartementet.)
Forbud mot opptaking, omsetning og bruk av poteter som ikke er høstemodne.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Før 15 september 1942 er det forbudt å ta opp, omsette eller bruke poteter som ikke er høstemodne.

§ 2. Jordstyret avgjør når potetene er høstemodne i styrets distrikt.

§ 3. Jordstyrets avgjørelse er bindende. Dog kan forsyningsnemnda i kommuner med særlige forsyningsvanskeligheter innanke avgjørelsen for fylkesforsyningsnemnda som i samråd med landbruksrådet avgjør saken med endelig virkning.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende bestemmelser til forordningen.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 41.

**) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 42.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om vedtekter 22 juli.
til bygningsloven for Gjerpen bygningsdistrikt, Telemark
fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 22 juli.
gjennomføring av husleieloven i Halden, jfr. lov av 16
juni 1939 § 41.

Lov *) om Kommunenes fellesfond.

23 juli.

§ 1. Ved tilskudd fra herreds- og bykommuner opprettes et Kommunenes fellesfond. Fondet danner et eget rettssubjekt og styres av Innenriksdepartementet. Dets midler skal holdes atskilt fra statskassen. **Nr. 1.**

Fondet har til oppgave å yte støtte til herreds- og bykommuner etter nærmere bestemmelser av Innenriksdepartementet.

§ 2. Fra og med budsjettåret 1942—43 og inntil videre skal den kommunale inntektskattøre ikke være lavere enn 15 prosent, og formueskatt til kommunen skal utliknes med fire kroner av hvert tusen.

I de kommuner som berøres av bestemmelsene i denne lov kan Innenriksdepartementet bestemme at tilleggskatt på større inntekter skal skrives ut.

Kommuner som med denne beskatning og en hensiktsmessig reduksjonstabell får skatteinntekter utover det som er påkrevd for å dekke et forsvarlig budsjett, skal betale inn det overskytende til Kommunenes fellesfond.

§ 3. Når en kommune kan dekke et forsvarlig budsjett med en inntektskattøre på ikke over 16 prosent og en hensiktsmessig reduksjonstabell, kan Innenriksdepartementet bestemme at kommunen skal yte tilskudd til fellesfondet såfremt dette kan skje uten at inntektskattøren derved må forhøyes ut over 16 prosent.

Departementet fastsetter for hvert år tilskuddets størrelse.

§ 4. Hvis en kommune for budsjettåret 1941—42 etter oppfordring fra Innenriksdepartementet har hevet sin inntektskattøre til 12 prosent eller mer og satt merinntekten av til bruk etter nærmere bestemmelse av departementet, kan dette bestemme at det beløp som er satt av, skal betales inn til fellesfondet.

§ 5. Innenriksdepartementet avgjør hvilken reduksjonstabell er å anse som hensiktsmessig og hva som er forsvarlig budsjett etter bestemmelsene i denne lov.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 42.

- 23 juli. § 6. Innenriksdepartementet gir nærmere regler til gjen-
 Nr. 1. nomføring av denne lov, herunder om betalingsterminer og om
 plikt til å svare morarente.

Oslo 23 juli 1942.

Quisling.
 Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 23 juli. Lov *) om endring i forordning av 27
 Nr. 2. mars 1941 om begrensninger i retten til
 å bringe arbeidsforhold til opphør.

Forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til
 å bringe arbeidsforhold til opphør § 1 skal lyde:

Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og
 arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte er-
 vervsgrener og bedrifter trenger samtykke av den offentlige
 arbeidsformidling for å være gyldig. Disse ervervsgrener og
 bedrifter er:

1. Aluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre
 forarbeiding).
2. Apotek.
3. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
4. Bilverksteder.
5. Bygge- og anleggsarbeid, herunder anlegg og vedlikehold
 av offentlige veger, jernbaner og havner.
6. Den tyske forsvarsmakts bedrifter.
7. Fiskegarnfabrikker og framstilling av glass-kavl til fiske-
 riene.
8. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
9. Kjemiske fabrikker.
10. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
11. Radio- og telefonindustri (herunder kabelindustri og
 elektro-optisk industri).
12. Reperbaner.
13. Sementfabrikker.
14. Sekkefabrikker.
15. Sildolje-, sildemel- og fiskemelfabrikker.
16. Skipsfart.
17. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
18. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
19. Spinnerier.
20. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).
21. Taufabrikker.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 42.

22. Våpen- og ammunisjonsfabrikker (herunder flymotor- 23 juli.
reparasjonsverksteder). Nr. 2.
23. Verktøy- og maskinfabrikker.

Oslo 23 juli 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om opphevelse av lov**) om hogst- 23 juli.
pålegg m. v. for eiendommer som er under Nr. 3.
odelsløsning av 19 februar 1942.

Lov om hogstpålegg m. v. for eiendommer som er under
odelsløsning av 19 februar 1942 oppheves.

Oslo 23 juli 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i forordning om lønns- 23 juli.
regulering for politiets tjenestemenn av Nr. 4.
20 desember 1941.

I.

Forordning om lønnsregulering for politiets tjenestemenn
av 20 desember 1941 § 1 skal heretter lyde således:

I politiet skal gjennomføres følgende nye lønnsordning:

Lønn kr. 15 000:

Sjef for ordenspolitiet (generalmajor).

Sjef for sikkerhetspolitiet (generalmajor).

Politipresident i Oslo.

Lønn kr. 12 600:

Forvaltningsjef.

Politipresident i Bergen, Trondheim, Stavanger, Tromsø
og Kirkenes.

Oberst.

Statspolitisjef.

Rikskriminalsjef.

Lønn kr. 10 120 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år,
topplønn kr. 11 020:

Avdelingsjef.

Oberstløytnant.

Kriminalkommandør I.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 42.

**) Denne lov har ikke vært tatt inn i Lovtidend.

- 23 juli. Lønn kr. 9 000 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6
Nr. 4. og 9 år, topplønn kr. 10 350:
Kontorsjef i Politidepartementet.
Kontorsjef i politipresidiet i Oslo.
Politimester.
Politiinspektør I i sikkerhetspolitiet.
- Lønn kr. 8 100 med 3 alderstillegg av kr. 673,33 etter 3,
6 og 9 år, topplønn kr. 10 120:
Major.
Kriminalkommandør II.
Politiinspektør II i sikkerhetspolitiet.
- Lønn kr. 6 520 med 3 alderstillegg av kr. 526,67 etter 3,
6 og 9 år, topplønn kr. 8 100:
Politifullmektig I.
Kaptein.
- Lønn kr. 5 620 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og
6 år, topplønn kr. 6 520:
Politifullmektig II.
- Lønn kr. 5 600 med 2 alderstillegg av kr. 300 etter 3 og
6 år, topplønn kr. 6 200:
Løytnant I.
- Lønn kr. 5 300 med 1 alderstillegg av kr. 300 etter 3 år,
topplønn kr. 5 600:
Løytnant II.
- Lønn kr. 6 720 med 2 alderstillegg av kr. 275 etter 3 og
6 år, topplønn kr. 7 270:
Overbetjent.
- Lønn kr. 6 220 med 2 alderstillegg av kr. 260 etter 3 og
6 år, topplønn kr. 6 740:
Førstebetjent.
- Lønn kr. 5 120 med 3 alderstillegg av kr. 320 etter 3, 6
og 9 år, topplønn kr. 6 080:
Betjent.
- Lønn kr. 4 320 med 3 alderstillegg av kr. 400 etter 3, 6
og 9 år, topplønn kr. 5 520:
Overkonstabel.
- Lønn kr. 4 020 med 4 alderstillegg av kr. 287,50 etter 3,
6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 170:
Konstabel.

II.

23 juli.

Bestemmelsen under I får også anvendelse i tidsrommet fra 1 januar 1942 til denne lovs ikrafttreden. Nr. 4.

Oslo 23 juli 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om bevillingstvang 23 juli.
for den som gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mot og drikke i Skjåk herred, Opland fylke.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om utvidelse 24 juli.
av grensene for Aker branndistrikt, Akershus fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 24 juli.
gjennomføring av husleieloven i Frogn herred, Østfold fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 24 juli.
gjennomføring av husleieloven i Torsken herred, Troms fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om opphevelse 24 juli.
av innskrenking i bruk av piggråd til gjerde i Skoger herred, Vestfold fylke.

Forordning. *) (Forsyningsdepartementet.)

27 juli.

Tildeling av sukker til bifór og avlevering, omsetning og rasjonering av honning.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Sukker til bifór kan bare anvises til birøktere som legitimerer at de har meldt inn honning for salg til Honningsentralen i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser.

Honningsentralens medlemmer plikter å oppfylle den leveringsplikt som de har fra før overfor sentralen.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 42.

27 juli. § 2. Med de unntak som følger av §§ 3 og 4 er det forbudt å overdra honning til andre enn Honningsentralen.

§ 3. Honningprodusenter kan overdra honning til andre produsenter.

Honningsentralen kan samtykke i at innmeldt honning leveres direkte fra produsent til avtaker som har rett til å kjøpe honning i samsvar med bestemmelsene i § 4.

§ 4. Sykehus, barnehjem, pleiehjem, apotek og andre produsenter av medisinske artikler kan av forsyningsnemnda få anvisning på kjøp av honning til dekning av sitt normale forbruk av denne vare. Slik anvisning kan bare brukes til kjøp hos Honningsentralen eller produsent som i samsvar med bestemmelsene i § 3 har fått sentralens samtykke til direkte levering.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om omsetning og rasjonering av honning til andre forbrukere enn nevnt i første ledd.

§ 5. Erverv av honning i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er forbudt.

Det er likeledes forbudt å overdra eller erverve honning som er omsatt i strid med de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av forordningen.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi utfyllende regler.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen kan føre med seg straff og inndragning, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

27 juli. **Forordning.*)** (Forsyningsdepartementet.)

Omsetning og forsendelse m. v. av
norsk frukt.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med frukt menes i denne forordning epler og pærer. Med norsk frukt menes epler og pærer dyrket her i landet.

Med vinterfrukt menes epler og pærer som vanligvis ikke er spisemodne ved høsting.

*) Kunngj. 11 august i Lovtid. 1 nr. 43.

§ 2. Produsent av vinterfrukt har rett til å beholde til 27 juli. bruk i egen husholdning et så stort kvantum av sin produksjon som han vanligvis har brukt tidligere. Produsenten kan videre levere vinterfrukt til oppfylling av kår- og forpakkingskontrakter og til sine faste arbeidere i den utstrekning han tidligere har solgt frukt til disse for bruk i deres egen husholdning.

Den del av vinterfrukten som ikke brukes eller leveres i medhold av bestemmelsene i første ledd, plikter produsenten å anmelde og levere i samsvar med bestemmelsene i §§ 3 og 4.

§ 3. Produsent av frukt skal innen 5 september i avlingsåret gi melding til Frukrådet om sitt sannsynlige salgskvantum av vinterfrukt, jfr. § 2, og av annen frukt som skal leveres etter 15 september. Endelig oppgave over salgskvantumet skal være innsendt innen 15 oktober. Produsenten plikter å levere minst det kvantum frukt som den endelige oppgave angir, med mindre han kan godtgjøre at svikt i leveransen skyldes forhold som ikke kan legges ham til last.

Frukrådet eller den det bemyndiger kan ved kontroll hos produsentene undersøke om de gitte oppgaver er riktige. Produsentene plikter å gi kontrollørene de nødvendige opplysninger. Frukrådet kan også kreve andre oppgaver og opplysninger fra produsent når det er nødvendig av hensyn til fordelingen av frukten.

§ 4. Salg og annen overdragelse eller levering fra produsent av vinterfrukt, og fra 15 september i avlingsåret også av annen frukt, kan bare skje etter ordre fra Frukrådet og til a) fruktgrossist godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller til b) den som har fått tillatelse av Landbruksdepartementet til å drive konserveringsbedrift (jfr. Landbruksdepartementets forordning av 8 august 1941 om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker). Frukrådet kan dog når praktiske hensyn tilsier det tillate salg og levering fra produsent til detaljist og større forbrukere.

Frukt av C-sortering eller bedre kvalitet kan ikke uten særskilt tillatelse fra Frukrådet leveres til konserveringsbedrift.

Torgsalg av vinterfrukt, og fra 15 september i avlingsåret også av annen frukt, er forbudt.

§ 5. Det innmeldte kvantum frukt fordeles av Frukrådet på de godkjente grossister i forhold til deres omsetning av frukt i 1937, 1938 og 1939 regnet i kg. Ved fordelingen regnes med hele det omsatte kvantum norsk frukt + 20 % av den importerte frukt.

27 juli. § 6. Det er forbudt for konserveringsbedrift å selge eller på annen måte overdra frisk frukt uten etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 7. Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve eller motta frukt som overdras eller leveres i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning.

Det er likeledes forbudt å overdra eller erverve frukt som er omsatt i strid med forordningens bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

§ 8. Når det er nødvendig av hensyn til fordelingen av frukten, kan Fruktrådet pålegge grossist å levere frukt til et bestemt distrikt.

Fruktrådet kan også pålegge grossist å ta imot frukt for lagring.

§ 9. Etter 15 september i avlingsåret er det forbudt å ta imot for transport og transportere frukt uten at emballasjen er forsynt med Fruktrådets merke for vedkommende frukt-sesong.

Etter samme tidspunkt er det likeledes forbudt for produsent, grossist og detaljist å sende eller føre med seg frukt som ikke er merket som nevnt i første ledd. Ved forsendelse fra produsent må Fruktrådets merke ikke være overstemplet eller tilføyd annet merke.

Ved framkomsten til konserveringsbedrift, grossist eller detaljist skal merket overstemples med mottakerens firmapstempel. Ved forsendelse fra grossist og detaljist skal Fruktrådets merke være overstemplet med avsenderens firmapstempel.

Det er forbudt for andre enn produsent, grossist og detaljist å ta med som reisegods eller å sende frukt.

§ 10. Unntatt fra bestemmelsene i § 9 er:

1. Forsendelse av pressfrukt i sekker til konserveringsbedrift.
2. Ombringelse av frukt fra detaljist til forbruker.
3. Medbringelse av frukt som proviant på reiser, turer og liknende.
4. Transport av frukt i forbindelse med at en forbruker skifter bopel.

§ 11. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og kan gi forskrifter om omsetning av frukt fra grossist og detaljist og om bruk og behandling av frukt.

§ 12. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars

1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer. 27 juli.

§ 13. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves forordning om omsetning av norsk frukt av 3 september 1941 og forskrifter gitt i medhold av forordningen.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelpe av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Opland fylke. 28 juli.

Forordning. **) (Forsyningsdepartementet.) 29 juli.
Endring av forordning av 24 juni 1941 om omsetning av hester, storfe, sauer, geiter og slakt av disse dyr, kvalitetsklassifisering av storfe, gris, sau m. v., jfr. endringsforordning av 17 juni 1942.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning av livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 24 juni 1941 om omsetning av hester, storfe, sauer, geiter og slakt av disse dyr, kvalitetsklassifisering av storfe, gris, sau m. v. gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Kjøp og salg av alsdyr og bruksdyr.* Unntatt fra forbudet i § 2 a er kjøp og salg av hest som kjøperen skal benytte til avls- eller bruksdyr. Levering til oppfylling av avtale om overdragelse av avls- eller brukshest kan dog ikke finne sted før selgeren har underrettet forsyningsnemnda om avtalen. Forsyningsnemnda skal straks gi melding om avtalen til forsyningsnemnda i kjøperens kommune.

§ 7, annet og tredje ledd, oppheves.

§ 14 skal lyde:

§ 14. *Transport av levende dyr og slakt.* Det er forbudt å ta imot for transport eller transportere levende hest, storfe, gris, sau eller geit eller slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt, med mindre avsenderen godtgjør at omsetningen og forsendelsen ikke skjer i strid med denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 17 a skal lyde:

a. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av forordningen straffes på

*) Kunngj. 11 august i Lovtid. 1 nr. 43.

**) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 42.

- 29 juli. **samme** måte som fastsatt i § 1 i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942. Bestemmelsene om inndraging i samme forordnings § 4 gis tilsvarende anvendelse.
- 29 juli. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Møre og Romsdal fylke.
- 29 juli. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjøres gjeldende i et nærmere angitt område av Borgund herred, Møre og Romsdal fylke.
- 29 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Eina herred, Oppland fylke.
- 29 juli. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Kolbu herred, Oppland fylke.
- 29 juli. **Skriv** *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 A i i stengingsvedtekta for utsalstader i Varaldsøy herad, Hordaland fylke.
- 29 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Jevnaker herred, Oppland fylke.
- 30 juli. **Lov** *) om tillegg til lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920.
 § 1. Menighetsrådet består av soknepresten som formann og to rådgivere.
 Biskopen kan oppnevne en annen enn soknepresten som formann. Varamann for formannen oppnevnes av biskopen.
 Den ene rådgiver oppnevnes av biskopen, den annen av ordføreren. For begge oppnevnes varamenn.
 Oppnevningene gjelder for to år.
 Reglene i forordning om endringer i kommunelovene av 21 desember 1940 § 8, siste ledd, annet til fjerde punktum, gjelder tilsvarende.
 § 2. Menighetsrådets formann har den myndighet og de plikter som lovgivningen har lagt til menighetsrådet.
 Formannen skal legge fram for rådgiverne de saker som

*) Kunngj. 11 august i Lovtid. 1 nr. 43.

behandles og påse at utskrift av forhandlingsprotokollen blir 30 juli. oversendt biskopen.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opphører de nuværende menighetsråd å fungere.

Oslo 30 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i ved- 30 juli.
tekten om lukningstid for barber- og friserforretninger i Drammen.

Midlertidig lov*) om endring i rusedrikkloven. 31 juli.

§ 1. I lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927 med tilleggslover skal § 10, første ledd, lyde:

Utsalgsteder for brennevin kan holdes åpne til de tider som vedkommende departement bestemmer.

Samme lovs § 10, tredje ledd, oppheves.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 31 juli 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning. *) (Forsyningsdepartementet.)

1 aug.

Produksjon av saft, syltetøy m. v. bestemt for omsetning.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Ved tilvirkning for salg av saft, syltetøy, marmelade og erstatningsmidler for disse varer og ved hermetisk nedlegging av bær og frukt bestemt for salg må det inntil videre ikke tilsettes større sukkermengde enn nevnt nedenfor:

1. *Saft:*

600 gram pr. liter sur saft.

2. *Syltetøy og marmelade:*

Pr. kg rensed bær eller fruktmasse av

a) jordbær, bringebær, stikkelsbær og rips: 700 gram,

b) andre bær og frukt: 500 gram.

*) Kunngj. 11 august i Lovtid. 1 nr. 43.

1 aug. 3. *Hermetisk nedlegging:*

Pr. liter vann ved nedlegging av

a) plommer: 600 gram,

b) annen frukt og bær: 400 gram.

4. *Erstatningsmidler for syltetøy og marmelade:*

100 gram pr. kg ferdig vare.

5. *Erstatningsmidler for saft:*

100 gram pr. liter ferdig vare.

§ 2. Produsenter av varer som nevnt i § 1 skal føre oppgave over innkjøp og bruk av råstoffer, og over produksjon og salg av ferdige produkter. Videre skal føres oppgaver som til enhver tid viser de enkelte produkters sammensetning. Oppgavene skal oppbevares for kontroll.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 1.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2.

§ 5. Bestemmelse om produksjonsforskrifter for saft, syltetøy og hermetisk nedlegging av frukt og bær av 13 august 1940 oppheves.

1 aug. **Forordning. *)** (Forsyningsdepartementet.)

Endring i forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn skal § 14 lyde så:

§ 14. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2.

3 aug. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufeet beiter i Sørums herred, Akershus fylke.4 aug. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieoven i Sortland herred, Nordland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 11 august i Lovtid. 1 nr. 43.

Telegram *) fra Sosialdepartementet om ny § 4 i 4 aug. lukningsvedtekten for utsalgsteder i Skjervøy herred, Troms fylke.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om vedtekt om 5 aug. gjennomføring av husleieloven i Sem herred, Vestfold fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om tillegg til 5 aug. vedtekt til bygningslovens § 144 for Drøbak.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om tillegg til 5 aug. vedtekt av 5 januar 1940 om gjennomføring av husleieloven i Egersund, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Lov **) om endring i bestemmelsene om 6 aug. melding og registrering av fødsler, vigsler Nr. 1. og dødsfall.

§ 1. Melding om fødsel, vigsel og dødsfall som etter gjeldende regler hittil er sendt geistlig embetsmann eller prest (forstander) i ordnet dissentermenighet, skal sendes til registerføreren i vedkommende kommune, jfr. lov av 24 juni 1915 om folkeregistre. I de kommuner hvor folkeregister ikke er opprettet, skjer meldingen inntil videre til sorenskriveren.

Vedkommende registerfører eller dommer skal føre fødselsregister som omhandlet i kongelig resolusjon av 25 november 1915 og sende melding om fødsler, vigsler og dødsfall til vedkommende kirkeboksfører for statskirkemenighet eller ordnet dissentermenighet.

§ 2. Vedkommende departement gir nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne lov.

§ 3. Lov nr. 3 av 7 mai 1942 om midlertidig endring i bestemmelsene om melding og registrering av fødsler, dødsfall og vigsler oppheves.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 6 august 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 11 august i Lovtid. 1 nr. 43.

**) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

6 aug. Lov*) om endringer i forordning om hånd-
Nr. 2. hevelsen av prisbestemmelsene av 28 ja-
nuar 1942.

I.

I forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6, fjerde ledd.

Den som unnlater å gi opplysninger som er avkrevd ham eller gir uriktige opplysninger, eller som medvirker hertil, straffes etter forordning om straff og inndraging ved pris-
overtredelser av 28 januar 1942.

§ 17, fjerde og femte ledd.

Er retten til anke avhengig av samtykke fra Prisdirektoratet, skal saken etter at anke er forkynt eller erklært uten opphold sendes Prisdirektoratet gjennom vedkommende prispolitiinspektør. Direktoratet sender saken til Riksadvokaten så snart det har avgjort om samtykke skal nektes eller gis.

Kjæremålsfristen er 7 dager.

§ 19, annet og tredje ledd.

Dens dommer i ankesaker og dens kjennelser om å forkaste anke kan påankes til Høyesterett av tiltalte, såfremt han etter avgjørelsen er dømt til ubetinget fengselstraff eller ubetinget tap for over tre måneder av retten til å drive ervervsvirksomhet eller ubetinget bøtestraff på minst 100 000 kroner. Påtalemyndigheten kan anke dersom tiltalte er idømt eller påtalemyndigheten har påstått slik straff som nevnt. Lagmannsrettens avgjørelse kan dog alltid påankes til Høyesterett når Prisdirektoratet samtykker.

Påtalemyndighetens anke til Høyesterett må forkynnes for tiltalte senest 4 uker etter at vedkommende prispoliti-
fullmektig har fått melding om prislagsmannsrettens avgjørelse. Reglene i § 17, annet ledd, tredje ledds første punktum og fjerde ledd samt § 18, første og fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse.

II.

Denne lov trer i kraft 1 september 1942.

Oslo 6 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

Lov*) om endringer i forordning om straff 6 aug.
for svarthandel og snikhandel av 28 ja- Nr. 3.
nuar 1942.

I.

I forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 § 3 skal lyde:

På samme måte som fastsatt i § 1 straffes:

- a. Den som sitter inne med varer eller andre ting som er ervervet gjennom svarthandel eller snikhandel etter ikrafttreddelsen av denne forordning. Straffeskylden faller bort dersom besitteren snarest mulig etter at han er blitt kjent med forholdet og straffbarheten av dette, selv melder fra til vedkommende myndighet og samtykker i at tingene i tilfelle blir inndratt etter foranstaltning av politiet.
- b. Den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående framstilling, anvendelse eller lagring av livsfornødenheter eller andre varer av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.
- c. Den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående nedtegnning, oppgaver eller meldinger om ervervsmessige forhold av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

II.

Denne lov trer i kraft 1 september 1942.

Oslo 6 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endringer i forordning om hånd- 6 aug.
hevelsen av rasjonerings- og forsynings- Nr. 4.
bestemmelsene av 28 januar 1942.

I.

I forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942 skal følgende bestemmelser lyde:

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

6 aug. § 8. Den som unnlater å gi opplysninger som kreves
 Nr. 4. eller gir uriktige opplysninger, eller hindrer noen i å foreta
 gransking eller ettersyn etter bestemmelsene i § 7, eller som
 medvirker hertil, straffes etter forordning om straff for
 svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

§ 18. Med rasjoneringsbestemmelser menes i denne for-
 ordning de bestemmelser hvis overtredelse straffes som be-
 stemt i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets
 forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai
 1917 § 8 eller i forordning om straff for svarthandel og snik-
 handel av 28 januar 1942.

Med rasjoneringsaker menes saker om straff eller inn-
 draging etter de bestemmelser som er nevnt i første ledd.

II.

Denne lov trer i kraft 1 september 1942.

For andre rasjoneringsaker enn saker om straff eller
 inndraging etter forordning om straff for svarthandel og snik-
 handel av 28 januar 1942 gjelder følgende overgangsbestem-
 melser:

Anke over dom av herreds- eller byretten eller over ved-
 takelse av straff som er erklært før ikrafttredelsen, går til
 lagmannsretten for rasjoneringsaker såfremt ankeerklæringen
 ikke er sendt inn til Høyesteretts kjæremålsutvalg før det
 nevnte tidspunkt. Det samme gjelder kjæremål i herreds- og
 byrettsaker, når kjæremålserklæringen ikke er sendt inn til
 vedkommende lagmannsrett.

Er det før ikrafttredelsen gitt samtykke til ny behand-
 ling ved lagmannsrett, blir saken å behandle ved lagmanns-
 retten.

Oslo 6 august 1942.

Quisling.
 Ministerpresident.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

6 aug. **Midlertidig lov *) om borgervakt til vern mot**
 Nr. 5. stats- eller partifiendtlige handlinger.

§ 1. Når det finnes skjellig grunn til mistanke om at
 en straffbar handling er forsøkt eller foretatt i stats- eller
 partifiendtlig øyemed, eller at det foreligger fare for at sånn
 handling skal bli forsøkt eller foretatt, kan politiet pålegge
 enhver uten godtgjøring å utføre vakttjeneste til forebyg-
 gelse av nye eller mulige sånne handlinger eller arbeid med
 utbedring av skade som er voldt ved handlingen.

*) Kunngi. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

§ 2. Politidepartementet eller den det bemyndiger av- 6 aug.
gjør i det enkelte tilfelle om og i hvilken utstrekning vakt- Nr. 5.
tjeneste eller arbeid som nevnt i § 1 kan pålegges.

§ 3. Den som pålegges vakttjeneste eller arbeid i hen-
hold til denne lov, skal utføre pålegget personlig.

§ 4. Den som uten gyldig grunn unnlater å utføre på-
lagt vakttjeneste eller arbeid i samsvar med gjeldende be-
stemmelser eller som viser forsømmelighet under utførelsen,
straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Når den som utfører pålagt vakttjeneste, viser forsøm-
melig forhold med den følge at straffbar handling som i § 1
nevnt som vakttjenesten tilsikter å forebygge, blir forsøkt
eller foretatt, kan straffen forhøyes inntil den straff som er
fastsatt for vedkommende straffbare handling.

§ 5. Sjefen for Politidepartementet gir nærmere for-
skrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Oslo 6 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning*) om fredning av 6 aug.
fuglelivet ved Heddalsvatnet.

I. Fuglelivet i et område ved Heddalsvatnet i Telemark
fylke skal være fredet mot ødelegging eller skade i enhver
form.

Området ligger innenfor disse grensene:

Fra og med eiendommen Roe østre på Heddølas østre
bredd og eiendommen Hustvedt på elvas vestre bredd til dens
utløp i Heddalsvatnet med elvekanten på begge sider inntil en
avstand av 100 meter fra elvekanten. Videre den del av Hed-
dalsvatnet som ligger innenfor Heddal og Notodden kommuner
med landet omkring inntil en avstand av 100 meter fra vass-
kanten.

Innenfor det fredete område er det forbudt:

- 1) å drepe, skade eller forstyrre fuglene,
- 2) å ødelegge eller røve reir eller egg.

Skadefugl omfattes ikke av disse bestemmelser.

II. Fredningsbeslutningen blir å kunngjøre ved oppslag
og i et eller flere lokalblad.

Oslo 6 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 45.

6 aug. **Forordning.*)** (Politidepartementet.)

Gjennomføring av midlertidig lov av 6 august 1942 om borgervakt til vern mot stats- eller partifiendtlige handlinger.

§ 1. Mannskapslister over personer som kan pålegges vakt eller arbeid i henhold til midlertidig lov om borgervakt til vern mot stats- eller partifiendtlige handlinger av 6 august 1942 utarbeides på forhånd for hvert enkelt politimester-distrikt av politimesteren og forelegges gjennom politipresidenten Politidepartementet til godkjenning.

§ 2. Når det finnes påkrevd å pålegge vakttjeneste eller arbeid, forelegger politimesteren forslaget herom muntlig eller skriftlig for Politidepartementet eller den dette har bemyndiget. Forslaget skal angi årsaken til vaktutskrivningen og formålet med den, størrelsen av den påtenkte vaktstyrke og varigheten av vakttjenesten eller arbeidsplikten.

§ 3. Når det er bestemt at vakttjeneste eller arbeid skal pålegges tar politimesteren mannskapene ut av den under § 1 nevnte liste. Mannskapene tas fortrinnsvis blant personer som mistenkes for den stats- eller partifiendtlige handling, eller som på grunn av sin politiske holdning antas å fremby fare for at slik handling blir forøvet.

På listen anmerkes det antall timer den enkelte person har utført etter vakttjenestens avslutning.

§ 4. Pliktige til å utføre vakttjeneste eller arbeid er menn mellom 18 og 55 år. Fritatt er:

1. Arbeidere i livsviktige bedrifter, såfremt bedriftens daglige virksomhet derved blir vanskeliggjort eller hindret.
2. Medlemmer av NS.
3. Personer som har kjempet i Den norske legion eller den tyske hær.
4. Personer som i henhold til attest fra en godkjent læge ikke vil tåle vakttjenesten eller arbeidet.

Politimesteren avgjør om noen skal fritas etter bestemmelsene i første ledd nr. 1.

§ 5. Den enkeltes vakttjeneste eller arbeid må ikke overstige 6 timer i døgnet, heri ikke medregnet den tid som går med til og fra møtestedet, og ikke overstige 36 timer i uken, 54 timer i måneden og 150 timer i året.

Ved utsettelse av den enkelte vaktpost, må så vidt mulig tas hensyn til vær- og føreforhold og personens alder.

§ 6. Klager over avgjørelser i henhold til forordningens §§ 3—5 avgjøres av politipresidenten. For så vidt det er denne som har truffet den avgjørelse som det klages over, innbringes klagen for Politidepartementet.

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om nye — og 7 aug.
forandring av eldre — vedtekter til forskjellige paragrafer
i bygningslovens §§ 23, 74, 87 og 93 for Hamar.

Forordning.)** (Forsyningsdepartementet.) 8 aug.

Endring i forordning av 1 mai 1942 om
fett og olje til spisebruk.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring
av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer
bestemmes:

I § 5 i forordning av 1 mai 1942 om fett og olje til spise-
bruk tilføyes som nytt femte ledd:

Ved salg mot restaurantkort skal vedkommende selger
straks overstemple restaurantkortet på forsiden med sitt
stempel slik at samtlige merker makuleres. Dette gjelder også
ved salg mot deler av restaurantkort når kortet inneholder
minst 5 sammenhengende merker. Restaurantkort og deler av
restaurantkort som er overstemplet på denne måte er ugyldige.
De gjelder dog som legitimasjon for salg ved innlevering
til forsyningsnemnda eller for margarinfabrikkenes ved-
kommende til direktoratet.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 8 aug.
«Snektermester Christopher Holthes og hu-
strus legat» til verdige trengende, særlig handverks-
borgere og deres enker innen Stavanger by, opprettet ved
gjensidig testament av 15 desember 1928.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 8 aug.
«Lærer Thormod Fossans legat for tren-
gende skoleungdom i Forsand», opprettet ved
testament av 6 mai 1938.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om laks- og 10 aug.
sjøaurefisket i Berbyelva og den innerste
helt norske del av Iddefjorden.

Forordning.)** (Forsyningsdepartementet.) 10 aug.

Frukttreplanteskolenes frøforsyning.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring
av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer
og i forståelse med ministeren for Landbruksdepartementet
bestemmes:

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 45.

**) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

10 aug. — § 1. Når Landbruksdepartementet av hensyn til frukt-replanteskolenes frøforsyning krever det, plikter saftpresse-riene å presse særskilt og i rå tilstand de fruktsorter som Landbruksdepartementet bestemmer. Pressrestene skal opp-bevares og avstås etter nærmere bestemmelse av Landbruks-departementet.

Erstatningen for pressrester som avstås fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisregule-ringsbestemmelser som gjelder ved avståingen.

§ 2. Overtredelse eller medvirking til overtredelse fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornøden-heter og andre varer § 2, første ledd.

11 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Ragna Langaards legat til Trefol-dighets menighets gamle hjem», opprettet ved konsul Fredrik Langaard og hustrus testament av 26 august 1912.

11 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kjøpmann Jens Th. Sørensens legat» til tren-gende i Kragerø, opprettet ved testament av 25 januar 1942.

11 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Stokke herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings-og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

11 aug. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Asker herred, Akershus fylke.

12 aug. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til samtlige fylkesmenn.

Sivil registrering av fødsler, vigsler og dødsfall.

Ved lov av 6 august 1942 om endring i bestemmelsene om melding og registrering av fødsler, vigsler og dødsfall er det bestemt, at vedkommende registerfører eller dommer

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 45.

**) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1 nr. 44.

skal sende gjenparter av de mottatte meldinger om fødsler, 12 aug. vigsler og dødsfall til vedkommende kirkeboksfører for statskirkemenighet eller ordnet dissentersamfunn.

Dette er slik å forstå at det for statskirkemedlemmers vedkommende sendes melding til vedkommende geistlige embetsmann, og for medlemmer av ordnet dissentersamfunns vedkommende sendes melding til vedkommende prest (forstander).

Ved denne lov er det altså opprettet et nytt sivilt fødselsregister, vigselsregister og dødsfallsregister. De fødselsregistre og kirkebøker som hittil er ført av de geistlige embetsmenn skal fortsatt føres av disse for så vidt angår medlemmer av statskirken. Men dette blir for framtiden registre over statskirkens eller vedkommende dissentersamfunns medlemmer og intet mer. Vedkommende geistlige embetsmann og prest (forstander) i ordnet dissentermenighet vil få alle meldinger fra registerføreren for det sivile register.

De nye bestemmelser er slik å forstå at også vigsler som foretas av geistlig vigselsmann, av denne skal meldes til registerføreren for det sivile register.

Det skal for hver kommune føres et fødselsregister, et vigselsregister og et dødsfallsregister. De dommere hvis registreringsdistrikt omfatter flere kommuner må således føre 3 protokoller for hver kommune som sorterer under vedkommende dommer unntatt de kommuner som har opprettet folke-register.

Standardprotokoller vil bli sendt vedkommende registerfører eller dommer fra Statens trykningskontor. Da anskaffelsen og forsendelsen vil ta litt tid, må det inntil protokollene kommer føres et midlertidig kladderregister.

Alle attester som hittil er utstedt på grunnlag av kirkebok og fødselsregister, skal for framtiden utstedes av vedkommende registerfører eller dommer for så vidt det gjelder attester for registreringer som er foretatt etter lovens ikrafttredden. Krav om attester for registreringer som er foretatt før loven av 6 august 1942 trådte i kraft, skal inntil videre oversendes eller vises til vedkommende geistlige embetsmann. Departementet har under utarbeidelse nye blanketter for anmeldelse av fødsler, vigsler og dødsfall samt nye blanketter for attestasjon av slik registrering. Inntil disse nye blanketter er utarbeidet og trykt skal dog de gamle skjemaer brukes.

Det er departementets forutsetning at denne registrering skal utføres uten noen øknig av folkeregistrenes og soren-skrivernes arbeidshjelp. Sorenskrivernes befatning med disse

12 aug. registreringer er rent kortvarig idet det arbeides med opprettelse av folkeregistre i samtlige kommuner i landet. Da de anskaffete protokoller, blanketter m. v. senere skal overtas av kommunene, skal de utgifter som påløper ved anskaffelsen dekkes av vedkommende kommune. Beløpet føres til utgift på den post som er satt av på budsjettet for 1942—43 til dekning av utgifter til opprettelse av folkeregister. Kommunene vil motta regning direkte fra leverandøren.

13 aug. **Forordning *)** (Landbruksdepartementet) om fisketida for sjøaure i Oldenelva.

15 aug. **Forordning. *)** (Forsyningsdepartementet.)

Endring av visse bestemmelser angående produksjon og omsetning av innenlandsk brensel.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 1 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og i forståelse med sjefen for Landbruksdepartementet bestemmes:

§ 1. De beføyelser som er tillagt Direktoratet for industriforsyning (Brenselkontoret) i:

- 1) Forordning av 12 mars 1942 om omsetning av innenlandsk brensel i Syd-Norge §§ 4, 5 og 7,
- 2) Administrasjonsrådets bestemmelse av 27 juni 1940 om forbud mot å selge eller kappe tømmer til ved overføres til Landbruksdepartementet, Direktoratet for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen.

§ 2. Forordning av 12 mars 1942 om omsetning av innenlandsk brensel i Syd-Norge § 10, og forordning av 24 april 1942 om omsetning av innenlandsk brensel i Nord-Norge § 9 skal lyde:

Direktoratet for industriforsyning og Direktoratet for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen eller den direktoratene bemyndiger kan hver innenfor sitt sakområde gjøre alminnelige og særlige unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 3. Forordning om oreved av 25 april 1941 oppheves.

18 aug. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for gnr. 36 bnr. 146 Øvre Voll i Bærum, Akershus fylke.

*) Kunngj. 21 august i Lovtid. 1 nr. 45.

Forordning.)* (Forsyningsdepartementet.)

19 aug.

Endring av Administrasjonsrådets forskrifter om omsetning av norsk ull av 23 juli 1940, jfr. endringsforordning av 7 august 1941.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

I Administrasjonsrådets forskrifter om omsetning av norsk ull av 23 juli 1940, jfr. endringsforordning av 7 august 1941, gjøres følgende endringer:

Kap. I, punkt 9, skal lyde så:

All annen ull enn den som blir disponert etter punkt 10, plikter produsenten innen to måneder etter klippingen å levere til mottaker som etter punkt 1 har adgang til å kjøpe direkte fra produsent.

Forsyningsnemnda på det sted produsenten bor, skal føre tilsyn med at leveringsplikten blir overholdt. Produsenten skal innen tre måneder etter klippingen sende forsyningsnemnda bevitnelse fra kjøperen eller annet bevis for hvor meget ull han har levert.

I kap. I tilføyes som nytt punkt 10:

Ullprodusent kan til bruk i egen husstand enten til hjemmeopparbeidelse eller for innsendelse til leiearbeid disponere inntil 2 kg uvasket ull pr. husstandsmedlem pr. år. Som husstandsmedlemmer regnes bare familiemedlemmer som hører til produsentens husholdning. Tjenestefolk regnes ikke som husstandsmedlemmer.

Har noen sau i besittelse for andre, regnes besitteren som produsent.

Slik rett som nevnt i første ledd har bare den produsent som har levert minst så meget som påregnet avkasting med fradrag av det fastsatte frikvantum. Forsyningsnemnda på det sted produsenten bor, kan dog gjøre unntak fra denne bestemmelse dersom produsenten godtgjør at svikten skyldes omstendigheter som ikke kan legges ham eller hans folk til last. Påregnet avkasting er for sauer over ett år 2,25 kg helårsull, eller om ullen klippes to ganger 0,75 kg vårull og 1,5 kg høstull. For lam (dyr under ett år) regnes 1 kg ull.

Sender produsent ull til fabrikk til opparbeidelse som leiearbeid, skal han sende med erklæring fra forsyningsnemnda om hvor meget ull han kan disponere. Det er forbudt

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 46.

19 aug. for fabrikk å motta ull til leiarbeid uten at det er levert eller samtidig leveres slik erklæring. Fabrikken skal oppbevare erklæringen for kontroll.

Kap. VII, punkt 6, skal lyde så:

Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av disse forskrifter straffes på samme måte som fastsatt i § 1 i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942. Bestemmelsene om inndraging i samme forordnings § 4 gis tilsvarende anvendelse.

19 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Jahn Nikolaisens og hustru Berthe Jesine Eegs legat» til trengende i Søgne, opprettet ved testament av 5 juli 1922.

20 aug. **Lov** *) om endring i lov om innførsel og Nr. 1. omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927.

I.

I lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2. Frasett salg og skjenking som er tillatt i medhold av §§ 4—7 i denne lov og midlertidig lov av 11 juni 1942 om skjenking av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl på turisthoteller og høgfjellshoteller, kan salg og skjenking av brennevin bare drives i de kommuner hvor vedkommende departement gir bevilling til det.

Bevilling kan for den tid som departementet bestemmer gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 1. Den kan gjelde salg eller skjenking eller begge deler. Skjenkebevilling kan innskrenkes til skjenking til reisende eller til spisegjester. Departementet kan gi nærmere forskrifter om utøvelse av skjenkerett ved bestyrer.

Antallet av salg- og skjenkesteder i en kommune fastsettes av fylkesmannen, som også skal godkjenne valg av bestyrer for de enkelte salg- og skjenkesteder og disses beliggenhet i kommunen.

§ 3. Søknad om bevilling etter § 2 sendes departementet gjennom ordføreren i vedkommende kommune.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

Før departementet avgjør søknaden, skal det foreligge 20 aug. uttalelser fra ordføreren i møte med formennene, politiet, Nr. 1. NS fylkesfører og fylkesmannen.

§ 10. Utsalgsteder for brennevin kan holdes åpne til de tider som vedkommende departement bestemmer.

Vedkommende departement fastsetter tiden for skjenking av brennevin. Politimesteren kan for den enkelte anledning og når særlige grunner foreligger tillate at skjenking finner sted inntil et senere klokkeslett enn det som er fastsatt av departementet.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke skjenking i medhold av § 7.

§ 14, femte ledd.

Bevilling kan for det tidsrom departementet bestemmer gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13.

§ 17. Bevilling til salg av vin, fruktvin og mjød gis av vedkommende departement. Bestemmelsene i § 3 får tilsvarende anvendelse.

Bevilling til salg av øl gis av ordføreren i møte med formennene. Før bevilling blir gitt skal det innhentes uttalelser fra politiet.

II.

Midlertidig lov om endring i rusdrikkløven av 31 juli 1942 oppheves.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i lov om bygningsvese- 20 aug.
net av 22 februar 1924. Nr. 2.

Følgende bestemmelser skal heretter lyde slik:

I.

§ 6. Forskrifter til supplering av loven kan utferdiges ved vedkommende regjeringsdepartement også utenom de tilfelle som er nevnt i §§ 80, 87, 103, 123 og 129.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

20 aug.

§ 13.

Nr. 2.

1. Bygningsrådet skal bestå av politimesteren — eller, hvor det er eller av vedkommende regjeringsdepartement blir bestemt, lensmannen — helserådets formann, brannsjefen, bygningsjefen og reguleringsjefen, hvor det er ansatt slike fagsjefer, samt av tre medlemmer med personlige varamenn oppnevnt av ordføreren i møte med formennene. Ett av medlemmene med varamann oppnevnes blant formennene.

En annen representant for vedkommende administrasjon kan møte i bygningsrådet ved de faste medlemmers forfall.

2. Bygningsjefen er formann i rådet. Ordføreren fastsetter hvem av medlemmene som skal være varaformann. Hvor det ikke er ansatt bygningsjef fastsetter ordføreren også hvem som skal være formann.
3. Formannen har den myndighet og de plikter som etter denne lov tilligger bygningsrådet.

§ 14.

1. Om vilkårene for å kunne oppnevnes til medlem av bygningsrådet, om plikt til å motta oppnevning og om tap eller suspensjon av vervet gjelder bestemmelsene i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene §§ 3 og 5, dog slik at den som har regnskap å avlegge til kommunen eller den som reviderer kommunale regnskaper kan oppnevnes. Oppnevningen skjer for samme tidsrom som formennene oppnevnes for og foretas av den nyoppnevnte ordfører. Oppnevning før 1 januar 1943 gjelder dog bare inntil dette tidspunkt.
2. Krav om å bli fritatt for oppnevning eller om å bli løst fra vervet avgjøres av ordføreren i møte med formennene med adgang til anke til fylkesmannen.

§ 15.

1. På møte i bygningsrådet må minst halvdelen av medlemmene være til stede.
2. Formannen eller den han bestemmer legger fram for bygningsrådets medlemmer de saker, som etter denne lov avgjøres av bygningsrådet. Medlemmene er pliktige til å uttale seg, men formannen gjør vedtak etter eget ømdømme. Er et medlem uenig i det vedtak formannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Gjør han ikke det, anses han som enig med formannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

3. Ved møte i bygningsrådet bokføres forhandlingene. Ved 20 aug. møtets slutning leses det bokførte opp og møteboken Nr. 2. underskrives av de medlemmer som har tatt del i møtet.

§ 17, 1, første setning.

Bygningsjefen forbereder de saker som innbringes for bygningsrådet og ekspederer avgjørelsene.

§ 18, første ledd.

Avgjørelser av bygningsrådets (reguleringsrådets) formann kan påankes til vedkommende regjeringsdepartement etter at ordføreren har hatt anledning til å uttale seg. Avgjørelser av underordnede tjenestemenn kan bare påankes til bygningsrådets (reguleringsrådets) formann.

§ 41, 1.

Til gjennomføring av regulering eller omregulering av eldre bydel kan bystyret beslutte å ekspropriere hele strøk.

Det kan videre beslutte å ekspropriere enkelte eiendommer eller deler av slike, som ikke omfattes av bestemmelsene i § 40, uansett om eiendommen eller vedkommende del er bebygd, når slik ekspropriasjon må anses påkrevd til gjennomføring av regulering.

I begge tilfelle må beslutning for å bli gyldig stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement etter at vedkommende grunneiere har hatt anledning til å uttale seg.

§ 48, 3, annet ledd.

For innbetaling av erstatningssummen gjelder de samme frister og regler som nevnt i § 46, punkt 3. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom i henhold til slik vedtekt blir det ved kommunens foranstaltning å avholde nødvendig tinglysing til anmerkning på vedkommende eiendoms blad i grunnboken.

§ 55.

1. Alle tvistemål om hva som er gjenstand for ekspropriasjon eller liknende avgjøres under forretningen av kommisjonen selv. De av kommisjonen avgitte skjønn er endelige. Forretningen kan påankes etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 på grunn av feil ved saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. For øvrig kommer reglene i lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 til anvendelse også på disse forretninger.

2. For attest eller avskrift som gis ved skjønnskommisjonens kontor, betales kr. 2 for hvert ark. Ved gebyrberegningen

- 20 aug. får bestemmelsen i lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 § 145 tilsvarende anvendelse.
- Nr. 2. Gebyr betales ikke for attest eller avskrift som begjæres av en statsmyndighet til statens bruk, eller for avskrift av en rettsavgjørelse til bruk for forkynnelse eller meddelelse som skjønnskommisjonen skal sørge for, eller av forkynningspåtegning på slik avskrift.

§ 57.

1. Hvor denne lov er gjeldende skal ved overføring av eiendomsrett til grunn foretas oppmåling og kartlegging av grunnen overensstemmende med denne lovs forskrifter, for så vidt lovformelig oppmåling ikke tidligere har funnet sted.
2. Tilsvarende gjelder ved bortfeste av grunn for minst 20 år og for tomt hvorpå oppføres bygning. For bortfeste kan vedkommende departement gjøre unntak.
3. Kart- og oppmålingsforretning kan alltid forlanges av den som har grunnbokheimel til vedkommende eiendom eller rettighet. Forretning kan også forlanges av erververen, dersom hans eiendomsrett, festerett eller rett til å oppføre bygning er anerkjent ved dom, når dommen er bindende for heimels haveren, eller dersom han har ervervet retten ved ekspropriasjon som er bindende for heimels haveren.
4. Oppmålingen skal i tilfelle slutte seg til kartets faste merker, jfr. § 25, med mindre forretningens bestyrer finner at dette av særlige grunner ikke bør gjøres. Beskrivelse av forretningen med tilhørende kart innføres i en dertil bestemt protokoll, som for hver forretning underskrives av forretningens bestyrer med et kartvitne. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter om kart- og oppmålingsforretninger.
5. Betaling for kart- og oppmålingsforretninger samt eventuelt situasjonskart erlegges etter regulativ som fastsettes ved vedtekt. Betaling for tinglysing erlegges sammen med betaling for forretningen.
6. Bestyreren leverer snarest målebrevet (bekreftet avskrift av protokollen med tilhørende kart) hos tinglytingsdommeren til tinglysing.

§ 57 a.

1. Heimelsbrev på eiendom eller rettighet som nevnt i § 57, første og annet ledd, kan ikke tinglyses og overgang ved arv kan ikke innføres i grunnboken med mindre målebrev er tinglyst tidligere eller blir tinglyst samtidig. Dog kan

det bestemmes i vedtekt at tinglysing og innføring kan foretas når det blir forevist attest fra oppmålingsmyndigheten om at kart- og oppmålingsforretning er begjært og at gebyr for forretningen og tinglygingsgebyr er innbetalt. Oppmålingsmyndigheten kan i så tilfelle forlange at grensene er fastlagt i marken før attest utstedes. 20 aug. Nr. 2.

2. Bebyggelse av noen del av eiendom må ikke finne sted før målebrev er forevist vedkommende bygningsmyndighet. Når byggearbeidet er ferdig, skal den bebygde flate avmerkes på kartet.

3. Viser det seg at en kart- og oppmålingsforretning er uriktig eller ufullstendig, skal oppmålingsmyndigheten rette feilen i protokollen og på målebrevet. Skyldes feilen uriktige oppgaver eller påvisninger fra dem som har møtt som parter ved forretningen, betales et gebyr etter regulativ som fastsettes ved vedtekt. Dersom målebrev er tinglyst, skal oppmålingsmyndigheten også besørge rettelsen tinglyst. De interesserte må få høve til å uttale seg før rettelse blir gjort, og skal ha skriftlig underretning om avgjørelsen. Saken kan bringes inn for vedkommende departement innen 4 uker etter at underretning om avgjørelsen er sendt. 20 aug. Nr. 3.

4. Inntreer det endring i noe forhold som en forretning handler om, påhviler det så vel vedkommende parter som oppmålingsmyndigheten å sørge for at endringen blir inntatt i protokollen og på målebrevet. Er forretningen tinglyst, skal også endringen besørges tinglyst, jfr. dog §§ 58 og 59. Gjelder den grenser eller arealer, skal det i alminnelighet holdes ny forretning, men oppmålingsmyndigheten kan gi fritaking når den anser ny forretning unødvendig.

5. Forpliktelsen til oppmåling m. v. gjelder ikke ved avhending eller bortfeste av større sammenhengende eiendommer så lenge ingen utstyking finner sted. Den gjelder heller ikke ved bebyggelse av slike eiendommer. I tilfelle av tvist mellom grunneieren og bygningsrådet om anvendelsen av denne bestemmelse, avgjøres spørsmålet av fylkesmannen etter at ordføreren har uttalt seg.

§ 58.

3. Eiendommer i by (jfr. § 1) som ikke går inn under den alminnelige matrikkel, kan med bygningsrådets samtykke kreves sammenføyd i grunnboken, når eiendommene har samme eier og etter attest fra oppmålingsjefen ligger i samme kommune og grenser umiddelbart til hverandre. Er noen av eiendommene beheftet kan sammenføring bare skje når enhver rettighetshaver har samtykket og

20 aug.
Nr. 2.

gitt erklæring om rettighetens prioritet i forhold til mulige andre rettigheter, således at det er klart hvilken prioritet de forskjellige rettigheter får etter sammenføyningen.

4. Sammenføyning av eiendommer som for noen del er bebyggt, må ikke finne sted når derved kan framkomme forhold som i brannteknisk eller sanitær henseende er mindre betryggende enn for bygninger er bestemt.

5. Sammenføyning kan bare forlanges av den som har grunnbokheimel til eiendommene.

6. Søknad om sammenføyning, med opplysninger om de forhold som er nevnt i tredje til femte ledd, sendes til bygningsrådet. Samtykker rådet i sammenføyningen, sender det saken til tinglysingsdommeren, som prøver om vilkårene etter tredje og femte ledd er til stede. Finner han at det ikke er lovlig adgang til sammenføyning, avviser han søknaden, og gir søkeren skriftlig underretning om det. Avgjørelsen kan bringes inn for vedkommende departement innen 4 uker etter at underretning er sendt. Ellers anmerker dommeren sammenføyningen i grunnboken. Er eiendomsfortegnelsen for stedet istandbrakt, gir han samtidig underretning om sammenføyningen til den som fører fortegnelsen.

§ 59.

1. Departementet gir forskrifter om gateskilter og husnummerskilter.
2. Hvor det finnes ønskelig kan en eiendoms nummer endres etter vedtak av oppmålingsmyndigheten. Motsetter grunneieren seg endringen avgjøres saken av ordføreren. Underretning om endringen blir å meddele tinglysingsdommeren samt eierne og mulige panthavere.

§ 100.

I røykpiper må ikke anbringes ventilasjonsåpninger.

§ 104, 1 ledd.

Bygninger bestemt til varig opphold for mennesker forbundet med nattopphold, skal være innredd etter en av bygningsrådet godkjent plan. Beboelsesrom, dvs. rom til varig opphold for mennesker forbundet med nattopphold, og alle rom i beboelsesleilighet, derunder kjøkken, skal tilfredsstillende følgende krav:

§ 124, 3.

3. I vedtekt kan det bestemmes at særskilt sakkyndige skal oppnevnes til bruk for bygningsrådet, når det gjelder avgjørelser etter denne paragraf.

II.

20 aug.

Nr. 2.

Denne lovs §§ 13, punkt 1, annet ledd, og 15, annet ledd, får ikke anvendelse i de tilfelle som er nevnt i lov om eiendomsrettens begrensning i naboforhold av 27 mai 1887 § 7, første punktum, jfr. § 13, første ledds siste punktum.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om endring i lov om brannvesenet 20 aug.
av 15 august 1908. . Nr. 3.

Følgende bestemmelser skal heretter lyde slik:

§ 1.

1. Hvor denne lov gjelder (jfr. kap. IX) skal det være et brannstyre. Dette skal bestå av politimesteren — eller, hvor det er eller av vedkommende departement blir bestemt, lensmannen — brannsjefen og ett, så vidt mulig bygningskyndig, medlem med personlig varamann som oppnevnes av ordføreren blant formennene i møte med disse.

Oppnevning skjer for samme tidsrom som formennene oppnevnes for og foretas av den nyoppnevnte ordfører. Oppnevning før 1 januar 1943 skjer dog bare inntil dette tidspunkt.

2. Brannsjefen er formann i styret. Ved hans forfall møter brannsjefens stedfortreder.

Ved politimesterens (lensmannens) forfall møter politifullmektigen (lensmannsfullmektigen).

3. Formannen har den myndighet og de plikter som etter denne lov tilligger brannstyret.
4. På møte i brannstyret må minst to av medlemmene være til stede.

Formannen eller den han bestemmer legger fram for brannstyrets medlemmer de saker som etter denne lov avgjøres av brannstyret. Medlemmene er pliktige til å uttale seg, men formannen gjør vedtak etter eget omdømme. Er et medlem uenig i det vedtak formannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Gjør han ikke det, anses han som enig med formannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

20 aug. Ved møte i brannstyret bokføres forhandlingene. Ved mø-
Nr. 3. tets slutning leses det bokførte opp og møteboken under-
skrives av de medlemmer som har tatt del i møtet.

§ 7 oppheves.

§ 13. Ordføreren kan i møte med formennene overlate til
brannsjefen å utferdige de påbud som han finner påkrevd for
å få rettet de mangler som er nevnt i § 12, annet ledd, —
dog bare når de er funnet i bygninger som ikke er opptatt
på fortegnelsen etter § 3.

§ 55, 2 ledd.

Brannstyrets og brannsjefens avgjørelser kan påankes
til vedkommende departement. Pålegg som brannsynet gir
kan bare påankes til brannstyret. Gitte påbud må dog straks
etterkommes med mindre vedkommende myndighet samtykker
i utsettelse inntil avgjørelse av høyere instans foreligger.

§ 66. Når denne lov gjøres gjeldende for byer uten eget
kommunestyre eller for strøk på landets grunn, tilligger det
herredstyret å utføre det som i denne lov er tillagt bystyret
(magistraten, magistrat og formannskap eller formann-
skapet), hvis ikke annet blir bestemt, jfr. § 64.

Hvis herredstyret ikke ønsker å overta utgiftene med
strøkets brannvesen eller det av andre grunner anses hen-
siktsmessig kan vedkommende departement bestemme at strø-
ket overgår til egen kommune (brannkommune) i de anlig-
gender som er omhandlet i denne lov. I herredstyrets sted
trer i dette tilfelle bygningsnemnden, såfremt strøket utgjør
egen bygningskommune, og i motsatt fall en brannemnd på
3 medlemmer.

De regler som lov av 22 februar 1924 om bygningskom-
muner gir i post 2—5, jfr. forordning av 2 oktober 1941, får
tilsvarende anvendelse for denne brannemnd. Det samme gjel-
der reglene om bygningsnemndens adgang til å utlikne ut-
gifter på huseierne.

§ 67. Nytt siste ledd.

Forskrifter til supplering av loven kan utferdiges av ved-
kommennde departement.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov*) om endring i lov av 19 mars 1942 20 aug.
om offentlige slaktehus, offentlig kjøtt- Nr. 4.
kontroll m. v.

I lov av 19 mars 1942 om offentlige slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. gjøres følgende endringer:

§ 14 skal lyde:

Ferskt kjøtt, flesk og organer fra de i § 12 nevnte dyreslag, som den offentlige kjøttkontroll finner kan brukes til mat for folk, skal etter undersøkelsen stemples etter nærmere regler fastsatt av departementet, men skal ellers kasseres og tas vare på av kontrollveterinæren, som er ansvarlig for at det enten tilintetgjøres eller leveres til teknisk bruk. Hvis varen leveres til teknisk bruk, skal eieren ha en forholdsmessig betaling for den.

§ 21 skal lyde:

Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring av denne lov. Det kan således bl. a. bestemme at det for kjøtt og flesk m. v., så vel fra inn- som utland, skal gis opplysninger om kjøttets og fleskets opprinnelse m. v., de dyrs tilstand i levende live som produktene stammer fra m. v., og at det skal følge med varen attester herom. Veterinærdirektøren fastsetter skjema for slike attester. Når departementet bestemmer det, oppnevner ordføreren i møte med formennene blant personer som er bosatt innen kommunen for 2 år en eller flere synsmenn til — etter nærmere regler som departementet fastsetter — å foreta besiktigelse av husdyr som skal slaktes. Om vilkårene for å kunne oppnevnes til synsmann, retten til å nekte å ta imot oppnevning og om tap av vervet gjelder reglene i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovenes §§ 3 og 5.

Videre kan departementet fastsette en minstevekt for de kjøtt- og fleskestykker som innføres i oppdelt tilstand og forby bruk av andre konserveringsmidler enn salt.

Etter anbefaling av vedkommende ordfører i møte med formennene, kan departementet bestemme at kjøtt og flesk m. v. av visse arter av dyr eller kjøtt og flesk m. v. som ikke uten betingelse godkjennes av den offentlige kjøttkontroll skal forhandles i egne lokaler. Departementet gir nærmere forskrifter om dette.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

20 aug. **Lov*)** om endring i lov av 5 mars 1942
Nr. 5. om ekspropriasjon av fast eiendom m. v.
til det offentlige.

I lov av 5 mars 1942 om ekspropriasjon av fast eiendom
m. v. til det offentlige gjøres følgende endringer:

I § 1 tilføyes som nytt tredje og fjerde ledd:

I samband med avståing etter første ledd kan også hos
enhver kreves avstått eiendomsrett eller bruksrett til løsøre,
som anses nødvendig for den bruk som skal gjøres av eien-
dommen.

Også ellers kan, når tvingende grunner foreligger, løs-
øre kreves avstått når det er nødvendig for offentlig kontor
eller virksomhet.

I § 5 tilføyes som nytt annet ledd:

Finner ekspropriasjonen sted med hjemmel i § 1, fjerde
ledd, kan eksproprianten i stedet for å kreve erstatningen fast-
satt ved skjønn, få erstatningen fastsatt av kontrollnemnden,
hvis avgjørelse er endelig.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

20 aug. **Lov*)** om midlertidig tillegg til lov om
Nr. 6. inngåelse og oppløsning av ekteskap av
31 mai 1918.

Lysing kan uten hinder av lov om inngåelse og opp-
løsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 12, annet ledd, begjæres
hos dertil berettiget prest i statskirken også på annet sted
i riket enn der hvor en av brudefolkene bor eller oppholder seg.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

20 aug. **Lov*)** om advarsel for trafikkforseelser.
Nr. 7. § 1. For forseelse mot lov om vegvesenet av 21 juni 1912

§ 69, jfr. § 68 og de ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938
fastsatte trafikkregler, kan politiet på stedet gi den skyldige
skriftlig advarsel i stedet for å gjøre forseelsen til gjenstand
for vanlig strafforfølgning.

Slik advarsel anses ikke som straff.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

§ 2. For advarsel som blir gitt i medhold av § 1, betaler den skyldige gebyr til staten med kr. 1. 20 aug. Nr. 7.

Betalingen skjer mot kvittering som skal angi hvori overtredelsen består med opplysning om tid og sted samt den bestemmelse som er overtrådt.

Hvis gebyret ikke betales innen en fastsatt frist etter at advarselen er gitt, forfølges forseelsen på vanlig måte.

§ 3. Advarsel etter denne lov gis av en politiembetsmann eller etter dennes bemyndigelse av en underordnet polititjenestemann.

Beslutning av underordnet tjenestemann om å tildele advarsel kan gjøres om av overordnet politiembetsmann.

§ 4. Politidepartementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om brigde i lov om ulukketrygding for fiskarar frå 10 desember 1920. 20 aug. Nr. 8.

I.

I lov om ulukketrygding for fiskarar av 10 desember 1920 § 12 vert set til som ny andre led:

Med samtykke frå Sosialdepartementet kan noko av inntektene til trygdinga, men ikkje meir enn kr. 2 for året for kvar manntalsford fiskar, brukast til å greie den premien som fiskarane skal svara etter § 25 i forordning om krigspensjonering av sivilpersoner frå 9 desember 1941.

II.

Denne regelen skal gjelda frå 1 januar 1942.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om straff for unnlatelse av å etterkomme pålegg om å fremvise eller avlevere hester. 20 aug. Nr. 9.

Den som unnlater å etterkomme pålegg fra offentlig myndighet om å fremvise eller avlevere hest, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

20 aug. Landbruksdepartementet kan fastsette nærmere regler
Nr. 9. om fremvisingen og avleveringen.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

20 aug. Midlertidig lov *) om rasjonering av elek-
Nr. 10. trisk energi.

§ 1. Arbeidsdepartementet eller den det bemyndiger kan gi de bestemmelser om begrensning av forbruket av elektrisk energi som finnes påkrevd for å sikre den best mulige utnyttning og fordeling.

§ 2. For å gjennomføre en effektiv innskrenkning i forbruket av elektrisk energi kan Arbeidsdepartementet pålegge eller gi elektrisitetsverkene adgang til å belaste forbruk over et tillatt maksimum med en særskilt avgift i tillegg til tariffprisen. Departementet fastsetter avgiftens størrelse og bestemmer hva de innkomne avgiftsbeløp skal anvendes til.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hustad.

R. J. Fuglesang.

20 aug. Lov *) om tvungen alkoholundersøkelse
Nr. 11. av tilskadekomne m. fl. ved trafikkulykker.

Ved trafikkulykker og trafikkuhell av enhver art kan politiet framstille for læge tilskadekomne og andre som kan tenkes å ha medvirket til ulykken eller uhellet når det er grunn til å anta at vedkommende er påvirket av alkohol, eller politiet finner det ønskelig av hensyn til sakens oppklaring. Ved undersøkelsen kan lægen etter forlangende av politiet ta blodprøve uten hensyn til om vedkommende samtykker.

Politidepartementet gir nærmere regler om slik lægeundersøkelse og hva dermed står i forbindelse.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hustad.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

Lov *) om organisasjoner og foreninger 20 aug.
m. v. Nr. 12.

I samsvar med § 3, 2 ledd, i Ministerpresidentens kunn-
gjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder
uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Organisasjoner og foreninger skal ledes i samsvar
med de krav som hensynet til folkets og statens felles gagn
stiller. Innenriksdepartementet fører tilsyn med at dette gjen-
nomføres.

Unntatt fra bestemmelsene i loven er selskaper og andre
personsammenslutninger med overveiende ervervsformål.

Innenriksdepartementet kan gi nærmere forskrifter om
hvilke organisasjoner og foreninger som omfattes av denne
lov, og avgjør i tvilstilfelle om en forening eller organisasjon
går inn under loven.

§ 2. For hele riket opprettes et offentlig register, hvori
— etter nærmere bestemmelse av Innenriksdepartementet —
her i riket hjemmehørende organisasjoner og foreninger med
lovlig formål skal opptas.

Innenriksdepartementet gir alle nærmere forskrifter an-
gående registerføringen, således om hvorledes registret skal
innrettes, om meldingsplikt og meldingenes innhold, om kon-
troll og opplysningsplikt, om betaling for registrering — her-
under om årlig avgift for å stå innført i registret — og for
meddelelse fra registret.

Beløp som blir innbetalt i henhold til forskrifter etter
2 ledd avsettes til et fond som forvaltes av Innenriksdeparte-
mentet og hvis midler etter departementets nærmere bestem-
melse anvendes til dekning av utgiftene ved registerføringen
og til fordel for bestemte landsgagnlige formål, fortrinnsvis
knyttet til organisasjons- og foreningslivet.

Stiftelse eller oppløsning av meldepliktig organisasjon
eller forening og vedtak angående forhold som pliktes anmeldt,
må for å bli gyldig være godkjent av registerføreren og ført
inn i registret.

§ 3. Vedtekter (statutter) for en organisasjon eller fore-
ning skal alltid — foruten de bestemmelser som kreves
ifølge annen lov eller ellers gjeldende regler eller som organi-
sasjonen eller foreningen finner hensiktsmessige — inneholde
bestemmelse om:

- 1) Dens formål,
- 2) dens sete (verneting),

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1 nr. 48.

- 20 aug. 3) hvem som forplikter den med sin underskrift,
Nr. 12. 4) bokføring og revisjon,
5) hvordan det skal forholdes ved eventuell oppløsning.

For organisasjoner eller foreninger hvis vedtekter (statutter) ikke inneholder de ifølge første ledd nødvendige bestemmelser, skal denne mangel avhjelpes innen 2 måneder etter denne lovs ikrafttrede.

Beslutning som treffes av styret eller annet ledende organ i en organisasjon eller forening skal for å bli gyldig føres inn i en bok, og underskrives av den eller de personer som har truffet beslutningen. Er denne truffet av flere enn 10 personer, kan møtets leder oppnevne 3 personer til å foreta underskriften.

§ 4. Innenriksdepartementet kan treffe beslutning om enhver forføyning som finnes nødvendig for å gjennomføre at en organisasjon eller forening ledes i samsvar med § 1. Departementet kan om nødvendig beslutte oppløsning av en organisasjon eller forening og inndraing av dens midler. Inndraingen skjer til fordel for statskassen, med mindre departementet bestemmer at de inndratte midler skal stilles til rådighet for formål av betydning for fremme av bestemt landsgagnlig virksomhet, fortrinsvis knyttet til organisasjons- eller foreningslivet.

Gjelder forføyningen organisasjon eller forening hvis formål går inn under et annet departements fagområde, treffes beslutningen av vedkommende fagdepartement i samråd med Innenriksdepartementet. I tilstiltfelle avgjør Ministerpresidenten hvilket departementets fagområde en organisasjons eller forenings formål går inn under.

Forføyningen kan gjennomføres uten hinder av de vedtekter som gjelder eller de beslutninger som er fattet for vedkommende organisasjons eller forenings virksomhet eller tiltak.

Det departement under hvis fagområde formålet for en personsammenslutning av annen art enn ovenfor nevnt, et fond, et legat eller en stiftelse inngår, kan i samråd med Innenriksdepartementet bestemme at foranstående bestemmelser skal få tilsvarende anvendelse på disse.

§ 5. Endring i sammensetningen av ledelsen for hovedforbund av næringsdrivende eller av næringsorganisasjoner må for å bli gyldig godkjennes av vedkommende fagdepartement. Inntil utgangen av året 1943 er det ikke adgang til å melde seg ut av eller nedlegge verv som noen innehar innen ledelsen av sånt forbund eller annen organisasjon eller forening som er knyttet til næringslivet og tjener næringsinteresser.

Vedkommende fagdepartement kan pålegge organisasjon

eller forening som nevnt i første ledd å utføre visse oppgaver. 20 aug.
I forbindelse med sånt pålegg kan departementet tildele orga- Nr. 12.
nisasjonen eller foreningen den myndighet som trengs for å
gjennomføre oppgavene.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende fagdepartement — i
samråd med Innenriksdepartementet — om hovedforbund, or-
ganisasjon, forening eller verv omfattes av bestemmelsene i
første ledd.

§ 6. I samråd med Innenriksdepartementet kan det
departement under hvis fagområde formålet for vedkommende
organisasjon eller forening inngår, beslutte at enhver som
gjennom sitt yrke, sin beskjeftigelse eller ervervsinteresse
har bestemt tilknytning til en organisasjons eller forenings
formål, i og med utøvingen av yrket eller beskjeftigelsen eller
i kraft av interessefellesskapet er medlem av vedkommende
organisasjon eller forening.

I samråd med Innenriksdepartementet gir vedkommende
fagdepartement for hvert enkelt tilfelle nødvendige forskrif-
ter om gjennomføringen av bestemmelse etter første ledd.

Medlemskontingent til organisasjon eller forening som
er omhandlet i første ledd, eller hvori medlemskap er påbudt
ved særskilt lov, kan drives inn på samme måte som fast-
satt for skatt av formue og inntekt til stat og kommune.

I samråd med Innenriksdepartementet kan vedkommende
fagdepartement utferdige nærmere forskrifter til utfylling og
gjennomføring av denne bestemmelse.

§ 7. En organisasjon eller forening kan ikke uten god-
kjenning av vedkommende fagdepartement med Innenriks-
departementets samtykke rettsgyldig stille sine midler til dis-
posisjon for øyemed som ikke omfattes av dens vedtektsmes-
sige formål, dersom det gjelder beløp på over kr. 5 000, eller
som tilsammen i et kalenderår utgjør mer enn 10 % av dens
formue. I tvilstilfelle avgjør vedkommende fagdepartement
i samråd med Innenriksdepartementet om øyemedet omfattes
av formålet.

§ 8. Finner vedkommende fagdepartement at midler som
tilhører en organisasjon eller forening er disponert i strid med
§ 7, kan det med Innenriksdepartementets samtykke beslutte
at disse helt eller delvis inndras til fordel for statskassen
eller anvendes til fordel for bestemt landsgagnlig virksomhet,
fortrinnsvis knyttet til organisasjons- eller foreningslivet.

Er midlene ikke i behold, kan et tilsvarende beløp etter
vedkommende fagdepartements bestemmelse inndras hos den
eller dem som har foretatt eller medvirket til den ulovlige dis-
posisjon eller på hvis vegne disposisjonen er foretatt. Beløpet
kan etter departementets oppgave drives inn ved utpanting.

20 aug. § 9. Medlem av organisasjon eller forening er pliktig til
 Nr. 12. å motta verv som tillitsmann i denne. Rett til å kreve seg
 fritatt har den som har fylt 65 år eller som har gjort tjene-
 neste som tillitsmann i det tidsrom for hvilket han er opp-
 nevnt, dog minst 1 år etter denne lovs ikrafttreden.

§ 10. Forføyninger som treffes med hjemmel av denne
 lov gir ikke grunnlag for skadeerstatningskrav og kan ikke
 prøves av domstolene.

§ 11. Det påligger enhver offentlig myndighet innen sitt
 sakområde å medvirke til gjennomføring av forføyninger og
 bestemmelser som treffes etter denne lov.

§ 12. Den som overtrer denne lov eller forskrifter eller
 påbud utferdiget i medhold av loven eller medvirker hertil,
 straffes med bøter inntil kr. 100 000, eller med fengsel inn-
 til tre år eller med begge deler. Er overtredelse begått av
 noen som har del i ledelsen av en organisasjon eller forening,
 kan organisasjonen eller foreningen ved dommen ilegges
 medansvar for bøtebeløpet. Overtredelser etter denne paragraf
 forfølges etter straffeprosesslovens regler om forseelser.

§ 13. Fra denne lovs ikrafttreden oppheves lov av 1 juni
 1934 om foreningsregister, foreningsforordningen av 17 juni
 1941 og lov av 19 februar 1942 om utpantingsrett for med-
 lemskontingent til visse yrkesforeninger.

Denne lov medfører ingen endring i forordning av 20 mai
 1941 om beskyttelse av norsk idrett.

§ 14. Denne lov trer i kraft straks.

I tiden inntil 1 år etter denne lovs ikrafttreden er det
 ikke adgang til å treffe beslutning om oppløsning av organi-
 sasjon eller forening uten at det på forhånd er innhentet
 samtykke av vedkommende departement og Innerriksdeparte-
 mentet.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

20 aug.

Ministerpresidentens beslutning.*)

I henhold til lov om fangst av hval av 16 juni 1939 § 3
 bemyndiges Handelsdepartementet til å utferdige for-
 skrifter angående behandlingen av kjøtt og spekk av hval.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

Ministerpresidentens beslutning.

20 aug.

Sjefen for Finans- og tolldepartementet gis herved **bemyndigelse** til inntil videre i særlige tilfelle å dispensere fra bestemmelsene om aldersgrense ved fast ansettelse som tollassistent, jfr. reglement for tollkontrollørklassens rekruttering og fagutdannelse m. v. av 20 november 1936 §§ 3 og 11.

Oslo 20 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om vedtekt 21 aug.
til bygningslovens § 48 for **Fauske** herred, Nordland fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 21 aug.
gjennomføring av husleieloven i **Risør**, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om lukningsved- 21 aug.
tekt for utsalgsteder i **Lensvik** herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at lov 24 aug.
om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres gjeldende for hele **Norderhov** herred, Buskerud fylke.

Forordning. *) (Forsyningsdepartementet.)

25 aug.

Istandsettelse og bygging av potetkjellere.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Når Forsyningsdepartementet av hensyn til bergingen av landets potetavling krever det, plikter enhver produsent av poteter innen den frist som fastsettes, å istandsette eller bygge slik potetkjeller eller annen skikket lagerplass som departementet foreskriver for lagring av produsentens potetavling.

Departementet kan overdra sin myndighet etter bestemmelsen i første ledd til andre.

§ 2. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse er straffbar, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

*) Kunngj. 28 august i Lovtid. 1 nr. 46.

26 aug. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende i Kinn herred, Sogn og Fjordane fylke.

26 aug. **Skrivelse**)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Gran herred, Oppland fylke.

26 aug. **Skrivelse**)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Østre Toten herred, Oppland fylke.

27 aug. **Lov**)** om bridge i § 20 i lov om motorvogner frå 20 februar 1926.

Lov om motorvogner frå 20 februar 1926 § 20 skal lyda:

Kjørefarten ska alltid vera tilmåta soleis at han ikkje kan valda fåre for ulukkor av noko slag, og at trafikken minst mogleg kjem i ulag.

Nærare fyresegner om kjørefarten kan fastsetjast i trafikkreglar som vert gjevne i samhøve med veglovi.

I serhøve kan Arbeidsdepartementet gjeva mellombels fyresegner om kjørefarten for motorvogn. Slike fyresegner kan fastsetjast for heile landet eller for visse område.

Oversettelse til riksmål:

Lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 20 skal lyde:

Kjørefarten skal alltid være avpasset således at den ikke medfører fare for ulykker av noen art, og at trafikken minst mulig forstyrres.

Nærmere forskrifter om kjørefarten kan fastsettes i trafikkregler som utferdiges i henhold til vegloven.

I særlige tilfelle kan Arbeidsdepartementet gi midlertidige forskrifter om kjørefarten for motorvogn. Slike forskrifter kan fastsettes for hele landet eller for visse områder.

Oslo 27 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hustad.

R. J. Fuglesang.

27 aug. **Ministerpresidentens beslutning.**)**

Arbeidsdepartementets sjef gis herved bemyndigelse til i medhold av § 12, 1 punktum, i lov av 9 juni 1903 om anlegg for telegraf, telefon og liknende meddelelsesmidler å meddele samtykke til at de i nevnte lov med seinere

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1 nr. 48.

**) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

tilleggslover gjeldende forskrifter med unntak av §§ 3 og 5 27 aug. gjøres anvendelige også for private telefonanlegg som gis konsesjon.

Oslo 27 august 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hustad.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om brigde i 27 aug. fiskereglane for Øystre Slidre, Opland fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 27 aug. gjennomføring av husleieloven i Stryn herred, Sogn og Fjordane fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 27 aug. gjennomføring av husleieloven i Vikna herred, Nord-Trøndelag fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 27 aug. gjennomføring av husleieloven i Kvæfjord herred, Troms fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning. *) (Arbeidsdepartementet.)

28 aug.

Endring i forskriftene for elektriske anlegg.

I samsvar med lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 § 2, jfr. regjeringens resolusjon av 4 juli 1929, har departementet bestemt at § 499 i forskrifter for elektriske anlegg av 29 desember 1939 heretter skal lyde således:

I kinematografers maskinrom kan anvendes rørtråd, omflettet blykabel, armert blykabel eller tilsvarende godkjent kabeltype eller ledninger i rør.

Til bevegelige ledninger kan anvendes gummislangeledning NMH.

Apparater og sikringer skal være beskyttende kapslet. I store maskinrom kan dog sikringer anbringes på åpne tavler.

Brytere, koblingsbokser og stikkontakter kan være i alminnelig utførelse.

Belysningsarmaturer må være i lukket utførelse hvor de kan komme i nærhet av brennbar film. For øvrig kan de være i åpen utførelse med dyp skjerm.

Motorer kan være i alminnelig utførelse når de anbringes således at antennelse av brennbar film ikke kan finne sted. Motorer må fastmonteres.

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1 nr. 48.

**) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

28 aug. Varmeapparater skal være av type A eller B (se § 461). De skal være tett kapslet og ha glatt overflate og skal fastmonteres (se for øvrig § 490).

Strømtilførsel til projeksjonsapparater og til den øvrige installasjon i maskinrom må skje ved særskilte tilførselsledninger med egne sikringer anbrakt på hovedapparatavlen for kinematografen.

28 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Grimstad, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

24 aug. **Overenskomst** om postutvekslingen mellom

29 aug. det norske postverk og det tyske rikspostverk. **)

Artikkel 1

I postutvekslingen mellom Norge og det tyske rike (inkl. Protektoratet Böhmen og Mähren og Generalguvernementet) gjelder til enhver tid bestemmelsene i Verdenspostkonvensjonen og de internasjonale postoverenskomster med tilhørende ekspedisjonsreglementer, for så vidt ikke annet er fastsatt ved nedenstående bestemmelser eller senere avtaler.

Artikkel 2

Det gjelder følgende takster:

Sendingens art	Vektsatser	Porto	
		norsk	tysk
1	2	3	4
Brev	inntil 20 g ...	20 øre	12 Rpf
	over 20 til 250 g ...	40 »	24 »
	» 250 » 500 g ...	80 »	40 »
	» 500 » 1000 g ...	120 »	60 »
Brevkort			
enkelt		15 »	6 »
med betalt svar ..		30 »	12 »
Småpakker	(inntil 1000 g)...	80 »	40 »

For trykksaker, forretningspapirer og vareprøver anvender det norske postverk de norske takster i den internasjonale utveksling og det tyske rikspostverk de innenrikske tyske takster.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

**) Avsluttet med heimel i Ministerpresidentens beslutning av 2 juli 1942.

Abkommen über den Postdienst zwischen 24 aug.
der Deutschen Reichspost und der Norwe- 29 aug.
gischen Postverwaltung.

Artikel 1

Im Postdienst zwischen dem Deutschen Reich (einschliesslich Potektoratet Böhmen und Mähren und Generalgouvernement) und Norwegen gelten die Vorschriften des jeweiligen Weltpostvertrags und der Nebenabkommen nebst den zugehörigen Vollzugsordnungen, soweit durch die nachfolgenden Bestimmungen oder spätere Vereinbarungen nichts anderes festgesetzt ist.

Artikel 2

Es gelten folgende Gebühren:

Gegenstand	Gewichtsstufen	Gebühren	
		deutsche	norwegische
1	2	3	4
Briefe	bis 20 g ...	12 Rpf	20 Øre
	über 20 » 250 g ...	24 »	40 »
	» 250 » 500 g ...	40 »	80 »
	» 500 » 1000 g ...	60 »	120 »
Postkarten			
einfache		6 »	15 »
mit Antwort		12 »	30 »
Päckchen	(bis 1000 g)...	40 »	80 »

Für Drucksachen, Geschäftspapiere und Warenproben wendet die Deutsche Reichspost die innerdeutschen Gebührensätze und die Norwegische Postverwaltung die norwegischen Gebühren des zwischenstaatlichen Dienstes an.

24 aug. For blad og tidsskrifter som utgis i de kontraherende
29 aug. land og sendes direkte fra utgiverne eller deres agenter, skal
gjelde de nedsatte takster i Verdenspostkonvensjonen, for så
vidt disse er lavere enn takstene etter 2net avsnitt.

Brevsendinger er tillatt inntil den maksimumsvekt som
er fastsatt i Verdenspostkonvensjonen. Hvis de overskrider
den vekt som er angitt i 1ste avsnitt, takseres de i sin helhet
etter Verdenspostkonvensjonen.

Artikkel 3

Ved befordring av tyske brevpostsendinger over Norge
og av norske brevpostsendinger over Tyskland til bortenfor-
liggende land (inkl. uteneuropeiske land) gir begge postverk
avkall på de til enhver tid i Verdenspostkonvensjonen fast-
satte landtransittavgifter.

Artikkel 4

Denne overenskomst trer i kraft 1 september 1942. Den
skal gjelde på ubestemt tid med en oppsigelsesfrist av tre
måneder. De kontraherende parter kan etter gjensidig over-
enskomst til enhver tid endre de enkelte bestemmelser uten
at det av den grunn er nødvendig å gå til oppsigelse av selve
overenskomsten.

Artikkel 5

Denne overenskomst er avfattet på norsk og på tysk.
Begge tekster gjelder som originale.

Oslo 29 august 1942.

Berlin 24 august 1942.

For Det norske poststyre

For Den tyske rikspost

Svein Svensen,
postdirektør.

Ohnesorge,
rikspostminister.

Für Zeitungen und Zeitschriften, die in den vertrag- 24 aug.
schliessenden Ländern herausgegeben und unmittelbar von 29 aug.
den Verlegern oder deren Beauftragten versandt werden, sind
die ermässigten Gebühren des Weltpostvertrags insoweit
anzuwenden, als diese niedriger sind als die Gebührensätze
nach Absatz 2.

Briefsendungen sind bis zu dem im Weltpostvertrag fest-
gesetzten Höchstgewicht zugelassen. Soweit sie das im Absatz
1 angegebene Gewicht überschreiten, unterliegen sie den
vollen Gebühren des Weltpostvertrags.

Artikel 3

Bei der Beförderung von Briefsendungen des deutschen
Dienstes über Norwegen und des norwegischen Dienstes über
Deutschland nach dritten Ländern (einschliesslich der ausser-
europäischen Länder) verzichten beide Verwaltungen auf die
in dem jeweils geltenden Weltpostvertrag festgesetzten Land-
durchgangsgebühren.

Artikel 4

Dieses Abkommen tritt am 1. September 1942 in Kraft.
Es gilt auf unbestimmte Zeit mit einer Kündigungsfrist von
drei Monaten. Die Vertragschliessenden können einzelne Be-
stimmungen jederzeit im gegenseitigen Einverständnis ändern,
ohne dass es deswegen einer Kündigung des Abkommens selbst
bedarf.

Artikel 5

Dieses Abkommen wird in deutscher und norwegischer
Sprache ausgefertigt. Beide Fassungen gelten als Urschrift.

Berlin 24 August 1942.

Oslo 29 August 1942.

Für die Deutsche Reichspost

Für die Norwegische Post-
verwaltung

Ohnesorge,

Svein Svensen,

Der Reichspostminister.

Der Generaldirektor.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med 29 aug.
heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom
av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni
1920 nr. 1, fastsettes at Nøtterøy herred, Vestfold fylke,
skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av for-
enings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til be-
boelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 47.

31 aug. Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Ringsaker herred, Helmark fylke.

1 sept. Forordning. *) (Handelsdepartementet.)

Utsettelse av svenneprøver i frisør- og skjønnhetspleiefagene.

I medhold av lov av 25 juli 1913 om håndverksnæring § 30, siste ledd, jfr. Ministerpresidentens beslutning av 9 april 1942, bestemmes:

Inntil 1 mars 1943 skal det ikke være adgang til å avlegge de i svenneprøveplakat av 25 oktober 1918 med senere endringer, jfr. Handelsdepartementets forordning av 6 juni 1942 § 2, fastsatte fullstendige svenneprøver for damefrisører og skjønnhetspleiere og for herrefrisører og skjønnhetspleiere, og de i nevnte forordnings § 3 fastsatte tilleggsprøver i skjønnhetspleie.

Handelsdepartementet vil i særlige tilfelle tillate svenneprøve avlagt uten hinder av denne bestemmelse.

Denne forordning trer i kraft straks.

1 sept. Forordning. **) (Politidepartementet.)

Forskrifter til gjennomføring av lov om advarsel for trafikkforseelser av 20 august 1942.

§ 1. Den i lov om advarsel for trafikkforseelser av 20 august 1942 § 1 nevnte skriftlige advarsel («advarsel med gebyr») kan bare tildeles av de polititjenestemenn som blir særskilt bemyndiget til det av politipresident eller politimester og på de i følgende paragrafer fastsatte skjemaer.

§ 2. Betaler den som advares, gebyret på stedet, skal han utleveres skjema I (kvittering) i utfyllt og underskrevet stand. Dette skjema skal ha sånn ordlyd:

Advarsel med gebyr:

(Skjema 1 — kvittering)

Hr/fru/frk. (etternavn) (fornavn)
Bopel
Alder: år
De har den kl. i
..... overtrådt trafikkreglene av 27 mai
1938 (Trafikkvedtekten for) §§
ved

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1 nr. 48.

**) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

På grunn av denne overtredelse meddeles Dem herved en 1 sept. alvorlig advarsel. De pålegges herfor å betale kr. 1 i gebyr. I gjentakelsestilfelle vil De risikere bøtleggelse.

Gebyr kr. 1 betalt.

Anm. (politistasjonens stempel)
 den 19.
 (underskrift)

§ 3. Hvis den som advares, ikke betaler gebyret på stedet, skal han oppfordres til å betale dette personlig eller ved bud på stedets politistasjon innen 2 dager fra utferdigelsen. Oppfordringen skal skje ved utfylling av skjema II (innkalling) med sånn ordlyd:

Advarsel med gebyr:
 (Skjema 2 — innkalling)

Hr/fru/frk. (etternavn) (fornavn)
 Bopel
 Født. i
 De har den kl. i
 overtrådt trafikkreglene av 27 mai
 1938 (Trafikkvedtekten for) §§
 ved

På grunn av denne overtredelse meddeles Dem herved en alvorlig advarsel. De pålegges herfor å betale et gebyr stort kr. 1 innen 2 — to — dager fra utferdigelsen på
 (politistasjonens stempel)

I gjentakelsestilfelle vil De risikere bøtleggelse. Ved betalingen må denne seddel medbringes. Beløpet kan ikke sendes i posten. Betales ikke gebyret, blir forelegg utferdiget.

Anm. Utferdiget den
 (politistasjonens stempel)
 (underskrift)

§ 4. Adgangen til å tildele «advarsel med gebyr» blir bare å nytte når vedkommende gripes i en klar og utvilsom overtredelse. Den skal ikke anvendes hvor det kan bli tale om etterfølgende erstatningsoppgjør i anledning av en trafikkulykke.

1 sept. § 5. Er overtrederen under 14 år skal det ikke utfærdiges «advarsel med gebyr». I stedet kan vedkommende sammen med verje innkalles til å møte på politistasjonen for der å bli advart muntlig.

§ 6. Den omgjøring som er nevnt i lovens § 3, annet ledd, kan politiembetsmannen også treffe av eget tiltak. Slik omgjøring på foranledning av den advarte kan bare skje så lenge han ikke har betalt gebyret. Omgjøringen kan gå ut på at advarselen frafalles, eller at forelegg i stedet blir å utfærdige.

1 sept. **Forordning.*)** (Forsyningsdepartementet.)

Omsetning og forsendelse av grønnsaker.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning av livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med grønnsaker menes i denne forordning kål av alle slag, gulerøtter, neper, selleri, purre, rødbeter, matløk, meloner, tomater, agurker, persille, spinat, erter og bønner, gresskar, pastinakk, jordskokk, pepperrot og rabarbra.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan fastsette at bestemmelsene i forordningen helt eller delvis også skal gjelde kålrot.

§ 2. Som produsent regnes enhver som dyrker grønnsaker på egen eller leid jord og som selv eller ved egne arbeidere utfører den alt overveiende del av arbeidet.

§ 3. Produsent som dyrker grønnsaker på et større samlet areal enn 0,5 dekar plikter å selge produksjonen av den del av arealet som overstiger 50 m² pr. husstandsmedlem

- 1) i produsentens egen husstand,
- 2) i husstanden hos dem av produsentens faste jordbruksarbeidere som ikke selv dyrker grønnsaker, og
- 3) hos kårfolk og bortforpakter som produsenten i henhold til kontrakt plikter å levere grønnsaker til.

Salg som omhandlet i denne paragraf skal skje i samsvar med de direktiver som gis av Grønnsaksrådet. Dette kan innenfor rammen av bestemmelsene i første ledd fastsette det minstekvantum som produsenten skal selge.

§ 4. Det er forbudt for produsent å selge eller på annen måte overdra eller levere grønnsaker uten tillatelse fra Grønnsaksrådet. Dette forbud gjelder også levering til oppfyllelse av salgs- eller leveringsavtaler inngått før denne forordning trådte i kraft.

Torgsalg av grønnsaker er forbudt fra og med 15 september 1942.

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

Unntatt fra forbudet i første ledd er levering til dem 1 sept.
av produsentens faste jordbruksarbeidere som ikke selv dyrker grønnsaker og til oppfyllelse av kår- og forpaktingskontrakter, jfr. § 3.

§ 5. Grønnsaksrådet fordeler mellom kommuner og konserveringsbedrifter det kvantum grønnsaker som produsentene skal selge etter bestemmelsene i § 3.

Til grunn for tildelingen til konserveringsbedriftene legges forbruket i 1941, dog så at bedrifter som ved denne forordnings ikrafttreden har sluttet dyrkingskontrakter med produsenter skal ha fortrinnsrett for så vidt angår oppfyllelse av kontraktene.

§ 6. Fordelingen innen kommunen foretas av forsyningsnemnda.

På steder hvor det er grossister godkjent av prisformannen for grønnsaker skjer fordelingen mellom disse i forhold til det antall husstandsmedlemmer den enkelte grossists detaljistikunder representerer. På steder hvor det ikke er godkjente grossister, fordeles grønnsakene direkte mellom detaljistene.

Grossistene plikter å fordele alle de grønnsaker de mottar mellom sine detaljistikunder i forhold til det antall husstandsmedlemmer den enkelte detaljist representerer.

§ 7. Fra og med 15 september 1942 er det forbudt for detaljister i alle

- 1) byer,
- 2) ladesteder med eget kommunestyre, og
- 3) de landkommuner hvor forsyningsnemnda med fylkesforsyningsnemndas samtykke bestemmer det

å selge eller på annen måte overdra eller levere grønnsaker til andre enn faste kunder.

Fast kunde er den som har innlevert til detaljisten foreskrevet legitimasjon for innskriving av kunder for grønnsaker, jfr. § 8.

§ 8. Den som ønsker å bli fast kunde som omhandlet i § 7 må innlevere til vedkommende detaljist ekstramerke nr. E 145 på Direktoratet for proviantering og rasjonering's kort for 15de kortperiode. Kjøpmannen skal føre dem som innleverer nevnte merke på en kundeliste og sende et eksemplar av denne liste sammen med de avklippede merker inn til den grossist han vil handle hos. Grossisten sender de mottatte lister og merker til forsyningsnemnda.

Den som er å betrakte som fast kunde hos detaljist i grønnsaker før denne forordnings ikrafttreden kan bare la seg innskrive som fast kunde hos denne.

Det er forbudt for den som dyrker grønnsaker på et

1 sept. større areal enn 20 m² pr. husstandsmedlem å melde seg som fast kunde på grønnsaker.

§ 9. Detaljistene plikter å fordele alle de grønnsaker de mottar likelig mellom sine kunder. Alle salg skal føres opp på kundelisten, som ved utgangen av hver måned sendes forsyningsnemnda til kontroll.

Forsyningsnemnda skal også føre kontroll med grossistenes omsetning til detaljister.

§ 10. Skip i innenriks fart får anvist grønnsaker av forsyningsnemnda på det sted skipet ligger. Det kan anvises inntil 75 gr. pr. person pr. dag og for inntil 3 uker om gangen. Den anviste mengde skal føres inn i skipets kjøpebok for melk, hvor det også skal angis hvor lang tid grønnsakene er beregnet å vare. Skip i utenriks fart kan kjøpe grønnsaker mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

Forhandler får mot å innlevere til forsyningsnemnda anvisning eller utførselstillatelse som er kvittert av mottakerne tildelt en tilsvarende mengde grønnsaker fra Grønnsaksrådet.

Det er forbudt for forhandler å selge grønnsaker som de har fått til skipsbruk uten mot anvisning fra forsyningsnemnd eller mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

§ 11. Grønnsaksrådet kan pålegge grossist å levere grønnsaker til et bestemt distrikt.

§ 12. Det er forbudt for konserveringsbedrift å bruke grønnsaker til konservering uten tillatelse fra Grønnsaksrådet.

Det er forbudt for konserveringsbedrift å bruke grønnsaker til annet enn konservering.

Det er forbudt for bedrift som omhandlet i første og annet ledd å selge eller på annen måte overdra eller levere grønnsakkonserver uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den dette bemyndiger. Dette forbud gjelder også levering til oppfyllelse av salg- eller leveringsavtaler inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 13. Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve eller motta grønnsaker som overdras eller leveres i strid med bestemmelser eller direktiver som er gitt i eller i medhold av denne forordning.

Det er likeledes forbudt å overdra eller levere grønnsaker som er omsatt i strid med bestemmelser eller direktiver som nevnt i første ledd.

§ 14. Fra og med 15 september 1942 er det forbudt å ta imot for transport og transportere grønnsaker hvis ikke forsendelsen er ledsaget av transportlegitimasjon på skjema fastsatt av Grønnsaksrådet.

§ 15. Grønnsaksrådet har myndighet til å innhente oppgaver over grønnsaker i samme utstrekning som til enhver

tid fastsatt for Direktoratet for proviantering og rasjonering, 1 sept.
og enhver plikter å gi oppgaver i samme utstrekning som når
oppgave forlanges av direktoratet.

§ 16. Grønnsaksrådet kan overdra sin myndighet etter
bestemmelsene i denne forordning til andre.

§ 17. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan
gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og kan
gi nærmere forskrifter til utfylling av den.

§ 18. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av
bestemmelser og direktiver som er gitt i eller i medhold av
denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging,
jfr. midlertidig lov av 19 mars om sikring av landets for-
syning med livsfornödenheter og andre varer.

§ 19. Denne forordning trer i kraft 5 september 1942.

Skriv *) frå Innenriksdepartementet om utvidelse av 1 sept.
grensen for Lærdalsøyri bygningskommune, Sogn og
Fjordane fylke.

Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om tillegg til ved- 1 sept.
tekten angående lukningstid for utsalgsteder i Drammen.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om regulering 2 sept.
av og byggevedtekter for myrparcell 5 i Bodø.

Lov *) om folkeregistre.

3 sept.

§ 1. I hver herreds- og bykommune skal det opprettes Nr. 1.
folkeregister over enhver som er fast eller midlertidig bosatt
i kommunen.

§ 2. Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter til
gjennomføring av denne lov, herunder om plikt til å gi opp-
lysninger og meldinger samt fotografi til folkeregistret. For
så vidt forskriftene berører andre departementers sakområde,
gis de i samråd med sjefen for vedkommende departement.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer de be-
stemmelser som blir gitt til gjennomføring av denne lov,
straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra den tid Innenriksdeparte-
mentet bestemmer. Fra samme tid oppheves lov om folke-
registre av 24 juni 1915 og § 19 i lov om fattigvesenet av
19 mai 1900.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

**) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1 nr. 48.

3 sept. Lov*) om endring i den alminnelige bor-
 Nr. 2. gerlige straffelov av 22 mai 1902.

I den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 263, annet ledd (nytt).

Har den som dømmes for grovt tyveri tidligere vært straffet minst 3 ganger for sånt tyveri eller for ran, er straffen fengsel i minst 3 år.

§ 267, annet punktum.

Den som gjør seg skyldig i ran eller som medvirker hertil, straffes med fengsel fra 6 måneder inntil 10 år, men med fengsel ikke under 3 år, såfremt som følge av forbrytelsen noen omkommer eller får betydelig skade på legeme eller helbred.

§ 349, første ledd.

Med bøter eller med fengsel inntil 1 år straffes den som ved ugrunnet rop om hjelp, misbruk av nødsignal eller liknende volder skrekk blant et større antall mennesker, sammenstimling eller utrykning av politi, brannvesen eller den vepnete makt eller som medvirker hertil.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

3 sept. Lov*) om midlertidig tillegg til straffe-
 Nr. 3. lovgivningen under den nå pågående krig.

§ 1. Når en forbrytelse som er omhandlet i den alminnelige borgerlige straffelovs kapitler 12, 13, 14, 19, 21, 22, 24, 25, 28 eller 31, er forøvet forsettlig og enten under utnyttning av mørklegging, tiltak til vern mot flyangrep, evakuering eller forhold av liknende art som skyldes krigsforholdene, eller har til gjenstand rasjonerte eller andre livsviktige varer som det råår knapphet på, kan den høyeste frihetstraff som er fastsatt for forbrytelsen, forhøyes inntil det dobbelte og, dersom straffen etter straffeloven når 8 års fengsel, til livsvarig fengsel. Frihetstraff kan i disse tilfelle ikke ilegges for kortere tid enn 3 måneder, med mindre særdeles formildende omstendigheter foreligger. Forsøk kan straffes like med fullbyrdet forbrytelse.

I disse tilfelle kan utsettelse av straffens fullbyrdelse (straffelovens §§ 52—54) ikke besluttes, med mindre den skyldige var under 21 år da forbrytelsen ble øvet.

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

§ 2. Når en forbrytelse etter straffeloven kan medføre 3 sept.
fengsel på livstid, kan dødstraff anvendes, dog ikke på person Nr. 3.
som var under 18 år da forbrytelsen ble øvet.

§ 3. Når det for en straffbar handling er fastsatt straff
av bøter eller fengsel, skal som regel fengsel anvendes, når
handlingen er forøvet på den måte eller overfor varer som er
nevnt i § 1.

§ 4. Den i § 1 fastsatte forhøyelse av den frihetstraff
som kan anvendes, kommer ikke i betraktning ved anvendelsen
av straffeprosesslovens §§ 19, 21, 89 nr. 1, 287, annet
ledd, 400, annet ledd nr. 2 og 415, annet ledd.

§ 5. I stedet for lov om rettergangsmåten i straffesaker
av 1 juli 1887 § 476, annet til fjerde ledd, gjelder følgende
bestemmelse: Sjefen for Justisdepartementet gir nærmere for-
skrifter om fullbyrdelsen av dødstraff.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om tilsyn med landbrukskoler m. v. 3 sept.

Private og kommunale landbrukskoler skal fra den tid Nr. 4.
Landbruksdepartementet bestemmer, stå under tilsyn av de-
partementet og vedkommende landbruksråd. Det samme gjel-
der husmorskoler som drives i forbindelse med landbrukskole.

Forordning av 27 september 1941 om nyordning av fyl-
kenes landbruksadministrasjon og av styrene for fylkenes
landbruk- og småbrukskoler § 6 gjelder fortsatt for fylkenes
landbrukskoler.

Landbruksdepartementet gir nærmere regler om tilsynet.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om hogst pålegg.

3 sept.

§ 1. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger Nr. 5.
kan fastsette størrelsen av det kvantum trevirke, herunder
også ved, eiere og brukere av skog skal hogge og drive fram
for salg hvert driftsår, og arten av det virke som skal hogges.

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

3 sept. § 2. Blir pålegg gitt i medhold av § 1 ikke etterkommet
 Nr. 5. kan Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger for eierens eller brukerens regning la hogge og drive fram det hogstkvantum som er pålagt for vedkommende skog.

Før driften settes i gang skal eieren eller brukeren gis anledning til å uttale seg.

Driften kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

§ 3. Hogst i medhold av §§ 1 og 2 kan skje uten hinder av bestemmelsene i lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 § 73, første ledd, og i lov om ervervelse av skog av 18 september 1909 § 25, første ledd.

§ 4. Landbruksdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

§ 5. Den som ikke etterkommer pålegg gitt med hjemmel i denne lov straffes med bøter inntil kr. 10 000.

Oslo 3 september 1942.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

3 sept. Lov *) om framstilling og omsetning m. v.
 Nr. 6. av kunstgjødsel, jordforbedringsmidler og mineralnæring.

§ 1. Landbruksdepartementet kan utferdige bestemmelser om framstilling, omsetning, fordeling og rasjonering av kunstgjødsel, jordforbedringsmidler og mineralnæring til innenlandsk bruk. Det kan herunder fastsettes bestemmelser om plikt til å levere varen og til å gi oppgaver over beholdninger.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov, eller medvirkning til det, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 6 måneder, eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk. Som medvirker anses også den som mot vederlag erverver varer i strid med gjeldende bestemmelser. Er overtredelsen begått under utøving av næring, kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Varer som overtredelsen gjelder, kan inndras ved dom også om de ikke tilhører noen skyldig. Kan varene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av. Inndraging etter denne paragraf er ikke straff.

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

§ 3. Forordning utferdiget av Forsyningsdepartementet 3 sept. 30 juli 1941 om framstilling, rasjonering og omsetning av fos- Nr. 6. forsyregjødsel oppheves.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning *) om forhøyelse 3 sept. av kontrollavgiften på margarin, kunstsmult m. m.

I samhøve med lov av 24 juni 1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer bestemmes:

Til dekning av omkostningene ved det i lovens § 12 foreskrevne tilsyn med tilvirkningen og øvrige omkostninger ved kontrollen av margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult og fettemulsjoner blir fra og med 1 oktober 1942 inntil videre å betale av all innført og innenlands produsert margarin, margarinost, margarinmysost og kunstsmult en avgift av 25 øre pr. 100 kg istedenfor no 15 øre. Av fettemulsjoner, herunder medregnet bakefettblandinger og smøreemulsjoner, som det ble åpnet adgang til å framstille ved forordning av 15 januar 1941 svares det inntil videre ingen avgift.

For øvrig kommer bestemmelsene fastsatt ved kongelig resolusjon av 18 november 1938 til anvendelse.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning.

3 sept.

Sigdal og Eggedal lensmannstillinger, Buskerud fylke, slås sammen til én stilling fra 1 oktober 1942.

Navnet på den sammenslåtte lensmannstilling blir Sigdal lensmannstilling.

Den nye lensmannstilling settes i lønnsregulativets lønnsklasse: Lensmann III, grunnlønn kr. 2 700 med 2 alderstillegg av kr. 275 etter 3 og 6 år.

Oslo 3 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

3 sept. **Forordning ***) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Vestre Moland herred, Aust-Agder fylke.

3 sept. **Skrivelse ***) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Stange herred, Hedmark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

3 sept. **Skrivelse ***) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Røyken herred, Buskerud fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

4 sept. **Forordning. **)** (Landbruksdepartementet.)

Forskrifter for omsetning og rasjonering
av kvelstoffgjødsel i 1942—43.

(Fastsatt i medhold av lov av 3 september 1942.)

§ 1.

1. *Salg til engrosforhandler.* Salg av kvelstoffgjødsel fra fabrikk til engrosforhandler skjer på grunnlag av de kvoter som Produksjonsdirektoratet bestemmer. Kvoteene beregnes i forhold til den enkelte engrosforhandlers kjøp av kvelstoffgjødsel i perioden 1940—41 og den kvelstoffmengde som står til disposisjon for norsk forbruk i 1942—43. Engrosforhandler har høve til å søke Produksjonsdirektoratet om tilleggskvote.

2. *Salg til videreforhandler.* Videreforhandler kan hos sin engrosforhandler bestille og få levert samme mengde kvelstoff som han ordinært fikk tildelt for 1941—42. Videreforhandler har høve til å søke sin engrosforhandler om tilleggskvote.

Engrosforhandleren skal føre bok over alt salg til videreforhandler.

3. *Salg til bruker.* Salg av kvelstoffgjødsel fra videreforhandler til bruker kan bare skje mot tilvising på kvelstoff utstedt av Produksjonsdirektoratet eller den det bemyndiger. Tilvisingene skal lyde på antall kg N, ikke på kg vare, jfr. fotnote på skjema nr. 27 og 28/1942.

Ved levering av kvelstoffgjødsel fra videreforhandler til bruker skal videreforhandleren skrive av på tilvisingen de leverte mengder av hvert gjødselslag, beregne det kvelstoff som er levert og forsyne tilvisingen med sitt navn eller stempel. Videreforhandleren har ansvar for riktig omregning fra kvel-

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

**) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

stoff til kvelstoffgjødseL og at tilvisingen, når all gjødseL er 4 sept. uttatt, blir sendt Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet.

§ 2.

Tilvising på kvelstoff til større produsenter (over 2 dekar dyrka jord).

1. *Ordinær tilvising.* På skjema nr. 27/1942 kan brukere som i 1941—42 fikk tilvist et kvelstoffkvantum som svarer til 1 kg N eller mer pr. dekar dyrka jord, få tilvist samme kvantum i 1942—43.

2. *Tilvising etter bestemmelsen om minstekvantum.* Brukere som i 1941—42 fikk utskrevet kjøpebevis på et kvelstoffkvantum som utgjør mindre enn 1 kg N (kvelstoff) pr. dekar dyrka jord, har for 1942—43 på skjema nr. 27/1942 rett til å få tilvist kvelstoff regnet etter 1 kg N pr. dekar dyrka jord uten hensyn til tidligere forbruk.

3. *Trekk.* Om trekk ved tilvisingen, se instruks til jordstyrene (forsyningsnemndene), rundskrivelse nr. 96/1942.

4. Tilleggstilvisinger.

- Til nydyrka jord som skal tilsåes første gang i 1943, kan det på skjema nr. 28/1942 tilvises et ekstra kvantum kvelstoff på inntil 4 kg N pr. dekar.
- Til nye kulturbeiter som skal gjødsles første gang i 1943 eller ble gjødset første gang i 1942, kan det på skjema nr. 28/1942 tilvises et tillegg pr. dekar som for nydyrka jord.
- Til brukere som normalt har kjøpt naturgjødseL og som no ikke har høve til dette, kan det på skjema nr. 28/1942 tilvises et ekstra kvantum kvelstoff på inntil 3 kg N pr. tonn naturgjødseL som brukeren kan dokumentere han normalt har brukt å kjøpe i året.

5. Tilvising på kvelstoff til større produsenter skal skrives ut av jordstyret (forsyningsnemnda) i den kommune som bruket ligger i.

§ 3.

Tilvising til hager og parseller under 2 dekar dyrka jord.

Brukere av småhager og parseller kan på skjema nr. 27/1942 få tilvist inntil 1 kg N pr. 100 m² dyrka jord som de kan dokumentere de skal bruke til dyrking av poteter, grønnsaker, bær og frukt. Søknad om gjødseL til hager og parseller skrives på skjema nr. 26/1942 og sendes jordstyret (forsyningsnemnda) i den kommune som hagen eller parsellen ligger i. Søkeren må ha bekreftelse på at han er bruker av hage eller parsell.

4 sept. § 4.
Offentlige forsøksstasjoner i plante- og jordkultur, hage- og beitebruk har rett til å få tilvist den kvelstoffgjødsel de oppgir å trenge.

§ 5.
Fabrikker, engrosforhandlere og videreførere er på forlangende pliktige til å gi Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, oppgave over de beholdninger som de til enhver tid sitter inne med og over de kvanta som er omsatt eller fordelt på de forskjellige mottakere.

§ 6.
Produksjonsdirektoratet kan i enkelte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 7.
Overtredelse av bestemmelsene i disse forskrifter medfører straffansvar, jfr. § 2 i lov av 3 september 1942.

5 sept. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for en del av Strømnes skog, gnr. 88 bnr. 1 og 3 i A s k e r herred, Akershus fylke.

5 sept. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet, hvorved det med heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at D r a n g e d a l herred, Telemark fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

7 sept. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet om endring av § 1 i lukningsvedtekten for utsalgsteder i R å d e herred, Østfold fylke.

8 sept. **Skrivelse **)** fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for hele Å s herred, Akershus fylke.

8 sept. **Forordning **)** (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Vuorasjavre m. fl. vatn i K a u t o k e i n o herred, Finnmark fylke.

9 sept. **Rundskrivelse** fra Politidepartementet til departementene.
Nye embetsbetegnelser.

Med samtykke av Ministerpresidenten og for å oppnå en mer ensartet embetsbetegnelse innen politiet er det be-

*) Kunngj. 16 september i Lovtid. 1 nr. 49.

**) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

stemt at politipresidentenes og politimestrenes embeter her- 9 sept.
etter prinsipielt blir å betegne med vedkommende embets-
manns titel med tilførsel av det sted hvor han har sitt kontor,
således for eksempel Politipresidenten i Oslo, Politimesteren
i Moss osv.

Som følge herav vil følgende embeter få nye betegnelser:

Politimesteren i Drøbak (tidligere Follo).

- » » Lillestrøm (tidligere Romerike).
- » » Elverum (tidligere Østerdal).
- » » Lillehammer (tidligere Gudbrandsdal).
- » » Gjøvik (tidligere Vestopland).
- » » Hønefoss (tidligere Ringerike).
- » » Horten (tidligere Nord-Jarlsberg).

(Politifullmektig i Holmestrand (tidligere politifullmektigen i
Nord-Jarlsberg)).

Politimesteren i Mandal (tidligere Vest-Agder).

- » » Odda (tidligere Hardanger).
- » » Hermansverk (tidligere Sogn).
- » » Florø (tidligere Fjordane).
- » » Steinkjer (tidligere Inntrøndelag).
- » » Mosjøen (tidligere Helgeland).
- » » Svolvær (tidligere Lofoten og Vesterålen).
- » » Harstad (tidligere Senja).
- » » Hammerfest (tidligere Vestfinnmark).

Det vil fortsatt bli følgende unntak fra hovedregelen:

1. Politimesteren i Rogaland, adresse Stavanger.
2. Politimesteren i Hordaland, adresse Bergen.

Med samtykke av Ministerpresidenten er likeledes politi-
mesteren i Utrøndelag endret til politimesteren i Sør-Trøn-
delag, Trondheim.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om regulering 9 sept.
av og tillegg til § 1 i byggevedtektene m. v. for en del av
Stranda bygningsdistrikt i Stranda herred, Møre og
Romsdal fylke.

Lov *) om endring i lov om vassdragsre- 10 sept.
guleringer. Nr. 1.

I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal
§ 19 lyde så:

1. Reguleringsanleggets eier plikter å treffe slike anordnin-
ger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette
samt å avgi vatn i slik utstrekning, at den alminnelige
ferdsel og fløting forulempes så lite som mulig ved regu-

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

10 sept. leringen. Spørsmålet om, hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Nr. 1. Skade eller ulempe for ferdselen eller fløtingen, som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte i samsvar med § 16.

2. Ministerpresidenten kan gi reguleringsanleggets eier tillatelse til å rå over alt vatnet til reguleringsformål, når overveiende almene hensyn taler for dette. I tillatelsen settes de vilkår som finnes påkrevd av hensyn til almene interesser som utvidelsen påfører skade, eller for å fremme samfunnsnyttens av tiltaket.

Behandlingen og avgjøringen av søknad om slik tillatelse foregår etter de bestemmelser som gjelder søknad om reguleringskonsesjon, så langt de passer. For kraft som innvinnes på grunn av tillatelsen, kan tas høyere avgifter etter § 11 enn de som i konsesjonsvilkårene er fastsatt for kraft innvunnet ved regulering på vanlig måte.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe rimelige tiltak for å avhjelpe den skade og ulempe som utvidelsen fører med seg for den alminnelige ferdsel og fløting eller andre almene interesser. Spørsmålet om, hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Bestemmelsene i § 16 post 1, 2, 3, 5, 6 og 7 gjelder tilsvarende.

Reguleringsanleggets eier skal svare erstatning etter reglene i § 16, post 1, 2, 3, 5, 6 og 7, for den skade som blir voldt på eiendom eller eiendomshierarkighet ved at ferdselen eller fløtingen hindres eller påføres ulempe, som ikke avhjelpes etter bestemmelsen i foregående ledd. Den stevningsmåte som er nevnt i § 16 post 1, annet ledd, kan brukes overfor alle erstatningsberettigete.

Bestemmelsene i denne paragraf — med unntak av post 2, annet ledd — gjelder tilsvarende for vassdragsregulering som skal utføres for statens regning.

Oslo 10 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

10 sept. **Lov *)** om tillegg til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 § 16, post 1.

Nr. 2. Når de uttalelser som er nevnt i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 § 6, post 2, og § 12, post 12, annet ledd, er innhentet, kan Ministerpresidenten samtykke

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

i at ekspropriasjonskjønn holdes før konsesjon til vassdrags- 10 sept.
regulering er gitt, og i forbindelse hermed treffe bestemmelse Nr. 2.
som nevnt i lovens § 20, post 1. Manøvreringsreglementet
(jfr. vassdragsreguleringslovens § 12, post 12) må være fast-
satt før skjønnet påbegynnes.

Oslo 10 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov *) om Norges handelshøgskole.

10 sept.
Nr. 3.

§ 1. Norges handelshøgskole har til formål på vitenskapelig grunnlag å meddele undervisning til utdanning av forretningsmenn og handelslærere samt å fremme den vitenskapelige forskning på de områder som Handelshøgskolen omfatter.

§ 2. Høgskolen står umiddelbart under vedkommende regjeringsdepartement og dens virksomhet ledes av rektor. Denne er samtlige de ved Handelshøgskolen ansatte tjenestemenns overordnede. Rektor oppnevnes og entlediges av departementets sjef.

§ 3. Høgskolens lærerråd består av dens professorer, dosenter og lektorer. Rektor er rådets formann. Nestformannen i lærerrådet oppnevnes og entlediges av departementets sjef. Nestformannen tjenstgjør som rektor når denne har forfall, eller i tilfelle av ledighet i rektorstillingen inntil ny rektor er oppnevnt. Har også nestformannen forfall, oppnevner departementets sjef en midlertidig rektor.

Lærerrådet er rådgivende organ for rektor og sammenkalles av denne så ofte som han finner det tjenlig.

§ 4. Høgskolens professorer og dosenter utnevnes som embetsmenn, høgskolens øvrige tjenstemenn ansettes og avskjediges av departementets sjef.

§ 5. Betingelsen for å kunne opptas som fast studerende ved Handelshøgskolen er enten bestått eksamen artium eller bestått avgangseksamen fra et handelsgymnasium med minst 2-årige kurser.

I unntakstilfelle kan også andre opptas som faste studerende, dersom vedkommende ved en prøve eller på annen måte viser at han har de nødvendige kunnskaper til å kunne følge undervisningen.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

10 sept. § 6. Høgskolens undervisning meddeles i form av forelesninger, øvelser og seminar med skriftlige og muntlige diskusjonsinnlegg.

Undervisningen skal planlegges således at de studerende i løpet av 2 år kan gjennomgå de for høgskolens ordinære avgangseksamen forutsatte kurser. Den alminnelige undervisningsplan som tillike skal inneholde nærmere bestemmelser om fagene, fastsettes av departementets sjef. Detaljene ved undervisningens gjennomførelse etter denne plan i hvert semester fastsettes av rektor.

§ 7. Handelshøgskolens ordinære avgangseksamen kalles handelsdiplomeksamen, og den som har bestått denne eksamen, får titelen handelskandidat med rett til å benytte forkortelsen Dipl. N. H. H. (Diplom Norges handelshøgskole.)

Departementets sjef kan dessuten anordne andre eksamener ved Handelshøgskolen innenfor de fagområder som høgskolen omfatter.

§ 8. De nærmere bestemmelser om de plikter som påhviler rektor og høgskolens lærere og tjenestemenn, om tilståelse av tjenestefrihet, om adgang for hospitanter til ved høgskolen å følge undervisningen, om framgangsmåten ved opptagelse av faste studerende, om disiplinærstraffer likeoverfor de studerende, om studieårenes inndeling, om høgskolens eksamener, om studieavgifter og eksamensgebyrer samt reglementer, instruksjer og bestemmelser for øvrig som trengs til gjennomførelse av denne lov, utferdiges av departementets sjef

Oslo 10 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

10 sept. Ministerpresidentens beslutning.*)

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri gis herved bemyndigelse til å treffe de avgjørelser som i konsesjonslov av 14 desember 1917, kap. II og V, og lov om ervervelse av kalksteinsforekomster av 3 juli 1914 § 2, er tillagt Kongen. For såvidt angår konsesjonslov av 14 desember 1917, kap. V, gjelder bemyndigelsen bare for saker som hører under Handelsdepartementets sakområde.

Oslo 10 september 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

Ministerpresidentens beslutning *) om regler om 10 sept. gjennomføring av skattetrekk i lott eller part ved fiske eller fangstvirksomhet.

§ 1. *Bruken av trekket.* Skattetrekk i lott eller part ved fiske eller fangstvirksomhet skal i alminnelighet nyttes overfor skattytere som har inntekter av denne art og som ikke betaler skattene sine til de terminer som er fastsatt i skattelovene eller med heimel i disse.

Trekk kan settes i verk før ordinær forfallstid når skattyteren krever det eller skatteoppkreveren finner at det ellers kan oppstå fare for skattetalet.

§ 2. *Iverksetting av trekk.* Trekk i lott eller part settes i verk ved at skatteoppkreveren i anbefalt brev eller på annen betryggende måte gir hovedsmannen pålegg om å holde tilbake skattebeløpet ved utbetalingen av lotten eller parten. Pålegget sendes i to eksemplarer: Det ene skal hovedsmannen levere til skattyteren. Trekk kan pålegges også for skatt som er iliknet hovedsmannen personlig.

Skattetrekkets størrelse fastsettes av skatteoppkreveren. Trekket skal utgjøre en viss prosent av skattyterens nettolott eller nettopart, jfr. § 3. Procentsatsen kan ikke settes høyere enn 20. Den bør ikke i noe tilfelle settes høyere enn nødvendig for å få de skatter som vedkommende står til rest med dekket innen rimelig tid.

Skatteoppkreveren kan treffe bestemmelse om hvor lenge trekkpålegget skal stå ved makt. Hvis det ikke er truffet særskilt bestemmelse i trekkpålegget står dette ved makt inntil

- 1) skatten, eventuelt med renter og omkostninger, er trukket i sin helhet, eller
- 2) adgangen til å kreve skatten trukket i lott eller part (lønn) er falt bort, eller
- 3) skattyteren går ut av hovedsmannens lag. Skattyteren regnes ikke å være gått ut av laget før det er gått et halvt år etter avslutningen av den siste tur han deltok i.

§ 3. *Nettolott eller nettopart.* Gjenstand for trekk er lott eller part som skattyteren får utbetalt som vederlag for sitt arbeid som deltaker i eller hovedsmann for fisket eller fangsten. I særskilt lott eller part på båt, bruk m. v. kan trekk ikke foretas.

Som nettolott eller nettopart regnes det eller de beløp som skattyteren faktisk får utbetalt etter fradrag av de utgifter som i alminnelighet regnes som fellesutgifter under vedkommende fiske eller fangst. Er det ved oppgjøret gjort fradrag

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

10 sept. for utgifter som ikke går inn under det som i alminnelighet regnes som fellesutgifter skal skattetrekket regnes av lotten eller parten uten disse fradrag. Utgifter til fiske- og fangstredskaper som skattyteren holder og som ikke får særskilt lott eller part kan ikke trekkes fra.

§ 4. *Begrensning av trekket.* Skattyteren skal i alminnelighet ha krav på å få beholde av sin nettolott eller nettopart et visst minstebeløp som ikke kan beskjæres gjennom skattetrekk. Beløpet fastsettes av skatteoppkreveren ved utferdigelsen av trekkpålegget og skal settes til en viss sum for hver uke eller måned fisket eller fangsten pågår, eller til en viss sum for hele fiske- eller fangsttida.

Ved fastsettelsen av det nevnte beløp skal skatteoppkreveren i første rekke legge vekt på den forsørgelsesbyrde skattyteren har og på størrelsen av de utgifter til redskapshold — jfr. § 3, siste setning — som skal dekkes av nettolotten (nettoparten). Det skal også tas omsyn til inntekter som skattyteren har ved sida av lotten eller parten. Hvis inntektene utenom lotten eller parten må regnes å være tilstrekkelige til nødtorf-tig livsopphold for skattyteren med familie, og skattyteren heller ikke har utgifter til redskapshold av betydning, kan skatteoppkreveren bestemme at trekk skal foretas i nettolotten (nettoparten) uten noen begrensning.

§ 5. *Gjennomføringen av trekket.* Hovedsmannen plikter å foreta skattetrekk i ethvert beløp som utbetales skattyteren som lott eller part. Trekkbeløpet skal beregnes av hele nettolotten eller nettoparten, jfr. § 3, etter den prosent-sats som er fastsatt i pålegget. Hvis den gjenværende del av nettolotten eller nettoparten blir mindre enn det beløp som skattyteren har krav på å få beholde uavkortet etter skatteoppkreverens bestemmelse i henhold til § 4, skal trekket begrenses slik at skattyteren får utbetalt det i henhold til § 4 fastsatte beløp.

Trekk skal foretas også ved utbetalingen av forskudd. Overstiger forskuddet ikke det beløp som skattyteren har krav på å beholde uavkortet skal trekk ikke foretas i forskuddet, men ved sluttoppgjøret skal trekket da beregnes av nettolotten eller nettoparten uten fradrag for forskuddet. Hvis utbetalingen foretas av andre enn hovedsmannen, plikter denne å sørge for at trekk blir foretatt.

Får skattyteren utbetalt lønn skal trekk i lønna gjennomføres etter reglene i første ledd uten fradrag for mulige avkortninger. Som lønn regnes ethvert avtalt vederlag hvis størrelsen er uavhengig av det utbytte fisket eller fangsten gir.

Forandringer i et gitt pålegg kan bare foretas av den

skatteoppkrever som har utferdiget det. En skattyter som 10 sept. ønsker fritaking for, begrensning i eller annen forandring i pålagt trekk må rette henvendelse om dette til skatteoppkreveren. Denne treffer avgjørelse snarest mulig og sender straks melding til hovedsmannen i 2 eksemplarer. Foreligger det pålegg om trekk overfor samme skattyter fra flere skatteoppkrevere, skal trekkbeløpet regnes ut etter det pålegg som gir det største trekkbeløp.

Når trekk er foretatt skal hovedsmannen gi skattyteren datert skriftlig kvittering.

§ 6. *Oppgjør for skattetrekk.* Hovedsmannen skal sende alle trukne beløp inn til den kommunale skatteoppkrever i sitt eget bostedsdistrikt. Oppgjør skal sendes straks trekket er foretatt. Den kommunale skatteoppkrever i hovedsmannens bostedsdistrikt kan treffe nærmere bestemmelse om tidspunktet for innsendingen. Sammen med de trukne beløp skal hovedsmannen sende et oppgjørskjema på formular som fastsettes av Finans- og toldepartementet. På skjemaet skal medtas alle skattytere som det er pålagt trekk for, derunder også de skattytere som det ikke har vært høve til å foreta trekk overfor, med mindre pålegget er tilbakesendt i medhold av forskriftene i § 7, annet ledd.

§ 7. *Meldinger som hovedsmannen skal gi.* Melding fra hovedsmannen om inntaking av medlemmer i tjeneste eller i laget, jfr. lovens § 114 (106), punkt 10, skal gis på skjema som fastsettes av Finans- og tolldepartementet. Meldingen skal sendes til den kommunale skatteoppkrever i det distrikt hvor skattyteren oppgir at han sist er iliknet skatt. Oppgir han at han ikke er skattlagt tidligere sendes meldingen til skatteoppkreveren i hans bostedskommune. Melding skal sendes i alle tilfelle, selv om turen forutsettes å ville bli av kortere varighet.

Når hovedsmannen mottar pålegg om skattetrekk overfor en skattyter som ikke er med i laget eller er sluttet når pålegget mottas, skal han straks sende pålegget tilbake med nødvendig forklaring. For skattytere som slutter etter at pålegg om trekk er mottatt skal det ikke sendes annen melding enn den som gis i oppgjørskjemaet.

Første gang laget reiser ut på fiske eller fangst etterat disse regler er trådt i kraft skal melding som nevnt i første ledd sendes for alle lagets medlemmer. Melding kan også kreves avgitt for lag som befinner seg på fiske eller fangst på det tidspunkt da reglene trer i kraft. Senere skal melding som nevnt bare sendes hver gang en ny mann tas inn i laget eller en mann, som etter forskriftene i § 2, siste ledd punkt 3, regnes

10 sept. å være trådt ut av laget, tas inn igjen. Hvis det er gått mer enn et halvt år siden laget sist avsluttet fisket (fangsten) skal ny melding sendes for alle lagets medlemmer.

Skjemaet for oppgjør for skattetrekk og for melding om inntaking i tjeneste pliktes utfylt nøyaktig.

§ 8. *Fordeling av trukne beløp, videresending av meldinger m. v.* Når oppgjør som en skatteoppkrever mottar i medhold av forskriftene i § 6 også omfatter beløp som andre kommuner eller staten har krav på, skal han straks sende vedkommende beløp videre til den skatteoppkrever som har pålagt trekket. Er det ikke trukket noe på den annen kommunes eller statens skattekrav skal den skatteoppkrever som har pålagt trekket få melding om dette. Rettkjent avskrift av oppgjørskjemaet skal legges ved. Ved fordelingen av de trukne beløp skal reglene i lovens § 114 (106), punkt 9, følges. Når et beløp skal fordeles mellom stat og kommune skal delingen skje på grunnlag av størrelsen av de respektive skattebeløp.

Dersom den skatteoppkrever som mottar melding som nevnt i § 7 kan se at den skulde ha vært sendt skatteoppkreveren i et annet distrikt, sender han straks meldingen videre til denne skatteoppkrever. Ellers plikter han — når det viser seg at den skattepliktige ikke i hans distrikt er iliknet skatt som i meldingen oppgitt — så vidt mulig å tilveiebringe opplysning om den skattepliktiges siste skattedistrikt og i tilfelle å sende meldingen videre til skatteoppkreveren i dette.

Den skatteoppkrever som mottar melding om inntaking i tjeneste eller i lag skal sende avskrift av meldingen til trygdekassen på det sted skattyteren er eller sist var manntallstrygdet. I mangel av andre opplysninger sendes meldingen til trygdekassen i det distrikt skattyteren er bosatt. I den utstrekning Finans- og tolldepartementet bestemmer skal avskrift av meldingen også sendes til statens skatteoppkrever.

Enhver skatteoppkrever plikter på anmodning å hjelpe hovedsmannen med å fylle ut skjemaene for oppgjør for skattetrekk og for melding om inntaking i tjeneste eller i lag.

§ 9. *Uttrykket «hovedsmann».* Under uttrykket «hovedsmann» i disse regler går enhver leder av et lag under fiske eller fangstvirksomhet (hovedsmann, notbas, skipper osv.). Hvis et lag ikke har noen bestemt leder, har den eldste av lagets faste medlemmer samme plikter som en hovedsmann.

Når fiskere eller fangstmenn inntas av rederen, og beregning og utbetaling av lotter eller parter skjer gjennom rederens kontor, plikter rederen å sende meldinger og foreta skattetrekk i samsvar med de regler som foran er fastsatt for

hovedsmenn. Trekkpålegg som hovedsmannen mottar skal i 10 sept. disse tilfelle straks videresendes til rederen.

§ 10. *Reglenes virkeområde.* Reglene foran gjelder også for gjennomføring av skattetrekk under fiske eller fangstvirksomhet hvor vederlaget for en del består i lott eller part, for en del i lønn, eller hvor enkelte av deltakerne har lott eller part, andre lønn. De gjelder også for gjennomføring av skattetrekk under fiske i ferskvann hvor vederlaget til deltakerne helt eller delvis består i lott eller part. Ved gjennomføring av skattetrekk overfor deltakerne i hvalfangst i antarktiske farvann gjelder dog de regler som er fastsatt i kongelig resolusjon av 21 mai 1936 med senere forandringer.

Oslo 10 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning.

10 sept.

Handelsdepartementet bemyndiges til å foreta de ansettelser utenom embetsansettelser som ved lov av 2 juli 1910 om Styret for det industrielle rettsvern er tillagt Kongen.

Oslo 10 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med 10 sept. heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Åseral herred, Vest-Agder fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet, hvorved det med 11 sept. heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Fjære herred, Aust-Agder fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

11 sept. **Skriv *)** frå Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Volda herad, Møre og Romsdal fylke, jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41.

12 sept. **Forordning. *)** (Arbeidsdepartementet.)

Bestemmelser om begrensning av forbruket av elektrisk energi.

(Fastsatt med heimel i midlertidig lov om rasjonering av elektrisk energi av 20 august 1942.)

§ 1. Elektrisitetsverker som må gå til strømrasjonering i vinterperioden 1942—43, skal foreta denne etter følgende retningslinjer:

- a. Nye abonnenter må ikke tilkobles og utvidelse av strømlevering til tidligere abonnenter må ikke finne sted uten samtykke av Arbeidsdepartementet eller den det bemyndiger dertil.
- b. Abonnenter som får sin strøm gjennom vippe, alminnelig kWh, måler eller overforbruksmåler må finne seg i å begrense sitt konsum i den utstrekning det er nødvendig på grunn av strømrasjonering. Forbruk over det tillatte belastes med kr. 1 pr. kWh.
- c. For å gjennomføre strømrasjonering kan også produksjonsverker kreve kr. 1 pr. kWh. for strøm som et distribusjonsverk måtte utta utover det tildelte.
- d. Elektrisitetsverker har rett til i rasjoneringsøyemed å avbryte strømleveringen til bestemte tider i døgnet.
- e. Elektrisitetsverker kan nekte å levere strøm etter fastpristariff (vippe, overforbruksmåler).

§ 2. Elektrisitetsverker som får sin kraft helt eller delvis fra andre verker, er forpliktet til å foreta de samme innskrenkninger i strømleveringen, som blir pålagt de verker hvorfra de får strømmen.

Likeså plikter sånne elektrisitetsverker å foreta de innskrenkninger i sine strømleveringer, som er nødvendiggjort ved at de verker hvorfra de får strømmen er eller blir pålagt andre leveringer.

§ 3. Elektrisitetsverker har rett til hvis det er nødvendig på grunn av forholdene å bryte strømleveringen for avtakere som vesentlig overskrider det tillatte konsum.

§ 4. Kjøp av spillkraft er ikke tillatt uten etter samtykke av Arbeidsdepartementet eller den det bemyndiger.

§ 5. Elektrisitetsverker skal i god tid bekjentgjøre de rasjoneringsbestemmelser som kommer til anvendelse.

Bestemmelsene trer i kraft straks.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

Forordning.*) (Arbeidsdepartementet.)

16 sept.

Nedsettelse av kjørehastigheten for visse motorvogner.

Med heimel av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 20, jfr. lov av 27 august 1942, bestemmes:

Den største tillatte kjørehastighet — utenfor byer og tettbygde strøk — for lastevogn som er registrert for større akseltrykk enn 2 000 kg og for personvogner som er registrert for mer enn 8 sitteplasser, nedsettes fra 60 til 40 km i timen.

Denne bestemmelse trer i kraft 1 oktober 1942.

Fra samme tid oppheves siste ledd i Administrasjonsrådets vedtak av 27 april 1940 hvorved den største kjørehastighet for motorvogner utenfor byer og tettbygde strøk ble ned satt til 45 km i timen samt § 25, punkt 2, annet ledd, i trafikk-reglene av 27 mai 1938, jfr. endring av 1 april 1941.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Handelsdepartementet om at justerdirektørens tekniske assistent, justermestre og justerbetjenter henføres til 1 klasse med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket. 16 sept.

«Justermesteren i Oslo» utgår dermed av klasseinndelingen.

Lov *) om brigade i lov frå 11 februar 1938 17 sept. om lærarskular og prøver for lærarar i folkeskulen.

I lov frå 11 februar 1938 om lærarskular og prøver for lærarar i folkeskulen skal etternemnde paragrafar lyda:

Føremål og skipnad.

§ 1. Til utdanning av lærarar i folkeskulen held riket så mange lærarskular som det trengst.

Lærarskulen kan vera anten 5-årig, 4-årig eller 2-årig. Den 2-årige skulen kan ha 2 liner, den vanlege lina og tysklina. Opplæringa er fri for elevane.

Opptaking av nye elevar.

§ 2. Under leing av Lærarskulerådet (§ 22) held lærarskulane opptakingsprøva for den 5-årige og den 4-årige lærarskulen på den tid Overstyret fastset.

Dei som ynskjer å vera med i prøva, sender melding til rektoren ved vedkomande lærarskule og legg ved:

- a) dåps- eller aldersvitnemål og opplysning om bustad og heimstad,

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

**) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

- 17 sept. b) fullnøgjande vitnemål om framferd til seinaste tid,
c) fråsegn frå søkjaren etter fastsett skjema om at han (ho) har god helse og ikkje har kroppsslyte som vil gjera han (henne) uskikka til læraryrket,
d) vitnemål om den opplæringa han (ho) har fått før.
Dei same vitnemåla må dei senda med som melder seg til opptaking i den 2-årige lærarskulen.

For å verta oppteken i 1 klasse på ein 5-årig lærarskule må ein ha fylt 16 år før 1 juli same året, og 17 år dersom ein skal verta oppteken i 2 klasse. For å verta oppteken i dei tilsvarende klassane i ein 4-årig lærarskule må ein vera eitt år eldre. For å verta oppteken i den 2-årige lærarskulen må ein ha fylt 19 år før 1 juli det år ein søkjer om opptaking. Frå desse alderskrava kan rektor dispensera med inntil $\frac{1}{2}$ år.

Rektor avgjer i skuleråd kven som fyller vilkåra for å vera med i prøva ved den 5-årige og den 4-årige skulen, og gjer framlegg om kven som skal verta oppteken i den 5-årige, 4-årige og 2-årige skulen. Rektor sender framlegget til Lærarskulerådet, som har avgjersla.

Nærmare fyreseigner om opptakingsprøva og skipnaden av henne vert fastsette i reglement som Overstyret gjev.

§ 3. I 1 klasse av den 5-årige og den 4-årige lærarskulen kan det takast opp menn og kvinner som ved prøva syner at dei har den mogning og har dei kunnskapane og den dugleiken som kan krevjast av dei som har gått igjennom ein velskipa folkeskule og helst ein 6 månaders framhaldskule eller ungdomskule. Krava vert fastsette i reglement.

I den 2-årige lærarskulen kan det takast opp elevar som har teki eksamen artium eller har eksamen frå Noregs landbrukshøgskule etter skipnaden av 18 juli 1919, i baa høve med godt vitnemål.

§ 4. Ynskjer einkvan å verta oppteken som elev i 2 klasse i den 5-årige eller den 4-årige lærarskulen, må han (ho) gjera greie for at han (ho) har dei kunnskapane og den dugleiken som er målet for opplæringa i 1 klasse.

Lærarar med fullstendig utdanning etter den tidlegare skipnaden kan verta opptekne i 3 eller 4 klasse av den 4-årige lærarskulen. Studentar med lærarprøve etter den tidlegare skipnaden kan verta opptekne i 2 klasse i den 2-årige lærarskulen.

Med samtykke frå Overstyret kan rektor i skuleråd gjeva hospiterande elevar høve til å vera med i opplæringa på lærarskulen i alle eller nokre fag.

Faga.

§ 5. Den 5-årige og den 4-årige lærarskulen gjev opplæring i fylgjande fag: Kristendomskunnskap, norsk, tysk,

soge og samfunnslære, geografi, naturkunnskap, rekning og 17 sept. matematikk, pedagogikk, praktisk lærargjerning, song, musikk, teikning, skriving, handarbeid, kroppsoving, hagestell, skogplanting og bibliotekstell. For dei kvinnelege elevane kan det gjevast opplæring i husstell. I den 5-årige lærarskulen vert det dessutan gjevi opplæring i engelsk og fransk.

I den 2-årige lærarskulen på den vanlege lina vert det gjevi opplæring i fylgjande fag: Kristendomskunnskap, norsk, samfunnslære, naturkunnskap, rekning, pedagogikk, praktisk lærargjerning, song, musikk, teikning, skriving, handarbeid, kroppsoving, hagestell, skogplanting og bibliotekstell. For dei kvinnelege elevane kan det gjevast opplæring i husstell.

På tysklina vert det undervist i dei same faga som på den vanlege lina i den 2-årige lærarskulen med unnatak av skrivning, musikk og husstell. Dessutan vert det gjevi vidaregåande opplæring i tysk og under praktisk lærargjerning serskilde undervisningsøvingar for den fyrste opplæring i dette faget.

Når det vert løyvt pengar til det, kan Lærarskulerådet setja i gang opplæring i tysk for dei som har teki lærareksamen og som syner ved opptakingsprøve at dei har dei kunnskapane i tysk som krevst til eksamen artium. Opplæringa skal føra elevane fram til same mål som er nemnt for tysk på tysklina. Avgangsprøva er den same som for tysk på tysklina.

Nærmare føresegnar om opplæringa og opptakingsprøva vert fastsette i reglement gjevi av Overstyret.

§ 6. Elevar som ikkje står i statskyrkja, kan krevja å verta heilt eller delvis fritekne for opplæring i kristendoms-kunnskap. I så fall er dei ikkje med i opplæringsøvingar i kristendoms-kunnskap i øvingskulen. Men Overstyret kan gjeva elevar som høyrer til dissentersamfunn løyve til å vera med i dei nemnde øvingane, dersom vedkomande samfunn lærer det same som statskyrkja.

Elevar med kroppsslyte, som ikkje er til hinder for lærargjerninga, kan heilt eller delvis sleppa opplæringa i handarbeid, teikning og kroppsoving.

Elevar som heilt vantar musikalsk givnad, kan sleppa opplæringa i song og musikk i dei to øvste klassane.

Elevar som prøvar at dei på annan måte har nått målet for opplæringa i eit fag, kan sleppa å vera med i timane i dette faget.

Oppflyttingsprøva.

§ 7. Ved slutten av det fyrste skuleåret vert det haldi ei oppflyttingsprøve. På grunnlag av denne prøva og av det kjennskapet skulen elles har fått til elevane, tek rektor avgjersle i skuleråd om elevane er så mogne og har den dugleiken i dei elementære faga at dei kan halda fram med lærar-

17 sept. utdanninga og om dei elles har føresetnad for det. I den 5-årige lærarskulen kan den endelege avgjersla utsetjast til etter 2 skuleåret.

Fast elev ved ein lærarskule har rett til å gå 2 år i kvar klasse.

Har ein elev synt låk framferd i eller utanfor lærarskulen, kan Overstyret visa han bort frå skulen etter framlegg frå rektor i skuleråd, og han kan ikkje verta elev ved nokon lærarskule eller få vera med i lærarprøva utan løyve frå Overstyret. Lærarskulerådet skal få melding om ei slik bortvising.

Målet for opplæringa.

§ 8. Målet for opplæringa i lærarskulen vert fastsett i undervisningsplan gjeven av Overstyret.

Nærmare skipnad av lærarskulen.

§ 10. Overstyret gjev nærmare føreseigner om skipnaden og verksemda til lærarskulen og serleg om

- a) undervisningsplanen,
- b) orden og disiplin,
- c) opptaking av hospitantar og av elevar med utdanning etter den gamle ordninga (§ 4).

§ 11. Styraren av ein lærarskule heiter rektor. Dei andre faste lærarane vert kalla lektorar eller lærarar.

Ministerpresidenten nemner ut rektorar og lektorar. Overstyret tilset lærarane med 3 månaders oppseiing.

Rektor og lektorar må ha embetseksamen. Det kan gjerast unnatak frå kravet om embetseksamen i serlege høve. Fast lærar ved ein lærarskule pliktar, når Overstyret krev det, å gå over i tilsvarende stilling ved ein annan lærarskule på ubrigda lønsvilkår, dersom det vert vedteki at den lærarskulen han gjorde teneste ved, skal leggjast ned eller omskipast.

I alle dei stillangene som er nemnde her, kan det tilsetjast så vel kvinner som menn.

Overstyret set til timelærarar og lærarar ved øvingskulen, alle med ei oppseiingstid på 3 månader. Rektor tek ut vikarar for ei tid på opp til ein månad. Overstyret set til vikarar for lengre tid.

Ved kvar lærarskule skal det vera ein skulelækjar. Overstyret tilset skulelækjaren med 3 månaders oppseiingstid og arbeider ut instruks for han.

Syner ein lærar uhøveleg framferd, kan Overstyret straks taka han bort frå skulen, til det er avgjort om han skal suspenderast eller få avskil. Han får ha løna si til saka er avgjort.

§ 14. Lærarane i dei fulle postane og dei faste timelærarane ved ein lærarskule er skuleråd med rektor som formann. Formannen kan kalla inn dei andre lærarane til å møte i skulerådet, når han finn det formålstenleg. Formannen tek avgjerd i sakene etter å ha høyrte meininga til dei andre i skulerådet. Det skal ikkje røystast.

Rektor skal i skulerådet avgjera saker om:

1. Tilgjenge til opptakingsprøva for den 5-årige og 4-årige skulen, og koma med framlegg om opptaking i den 5-årige, 4-årige og 2-årige skulen og om opptaking av elevvar med eksamen etter den gamle ordning (§§ 2, 3 og 4).
2. Dispensasjon frå alderskrava ved opptaking av elevvar (§ 2).
3. Opptaking av hospitantar (§ 4).
4. Oppflytting.
5. Fritaking for einskilde fag i samhøve med § 6.
6. Framferda til elevane.
7. Bortvising av elevvar etter § 7.
8. Innkjøp til skuleboksamlinga og dei andre samlingane.

§ 16. Kyrkje- og undervisningsdepartementet er overstyret for lærarskulane.

Om Overstyret så fastset, skal overtilsynet for folkeskulen ha det næraste tilsynet med lærarskulane.

§ 16 a. Eksamen frå 5-årig lærarskule gjev same rett som eksamen artium frå den nyspråklege lina eller reallina.

Oslo 17 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning. *)

17 sept.

Sjefen for Finans- og tolldepartementet gis herved be-
myndigelse til inntil vidare å utøve den i tolltariffens
innledende bestemmelser § 2 hjemlete adgang til å tilstå toll-
frihet ved spesiell bevilling eller tillatelse.

Oslo 17 september 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

17 sept. Forordning. *) (Forsyningsdepartementet.)

Om utlevering av poteter som transporteres som stykkgoods med jernbanen.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og i forståelse med sjefen for Arbeidsdepartementet bestemmes:

§ 1. Når det er nødvendig for å få avviklet transporten av poteter til Stor-Oslo kan Norges statsbaner og Transportformidlingsentralen for Stor-Oslo utlevere stykkgodsforsendelser av poteter til annen mottaker enn den potetene er adressert til.

Norges statsbaner og Transportformidlingsentralen plikter dog å sørge for at enhver adressat får så stort kvantum poteter som er adressert til ham.

§ 2. Ved forsendelse av poteter som stykkgoods med jernbane til adressat i Stor-Oslo skal godset også være merket med avsenderens navn og adresse.

§ 3. Den som har kjøpt poteter fra en produsent skal foreta fullt oppgjør med denne selv om kjøperen har fått utlevert poteter fra en annen produsent.

§ 4. Reklamasjon over poteter som er utlevert til annen mottaker enn adressaten skal foruten til avsenderen også sendes til Transportformidlingsentralen.

§ 5. Forordningen trer i kraft straks.

18 sept. Forordning. **) (Innenriksdepartementet.)

I henhold til lov av 21 mai 1942 om tillegg til lov om tannlægers rettigheter og plikter bestemmes:

Innenriksdepartementets samtykke utkreves til ansettelse av tannlæge i annen stilling enn som assistent hos tannlæge, hvis vedkommende ved siden av sin stilling skal ha rett til å utøve privat tannlægepraksis eller til å oppebære noen del av inntektene av sin praksis.

18 sept. Forordning. *)** (Forsyningsdepartementet.)

Endring i forordning av 18 juli 1942 om opprettelse av Norges gassgeneratorstyre.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51

**) Kunngj. 9 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

***) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

§ 7 i forordning av 18 juli 1942 om opprettelse av Norges 18 sept.
gassgeneratorstyre skal lyde så: .

Norges gassgeneratorstyre har rett til å innhente oppgaver og kan pålegge vareopptelling og føring av produksjons- og lagerbøker og andre opptegnelser som gjelder styrets formål etter § 1 i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for direktoratene i Forsyningsdepartementet, og enhver plikter å gi oppgaver i samme utstrekning som når oppgaven forlanges av et direktorat.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet om tinglys- 18 sept
ing:

Tinglysingsmyndighetene.

Etter tinglysingslovens § 1 hører tinglysingen under herreds- og bydommeren. I proposisjonen til tinglysingsloven side 14, jfr. side 11, er det uttalt at det er en dommerforretning å styre tinglysingsvesenet. Ved enkelte embeter er det praksis at dommeren har bemyndiget en eller flere av kontorfunksjonærene til å ekspedere enklere forretninger vedkommende tinglysingen. Det er ikke gitt noen alminnelige forskrifter om adgang til å gi slik bemyndigelse, jfr. dog departementets forskrifter om tinglysing av 13 desember 1935 artikkel 9, siste ledd, og siste avsnitt i noten til denne artikkel. Departementet antar at det ikke er adgang for en tinglysingsdommer til å overlate til noen av kontorpersonalet å utferdige attester eller å treffe selv enklere og mer kurante avgjørelser vedkommende tinglysingen. Alle avgjørelser må således underskrives av dommeren eller dommerfullmektigen.

Bruk av kopiblyant ved dagbokføringen.

Riksrevisjonen har uttalt at den ikke har noe å innvende mot at det blir brukt kopiblyant ved føringen av tinglysingsdagboken under forutsetning av at gjenparten blir tydelig. Departementet har allerede i en rekke tilfelle samtykket i at kopiblyant blir benyttet, og har ikke noe å innvende mot at en ved de embeter hvor det ønskes, går over til å bruke kopiblyant.

Tinglysingsattester og pantattester.

Det er praksis ved de fleste tinglysingsembeter at det i anmerkninger på tinglyste dokumenter uttrykkelig blir angitt hvilke heftelser som hviler på eiendommen fra tiden før denne ble skilt ut som egen eiendom, med angivelse iallfall av nummeret på de eiendommer hvorfra eiendommen er gått ut, og videre hvilke heftelser som er påheftet etter

18 sept. at eiendommen ble skilt ut. Departementet finner denne praksis heldig. Tinglysingsanmerkningene bør gjøres så fullstendige som mulig under hensyn til de praktiske formål på tegningene skal tjene. Anmerkningene bør følgelig gi flest mulige opplysninger når dette kan gjøres uten vesentlig merarbeid for tinglysingsembetet.

Det har vært praksis ved enkelte embeter bare å anmerke pengeheftelser i tinglysingsanmerkningen på pantobligasjoner og skadesløsbrev. Samtidig blir det gjort oppmerksom på at de øvrige heftelser vil bli anmerket på forlangende uten betaling. Departementet finner denne praksis uheldig og i strid med loven, jfr. tinglysingslovens § 11, 2 ledd, hvor det er bestemt at dommeren i slike tilfelle skal gjøre anmerkning om tinglyste heftelser som kan øve innflytelse på panthaverens rett. En viser også til artikkel 21 i forskriftene om tinglysing av 13 desember 1935. Om adgangen til summarisk anmerkning av heftelser «som skjønnes å være av mindre betydning» viser en til siste ledd i artikkel 21.

I enkelte tilfelle blir tinglysingsanmerkninger og pantattester gitt på den måte at det blir påklebet en trykt eller mangfoldiggjort lapp som inneholder heftelsene på vedkommende eiendom. Departementet er enig i at dette kan være praktisk, særlig når det gjelder eiendommer med mange heftelser og det påregnes mange tinglysinger eller begjæringer om pantattester vedkommende eiendommene. Tinglysingsdommerne må dog i tilfelle attestere ved påtegnning på den påklebete lapp at denne er en del av tinglysings- eller pantattesten.

Tinglysingsattest på pantobligasjoner og skadesløsbrev i hus på festet grunn.

I rundskrivelse av 25 juli 1923 (Lovtidend side 319) henstilte departementet «til panteregisterførerne ved ekspedisjonen av tinglyste obligasjoner i bygninger på festet grunn å innta anmerkning om samtlige obligasjoner på hovedbruket som er tinglyst før vedkommende obligasjon».

Det er klart at obligasjoner som er tinglyst på hovedeiendommen før festeavtalen og som ikke har veket prioritet for denne, må anmerkes på obligasjoner (og skadesløsbrev) i festet.

Er det imidlertid for en obligasjon i hovedeiendommen veket prioritet til fordel for festeavtalen, eller er obligasjonen tinglyst etter festeavtalen, er det ikke grunn til å anmerke denne på senere obligasjoner i festet, med mindre eieren av hovedeiendommen etter tinglysingen av pantobligasjonen

i hovedeiendommen og uten obligasjonseierens samtykke 18 sept. har oppgitt noen av sine rettigheter etter festekontrakten, (for eksempel veket prioritet for retten til festeavgiften, eller for retten til å ryddiggjøre tomten i tilfelle av misligholdelse osv. til fordel for obligasjoner i festet). Et slikt senere avkall fra eieren binder selvsagt ikke eieren av obligasjonen i hovedeiendommen. Denne obligasjon må derfor i dette tilfelle anmerkes på pantobligasjonen i festet i samsvar med tinglysingslovens § 11, 3 punktum. Det er antagelig bare dette siste tilfelle som det er tenkt på i ovennevnte rundskrivelse av 25 juli 1923.

Tilsvarende regler vil gjelde for tinglygingsanmerkning på andre dokumenter som gjelder feste, og når det gjelder andre heftelser i hovedeiendommen, jfr. tinglysingslovens § 11, 2 ledd.

Betingete forandringer i rettigheter som er tinglyst tidligere.

Departementet antar at det ikke er adgang til å nekte tinglysing av forandring i en tidligere tinglyst rett, selv om forandringen er gjort betinget av at det enten allerede er tinglyst — eller at det skal tinglyses — forandringer i andre tinglyste rettstiftelser. Tinglygingsdommeren bør så vidt mulig undersøke om betingelsen er oppfylt, jfr. bestemmelsen i artikkel 21, nest siste ledd, i tinglygingsforskriftene av 13 desember 1935.

Departementet finner imidlertid at særlig de betingete prioritetsvikelser vanskeliggjør grunnbokføringen og hindrer oversikten i grunnboken. Departementet vil derfor henstille at tinglysing av betingete rettstiftelser så vidt mulig søkes unngått.

Anmerkning om forandring av firma.

Departementet har antatt at en attest om at et selskap har forandret sitt firma ikke kan tinglyses, jfr. tinglysingslovens §§ 12 og 33. Forandringen kan anmerkes i grunnbok og personregister i tilknytning til tidligere tinglysinger vedkommende firmaet. Slik anmerkning blir å foreta uten betaling.

Tinglysingslovens § 13.

Departementet antar at kravet etter tinglysingslovens § 13 til grunnbokhjæmmel til rettigheter som det blir rådet over ved rettshandel, må gjelde når de rettigheter som blir overdratt sammen med en eiendom, er særlig nevnt i dokumentet. Blir derimot rettigheter overdratt sammen med en eiendom mer i sin alminnelighet, f. eks. i uttrykk som «med alle tilliggende rettigheter til veg og havnegang som fra

18 sept. gammel tid» eller «med herligheter og rettigheter», antar departementet at det ikke er nødvendig å kreve disse rettigheter nærmere angitt og i tilfelle grunnbokhjemmelen brakt i orden for disse rettigheter.

Godkjennelse av grunnbokhjemmel.

Departementet har i en rekke tilfelle uttalt at en kan se bort fra hjemmelsmangel som har sin grunn i et hjemmelsbrudd som ligger langt tilbake i tiden, når dette etter forholdene i det enkelte tilfelle antas å være ubetenkelig. Hvilket tidsrom en her skal regne med må avgjøres i hvert enkelt tilfelle. Departementet har i enkelte tilfelle godkjent grunnbokhjemmel hvor hjemmelsbruddet ikke lå mer enn ca. 40 år tilbake i tiden. Godkjennelsen av grunnbokhjemmelen bør anmerkes i grunnboken.

Grunnbokhjemmel ved ekspropriasjonsserverv.

Utskrift av et ekspropriasjonsskjønn kan kreves tinglyst etter begjæring fra eksproprianten. Selv om ekspropriasjonen gjelder et grunnstykke som ikke er særskilt skyldsatt, er det ikke nødvendig å holde skylddeling på forhånd. Tinglysing av skjønnsutskriften gir imidlertid ikke eksproprianten grunnbokhjemmel. Tinglysingen vil dog gi rettsvern for ekspropriantens rett til å kreve avståing. Denne rett vil i tilfelle bli hvilende som en heftelse på den eiendom hvorfra det blir ekspropriert.

Skal eksproprianten få grunnbokhjemmel som eier av den eksproprierte grunn, vil det alltid være nødvendig å tinglyse et dokument som gir uttrykk for eiendomsomgang. Dette kan være skjøte fra ekspropriatus, erklæring fra ekspropriatus om at ekspropriasjonen er gjennomført, eller utskrift av overleveringsforretning med legitimasjon for at ekspropriasjonssummen er betalt eller deponert. Det er i alle tilfelle et vilkår at ekspropriatus selv har grunnbokhjemmel, eller at den som har grunnbokhjemmel har gitt samtykke.

Dersom ekspropriasjonen gjelder grunn som ikke er særskilt skyldsatt, vil det ikke kunne tinglyses noe hjemmelsdokument med mindre det på forhånd blir holdt skylddelingsforretning over den eksproprierte grunn. Om retten til å kreve skylddeling viser en til rundskrivelse fra Finansdepartementet av 16 august 1938 (Lovtidend side 606).

Tinglysing av pantsettelse av aksjeselskaps faste eiendommer.

Når et signaturberettiget styremedlem i et aksjeselskap pantsetter aksjeselskapets faste eiendommer for selskapets

egen gjeld, antar departementet at tinglysingsdommeren ikke 18 sept. har plikt til å undersøke om utstederen i forhold til selskapet har rett til å foreta pantsettelsen, med mindre det foreligger særskilt grunn til mistanke om at pantsettelsen er rettsstridig.

Tinglysingslovens § 14.

Etter tinglysingslovens § 14, 1 ledd, skal overgang av grunnbokhjemmel ved arv anmerkes i grunnboken i de tilfelle hvor ikke tinglysing av skjøte finner sted. Det er ikke foreskrevet noen bestemt form for anmerkning av hjemmelsovergang ved arv. Departementet antar at begjæring om slik anmerkning bør føres inn i tinglysingsdagboken, hvorved det fastsatte gebyr for anmerkningen blir sportelført der.

Departementet har antatt at et testament som bestemmer over eiendomsretten til en fast eiendom — når arvefallet inntreffer — blir å regne som hjemmelsbrev for arvingen i forhold til bestemmelsen i tinglysingslovens § 21, 3 ledd, jfr. Ot. prp. nr. 9 for 1935 side 38, spalte 2, ad punkt 8. En i testamentet fastsatt bruksrett til eiendommen for en tredjemann får da rettsvern etter reglene i lovens § 21, 3 ledd, uten tinglysing som stiftet gjennom forbehold i et hjemmelsdokument. Når dommeren anmerker hjemmelsovergangen etter tinglysingslovens § 14, må han samtidig — *ex officio* — anmerke i grunnboken alle rettstiftelser i testamentet vedkommende eiendommen.

Tinglysingslovens § 15, 2 ledd.

Bestemmelsen i tinglysingslovens § 15, annet ledd, hvor-etter den som har grunnbokhjemmel til et feste med særskilt blad i grunnboken også regnes for å ha grunnbokhjemmel som eier av bygninger på den leide grunn, må antas å være undergitt den samme begrensning som nevnt i paragrafens første ledd, nemlig at ikke grunnboken utpeker en annen som berettiget til bygningene.

At en person har grunnbokhjemmel til en rettighet, vil vesentlig si at tinglysingsdommeren i alminnelighet ikke behøver å undersøke om vedkommende virkelig er innehaver av rettigheten og berettiget til å foreta rettstiftelser med hensyn til denne. Om en person regnes for å ha grunnbokhjemmel til en rettighet, er dette dog ikke i og for seg avgjørende for spørsmålet om hans erverv av rettigheten har rettsvern etter reglene i tinglysingslovens §§ 20—23.

Tinglysingslovens § 15, annet ledd, har vært praktisert noe forskjellig ved overdragelse av hus på leid grunn. Fram-

18 sept. går det intet av grunnboken om bygninger på et feste, vil den som får seg overdratt festekontrakten også få grunnbok-hjemmel som eier av mulige bygninger på festet. Nevner overdragelsen imidlertid bare selve festeretten, kan ikke en mulig overdragelse også av bygningene på festet anses som tinglyst.

Framgår det av grunnboken at en person har hjemmel både til festet (som leier) og til bygninger på dette (som eier), vil en senere tinglyst overdragelse fra ham av festekontrakten alene ikke gi erververen grunnbokhjemmel til bygningene, selv om det er partenes mening at også bygningene skal overdras. Det er videre klart at ervervet av bygningene ikke får rettsvern i dette tilfelle.

Dommeren må kunne kreve opplysninger for å bringe klart på det rene hva som i det enkelte tilfelle blir overdratt, og i mangel herav avvise dokumentet fra tinglysing.

Melding etter tinglysingslovens § 28, 2 ledd.

Departementet antar at melding etter § 28, 2 ledd, i tinglysingsloven ikke kan kreves tinglyst før dette er påkrevd for å unngå sletting av den heftelse meldingen gjelder. Spørsmålet om når tinglysing tidligst skal kunne finne sted må avgjøres etter forholdene i det enkelte tilfelle. Departementet antar at tinglysing av slik melding ikke bør tillates tidligere enn 3 år før 30-års fristen etter § 28, 1 ledd, i tinglysingsloven løper ut, med mindre særlige forhold gjør det nødvendig å tinglyse meldingen på et tidligere tidspunkt.

Makulering av avlyste pantedokumenter.

I forskriftene om tinglysing av 13 desember 1935, artikkel 24, noten, nest siste ledd, uttales at attest for slettingen (avlysingen) skal gis på dokumentet på en slik måte at påtegningen ikke kan fjernes. Departementet vil på foranledning inn-skjerpe at et avlyst dokument skal makuleres eller avstemples, slik at dokumentet ikke kan bli misbrukt.

Tinglysingslovens § 32, 2 ledd.

Departementet antar at bestemmelsen i tinglysingslovens § 32, 2 ledd, ikke kommer til anvendelse når det føres uomstøttelig bevis for at dokumentet er tilintetgjort. Foreligger det løs kvittering fra kreditor etter dokumentet må det være bevist at dette ikke var transportert til noen annen før det ble tilintetgjort.

Sletting av bortkomne, ikke utbetalte pantobligasjoner til offentlige og halvoffentlige banker og innretninger. 18 sept.

Departementet har tidligere uttalt at bortkomne, ikke utbetalte pantobligasjoner til Hypotekbanken kunde slettes på grunnlag av en erklæring fra banken. Departementet har dog senere fraveket dette og i en rekke tilfelle uttalt at pantobligasjoner til Hypotekbanken eller til andre offentlige eller halvoffentlige banker og innretninger ikke kan slettes på grunnlag av erklæringer om at obligasjonen er kommet bort, at lånet ikke har vært og ikke vil bli utbetalt, samt at obligasjonen ikke er gjenstand for transport eller at den ikke har vært transportert. Dette gjelder selv om vedkommende bank eller innretning erklærer å ville overta mulig erstatningsansvar på grunn av slettingen.

Tinglysingslovens § 39 nr. 3.

- a) Departementet antar at det ikke er noe vilkår for å anvende bestemmelsen i § 39 nr. 3 i tinglysingsloven at eieren ikke kan bringe grunnbokhjemmelen i orden på annen måte, f. eks. ved skjøte fra den som har hjemmelen.
- b) I rundskrivelse av 26 mars 1936 uttalte departementet om vilkårene for å anvende bestemmelsen i § 39, nr. 3, bl. a.:

«Lovbestemmelsen må kunne benyttes også i tilfelle av at eierskiftet er inntrådt i tiden etter tinglysingslovens ikrafttreden, såfremt den nye eier samtykker i det, jfr. for øvrig Harbeks og Solems kommentar til loven, side 172, under punkt 7.»

Departementet har senere fraveket denne oppfatning. En har antatt at det ikke er noe vilkår for å bruke bestemmelsen i § 39 nr. 3 at den som søker hjemmelen ordnet var eier allerede da tinglysingsloven trådte i kraft. Bestemmelsen antas bare å kunne brukes av den som er eier av eiendommen på den tid bestemmelsen blir brukt, men ikke av en tidligere eier (jfr. lovens uttrykk «den som utøver eierrådigheten og skriftlig erklærer å være eier»). Forutsetningen er dog at bruddet i hjemmelsrekken skriver seg fra tiden før tinglysingsloven trådte i kraft den 1 januar 1936.

- c) Tinglysingslovens § 39, nr. 3, krever at eiendommen er særskilt matrikulert eller i byene oppmålt og kartlagt. Departementet antar at det ikke er nødvendig at eiendommen var særskilt matrikulert, eller i byene oppmålt og kartlagt, allerede da tinglysingsloven trådte i kraft.
- d) Det antas ikke å være noe til hinder for at eieren av en ideell andel i en eiendom bruker bestemmelsen i § 39 nr. 3 for å skaffe seg grunnbokhjemmel.

- 18 sept. e) Departementet har antatt at tinglysingslovens § 39 nr. 3 kan anvendes for å bringe grunnbokhjemmelen i orden til en særskilt matrikulert rettighet.
- f) Departementet antar at tinglysingslovens § 39 nr. 3 ikke kan anvendes for å bringe i orden grunnbokhjemmel som fester av en eiendom selv om festet omfatter en særskilt matrikulert eiendom.
- 18 sept. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om feieregulator for Stange bygningskommune, Hedmark fylke.
- 18 sept. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om at Administrasjonsrådets bestemmelser av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene, gjøres gjeldende for Sogn og Fjordane fylke.
- 18 sept. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet, hvorved det med heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Vardal herred, Opland fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.
- 18 sept. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet, hvorved det med heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Lardal herred, Vestfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen herredets grenser.
- 21 sept. **Forordning. *)** (Forsyningsdepartementet.)
- Opplessing, avlessing, til- og bortkjøring av gods.
- I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:
- § 1. Den som skal sende eller motta gods med jernbane eller som får dette i oppdrag, skal foreta opplessing eller avlessing av jernbanegodsvognen uten unødig opphold og i alle tilfelle innen utløpet av den frist som fastsettes.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 50.

**) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

§ 2. Den som skal motta gods eller som får dette i oppdrag, skal sørge for at godset straks blir fjernet fra avlessingstedet når dette er offentlig trafikert. Dette gjelder også gods som er losset fra skip. 21 sept.

§ 3. Plikten for senderen eller mottakeren til å etterkomme bestemmelsene i §§ 1 og 2 gjelder også på søn- og helgedager og ellers uten hensyn til den alminnelige arbeidstid, unntatt tiden fra kl. 15 henholdsvis 24 og 31 desember, påske- og pinseften til kl. 22 den neste dag.

§ 4. Den som ikke selv rår over tilstrekkelige transportmidler til å etterkomme bestemmelsene i §§ 1 og 2 skal uten opphold gi transportutvalget eller transportformidlingsentralen underretning herom. Transportutvalget eller den det bemyndiger kan pålegge eier, besitter eller bruker av lastebil som er registrert i utvalgets distrikt eller som beror der, å utføre det nødvendige arbeid for vedkommendes regning. Bestemmelsene i § 3 får tilsvarende anvendelse.

Det er forbudt for den som selv rår over tilstrekkelige transportmidler å kreve bistand fra transportutvalget eller transportformidlingsentralen.

§ 5. Den som skal motta gods eller som får dette i oppdrag skal sørge for at han i tiden fra kl. 6 til kl. 21 kan motta melding om ankommet gods og om den frist som blir fastsatt i henhold til § 1. Bestemmelsene i § 3 får tilsvarende anvendelse.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring i § 1 25 sept. i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Lesja herred, Oppland fylke.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Ulstein herad, Møre og Romsdal fylke, jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41. 25 sept.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om opphevelse 28 sept. av avsnitt D («Forskrifter») i bygningsvedtektene for Nesodden herred, Akershus fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter 28 sept. for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Lavangen herred, Troms fylke.

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

Sept. **Kapiteltakster** for året 1942 fastsatt av Statens kornforretning i henhold til lov nr. 9 av 25 juni 1937 og forskrifter fastsatt av Kirke og undervisningsdepartementet 15 oktober 1937.

Ettårlige kapiteltakster for 1942.

Gjelder for samtlige bispedømmer.

	Kr. pr. 100 kg.	Kr. pr. hl.
Hvete	35,00	26,25
Rug, 1 kvalitet	35,00	24,85
» 2 —	28,00	19,88
Bygg, 1 —	31,00	19,22
» 2 —	24,80	15,38
Havre, 1 —	28,00	14,00
» 2 —	22,40	11,20
Blandkorn, 1 —	29,50	16,61
» 2 —	23,60	13,29
Erter, 1 —	75,00	60,00
» 2 —	60,00	
Gjennomsnitt for hvete, rug og erter		37,03
Byggmalt	46,50	25,11
Havremalt	42,00	
Blandkornmalt	44,25	
Rugmel, 1 kvalitet	36,50	
» 2 —	29,20	
Byggmel, 1 —	29,00	
» 2 —	23,20	
Havremel, 1 —	39,50	17,38
» 2 —	31,60	
Blandmel, 1 —	34,25	
» 2 —	27,40	

De siste 10 og 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt for de forskjellige bispedømmer.

Oslo bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kilogram rugmel	kr. 28,30
100 — byggmel	» 24,87
100 — havremel	» 25,73
100 — blandmel	» 25,30
1 hektoliter bygg	» 12,57
1 — havre	» 8,96

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1 hektoliter i gjennomsnitt for hvete, rug og erter..	kr. 21,04
1 — bygg	» 14,20
1 — blandkorn	» 12,04

1 hektoliter havre	kr. 10,75	Sept.
1 — lettbygg	» 9,31	
1 — letthavre	» 7,29	

Hamar bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet
av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kilogram rugmel	kr. 27,92
100 — byggmel	» 24,75
100 — havremel	» 25,49
100 — blandmel	» 25,12
1 hektoliter bygg	» 12,51
1 — havre	» 8,87
100 kilogram byggmalt	» 27,33
100 — havremalt	» 23,77
100 — blandkornmalt	» 25,55

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de
siste 20 års kapiteltakster.

1 hektoliter i gjennomsnitt for hvete, rug og erter..	kr. 20,56
1 — bygg	» 14,42
1 — blandkorn	» 12,07
1 — havre	» 11,08
1 — lettbygg	» 9,13
1 — letthavre	» 7,39

Agder bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram bygg	kr. 20,13
1 hektoliter bygg	» 12,48
100 kilogram havre	» 17,75

Stavanger bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram bygg	kr. 19,87
100 — havre	» 17,29

Bjergvin bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter hvete	kr. 17,82
1 — rug	» 15,12
1 — bygg	» 12,28
1 — havre	» 8,65
1 — blandkorn	» 10,47
1 — malt	» 18,07

Sept. De siste 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter hvete	kr. 19,84
1 — rug	» 16,78
1 — bygg	» 13,73
1 — havre	» 10,08
1 — blandkorn	» 11,95
1 — malt	» 22,69

Nidaros bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter såbygg	kr. 12,60
1 — såhavre	» 9,09

Hålogaland bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter såbygg	kr. 13,37
---------------------------	-----------

(Fraskilles ved innbindingen.)

1942		Side
Aug.	20. Lov nr. 6 om midlertidig tillegg til lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap	652
—	20. Lov nr. 7 om advarsel for trafikkforseelser	652
—	20. Lov nr. 8 om brigde i lov om ulukketrygding for fiskarar	653
—	20. Lov nr. 9 om straff for unnlatelse av å etterkomme pålegg om å framvise eller avlevere hester	653
—	20. Midlertidig lov nr. 10 om rasjonering av elektrisk energi	654
—	20. Lov nr. 11 om tvungen alkoholundersøkelse av tilskadekomne m. fl. ved trafikkulykker ..	654
—	20. Lov nr. 12 om organisasjoner og foreninger m. v.	655
—	27. Lov om brigde i § 20 i lov om motorvogner ..	660
Sept.	3. Lov nr. 1 om folkeregistre	671
—	3. Lov nr. 2 om endring i den alminnelige borgerlige straffelov	672
—	3. Lov nr. 3 om midlertidig tillegg til straffelovgivningen under den nå pågående krig ..	672
—	3. Lov nr. 4 om tilsyn med landbrukskoler m. v.	673
—	3. Lov nr. 5 om hogstpålegg	673
—	3. Lov nr. 6 om framstilling og omsetning m. v. av kunstgjødsel, jordforbedringsmidler og mineralnæring	674
—	10. Lov nr. 1 om endring i lov om vassdragsreguleringer	679
—	10. Lov nr. 2 om tillegg til § 16, post 1, i lov om vassdragsreguleringer	680
—	10. Lov nr. 3 om Norges handelshøgskole	681
—	17. Lov om brigde i lov om lærarskular og prøver for lærarar i folkeskulen	689

Herredstyret
Søgne

Norsk Lovtidend 1942.

Nøren avdeling.

Solje

hette.